

ධරණී

සතුවර්ෂ ජීවිතය දරන්නී

2022 ජුනි 15 වන බදාදා

දෙවන කාණ්ඩය විසි අටවන කලාපය

මිල රු. 70 ශි

මුද්‍රාණයකරුවෝ
කිව්වට
අපිට
ගනු දිනා
නොබල
ඉන්න බෑ

- සිරි
සමන්තසු
නිමිශෝ
කියති

විශ්ව ශක්තියෙන්
වගා කරන
කළුතර
කෘෂි උපදේශක
අමති
මහින්දානන්දවත්
අනේදුවද?

වයිඟ්ගේ
බෝයි ෆ්‍රෙන්ඩ්
තරන වෙලා.
පුළුවන් නම්
යාළු කරලා
දෙන්න

- සැමියමේ ඉල්ලයි

අන දරුවන්වත්
මඟදුඳෙදාකකා
කවන්න
විශේෂඥ වෛද්‍යවරු
කියයි

ධරණී
ශ්‍රී ලංකාවේ
අංක එකේ
කාන්තා
පුවත්පත

සනුකි බණ්ඩාර දුව සහ
කෙවත් සනුක ද සිල්වා පුතු

■ ඡායාරූපය -
ප්‍රදීප් දිසානායක

■ පිටුපස -

ධම්ම ගවේෂී බෞද්ධ ආශ්‍රමය, කොළඹ 07

5 ශිෂ්‍යත්වය

ලෙනෙසියෙන් ජය ගන්න

බිරණ

මාසික අධ්‍යාපනික පුවත්පත 3 ක්

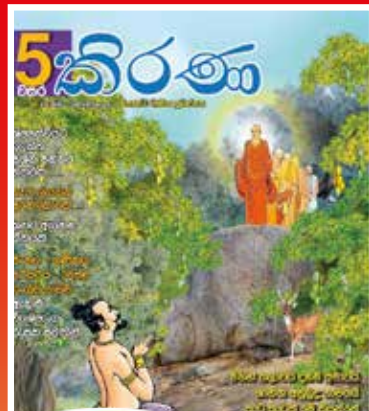
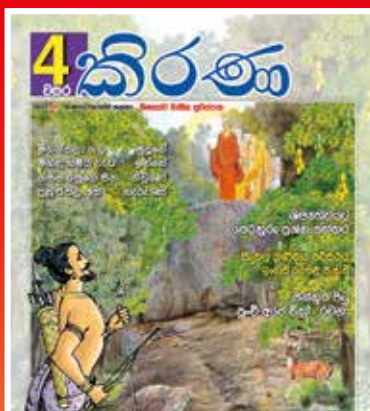
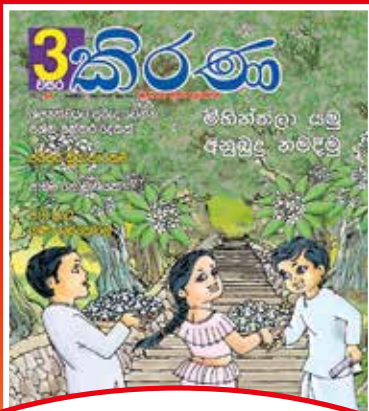

ශිෂ්‍යත්ව
පෙරහුරු
ප්‍රශ්න පත්‍ර

ඇතුළු විශේෂාංග රැසක් සමඟින්

ජුනි කලාපයන් දැන්

දිවයින පුරා පුවත්පත නියෝජිතයින්ගෙන් හා පොත්හල්වලින් මිලදී ගත හැක

5 බිරණ
වසර 50 ක්

පත්තරෙන්
ශිෂ්‍යත්වයට
ඉලක්ක ප්‍රශ්න පත්තර
හතරක්...

මැයි 21 වැනිදා සිට

සෑම සෙනසුරාදාදිනම පෙරවරු 8.00 සිට 12.00 දක්වා

බිරණ

ශිෂ්‍යත්ව
පුවත්පත හා
සමගාමීව
පැවැත්වෙන

fm 96.1

ශිෂ්‍යත්වය
96.1

පාඩම් මාලාව
සෑම සතියේ දිනකම
පෙරවරු 6.00 සිට
7.00 දක්වා

අද 'බරණි මහාලිය' පිටුව සරසන්නේ සාම්ප්‍රදායික ලෙසින් හැඩවුණු සුන්දර මහාලියකගේ රුවකිනි.

හැඩගැන්වීම සිදුකළ කඩවත මහාලියන්ගේ සිහින මන්දිරය - සැලෙත් ශයෝමා ශයෝමා පෙරේරා පැවසුවේ විදුරාග සහ සමන්ද්‍රයේ මංගල දිනයේදී සමන්ද්‍රයෙකු කැමැත්තට අනුව ඇයට හැඩගැන්වීම සිදුකළ බවයි.

"මහාලියගේ ඔසරයට යොදාගත්තේ ඉන්දියාවෙන් ගෙන්වන ලද බ්‍රොකේට් මැට්ටරයක් වූයේය. එක වරක් කරලා තියෙන්නේ ක්‍රිස්ටල් ස්ටෝන්ස් සහ පර්ල්වලින්. සාර් ජැකට් එක අපි නිර්මාණය කරගත්තේ සම්පූර්ණයෙන්ම සාම්ප්‍රදායික විදියට බෝට්ටුවේ අත සහ රවුම් කර යොදාගෙන.

අතින් එක සමන්ද්‍ර කියන්නේ කොතොමත් පැහැපත් යුවතියක්. ඒ නිසා ඇයගේ ස්වභාවික ලස්සන වඩාත් ඉස්මතු වෙන ආකාරයට තමයි මේකට එක මම නාවිතා කෙරේ. කොණ්ඩා සැකසුම ගැන කියනවා නම් සමන්ද්‍රට ස්වභාවිකව දිගු වරලසක් තියෙන නිසා අමතර කිසිවක් යොදාගන්න අවශ්‍ය වුණේ නැහැ. සම්පූර්ණයෙන්ම එයාගේ කොණ්ඩය පිටපට කරලා ගෙඩියක් ආකාරයෙන් සකස් කරගත්තා. ඒ මැදට ලස්සන මිනර්මන්ට් එකක් යොදාගෙන කොණ්ඩය වටේටම මල්වලින් සැරසුවා. ආභරණ ගැන කියනවා නම් මෙතැනදී සාම්ප්‍රදායික උඩරට මහාලියක් නිසා සාම්ප්‍රදායික ආභරණ කට්ටලයම යොදාගෙන තියෙනවා. තව ඔය අමතරව යොදන මකර මාලය සහ අත් පළඳනා නම් යොදාගත්තේ නැහැ. නමුත් අංග සම්පූර්ණ කළේ 22කින් යුක්ත උඩරට ආභරණ කට්ටලයම යොදාගත්තා.

මල් කළඹ ගහිද්දී මම මේ මහාලි යුවලගේ උස ගැන සැලකිලිමත් වුණා. මොකද විදුරාග කියන්නේ හොඳ උසක් තියෙන කෙනෙක්. ඊට සාපේක්ෂව ගත්තම සමන්ද්‍ර උස අඩුයි. ඒ නිසා මම මල් කළඹ දිගට හැදුවා. ඒ සඳහා රෝස, ඕකිඩි, ක්‍රිෂාන්තිමම මල් යොදාගත්තා.

ඒ වගේම මේ සුන්දර මහාලි යුවලගේ ඡායාරූප ලබාගෙන තියෙන්නේ පානදුර Studio Heaven හි රිමිත කොශලයය."

සම්ප්‍රදායික මහාලියක් ලෙසින් හැඩවුණු සමන්ද්‍ර

ඇඳුම් නිර්මාණය හා හැඩගැන්වීම - රූපලාවන්‍ය ශිල්පී ශයෝමා පෙරේරා Salon Shayoma කඩවත

ඡායාරූප - රිමිත කොශලයය Studio Heaven පානදුර

සම්බන්ධීකරණය - ක්‍රිෂාන්ත පුප්පකුමාර 0763113839

මේ සසර දහවිව තුළ බොහෝ සොළුරු බැඳීම් තිබේ. ඉපිද මැරෙමින්, යළි ඉපදෙමින් ඒ සසර හුරුකම් සොයන්නන් අතර, සසර දුක් නිමා කරන්නට සිතා චිකිත්සා යන, චිකිත්සා පවුලක නෂ්ට අත්තන්ද නැතුවා නොවේ. එවන් තීරණයකට එන්නට මේ කියන්නට යන පොඩි මෙහෙණින් වහන්සේ ඇතුළු ඒ පවුලේ අයට හින් දෙන්නට ඇත්තේ සසර පිනෙහි ආශ්චර්යය නිසා විය යුතුය.

“ඒ මම අවුරුදු දහතුනකට කලින් අගෝස්තු මාසේ දවසක්. ඒ වෙනකොට මම ශිෂ්‍යත්වය විභාගය ලියලා ගෙදර හිටියේ. මට අයිියයි, අක්කලා තුන්දෙනෙකුයි ඉන්නවා. ඒ වෙනකොට එයාලා විවාහ වෙලා වෙනමම හිටියේ. මට අවුරුදු දෙකක් වෙද්දි මගේ පියා මියගියත්, අම්මා පවුලේ සියලු යුතුකම් ඉටු කළා. අම්මට ඒ වෙනකොට බරක් විදියට දැනුණානම් ඒ මං ගැන වෙන්තෝන. කොහොම වුණත් අපිට ආර්ථික ප්‍රශ්න ඒ අඩුපාඩුකම් බලපෑවේ නැතැ. අම්මා එයාට මහණවෙන්න යන්න කාලේ හරි කියලා කියද්දි, මම කිව්වා මාත් මහණ වෙන්න එනවා කියලා. ඇත්තටම මම එදා එනෙම කිව්වේ සාසනේ ගැන දැනුමක් තේරුමක් තිබිලා නෙමෙයි. හිතේ ඇතිවුණු ආසාවට. ඒ වගේම මමයි, අම්මයි ඒ වෙද්දි ඉඳිකටුවයි නූලයි වගේ එකටමයි හිටියේ.”

ඒ සියඹලාගොඩ නිදර්ශා සුදුම්මදීපනී මෙහෙණින් වහන්සේගේ හඬයි. 2010 අගෝස්තු 22 වනදා මවගේ අතැතිල්ලක එල්ලී පැමිණි පුංචි මෙහෙණියක වෙද්දි, ඇය ‘පොඩි මෂණියන්’ ලෙසත්, මව සියඹලාගොඩ අනුත්තරා සුදුම්ම මෙහෙණින් වහන්සේ, ‘ලොකු මෂණියන්’ ලෙසත් හැඳින්වීම සිදුවුණි.

“මගේ පැවිදි ජීවිතය අම්මා ගත් තීරණය එක්ක බැඳිලා තිබුණත්, අම්මා දවසක පැවිදි දිවියට ඇතුළත් වෙනවා කියන තීරණයේ ඉඳලා තියෙන්නේ පුංචි දවස්වල ඉඳලමයි. ඒත් ඒකට එදා ආවිචලා සියලා කැමති වෙලා නැතැ. ඉන්පසුසේ අම්මා විවාහ ජීවිතයට ඇවිත් අපි පස්දෙනා ලැබුණාට පස්සේ අම්මගේ ඒ අදහස යටපත් වෙලා ගිහිනි. හැබැයි තාත්තා මියයාමත් එක්ක ඒ අදහස හිතට ආයත් එන්න ඇති.”

අනුත්තරා ලොකු මෂණියන්ගේ සෙවණ යට, ගුරුතරුකම් අතිසය, මවත් දුවත් බැඳීම වෙනුවට පැවිදි සොයුරියක සේ සසර බැම් ලිපා දමමින් සසුන් මග අරුත් සොයද්දී අමාරු දුෂ්කර දවස් පසු කරන්නට පොඩි මෂණියන්ටද සිදුව තිබුණි.

“පාට්ප්පා ජීවිතය කියන්නේ දුකක්. සිවුර දගන්නා කියලා ඒ දුක නැතිවෙන්නේ නෑ. ඒත් ඒක තේරුම් ගැනීම තුළ සිත නිව්ගන්න පුළුවන්. මට මතකයි පැවිදි වෙලා මුල් කාලේ හිටපු ගමන් දවනවා පනිනවා ගෙදර පුරුද්දට, නොතේරුම්කමට. එතකොට ඇතැමුන් අමුතු විදියට මං දිනා බලනවා. එතකොට මේ සිවුර බරයි කියලා දැනුණා වාර තිබුණා. ඇත්තටම සිවුර දගන්නවානම් ඒ දගන්න ඕන මේ බර දැනගෙන. දුක රස කරගෙන සාසන ජීවිතේ සතුට සොයා යා යුතුයි. ඇත්තටම මම අද අවබෝධයෙන් යන මේ ගමන ගැන සතුටු වෙනවා.”

දැන් පොඩි මෂණියන්ගේ වයස අවුරුදු විසිතුනකි. සුමධුරා කාව්‍යමය ධර්මදේශනා සඳහා නමක් දරා සිටින උන්වහන්සේ දැනට බෞද්ධ හා පාලි විශ්වවිද්‍යාලයේ බාහිර උපාධිය හදාරමින්ම අනෙකුත් බෞද්ධාගමික කටයුතුවලටද දායකත්වය දක්වනු ලබයි.

කෙසේ නමුත් ලොකු මෂණියන්ගෙන්,

අපිව බලන්න නිතර ආරාමට ආවගිය ලොකු අක්කගේ දරුවෝ තුන්දෙනාම මහණ වුණා. අක්කත් මහණ වුණා

පොඩි මෂණියන්ගෙන් මේ සසුන් ගමන ඉන් නොනැවතෙන්නේ, ඒ මග යන්නට එම පවුලේම තවත් දරු තිදෙනෙක් එක්වන්නට ගත් තීරණයන් සමඟය.

“අක්කලා අයිියලා වගේම එයාලගේ දරුවෝත් අපි බලන්න අපි වාසය කරන තංගල්ල, ගොඩැල්ලවෙල සුවර්තාරාමයට එනවා යනවා. ඔහොම ආපු ලොකු අක්කගේ පුතත්, නිවුන් දියණියත් දෙන්නත් මහණ වෙන්න කැමතියි කිව්වා. එනෙම හිතූණේ පවුලෙන්ම එන ආභාෂය නිසා වෙන්න ඕන. ඒ වගේම පුංචි දවස්වල ඉඳලම බුද්ධාගමට බොහොම ලැදියාවක් ඒ අයටත් තිබුණා. ඔය අතරේ ලොකු අක්කගේ පුතා පැවිදි දිවියට පත්වුණා. ඒ සියඹලාගොඩ සිරිසම්ම සාමණේර හිමියන් ලෙසට. ඊළඟට නිවුන් දියණියත් දෙදෙනාත්

සිවුරක් ඇඟට දාගන්න ඕන ඒකෙ බර දැනගෙනයි

සසර මග කෙටි කරන්නට සසුන් මගට පැමිණි එකම පවුලේ නයදෙනෙක්

පැවිදි වෙන්න කැමතියි කිව්වා.”

එසේ කැමැත්තක් තිබුණද පොඩි මෙහෙණින් වහන්සේ ඔවුනට කීවේ, සාමාන්‍ය පෙළ විභාගයටත් ලියනාතුරු ගිහි ජීවිතයේ රැඳෙනා ලෙසයි.

“මම එනෙම කිව්වත් මම පැවිදි වුණාට වඩා යමක් තේරෙන වයසේ ඔවුන් හිටියේ. ඉගෙනුමේ යම් යම් අතපසුවීම් වෙයි කියලා කිව්වේ, මම මුහුණදුන් ඇතැම් දුෂ්කරතා නිසයි. කොහොමහර සසර පුරුද්ද නිසාදෝ වයස පහළොවේදි දුවලා දෙන්නත් පැවිදි වෙන්න තීරණය කළා.”

ඒ කිව් පරිද්දෙන්ම මීට දෙවසරකට පෙර (2020) එම දියණියන් දෙදෙනා, ආච්චි අම්මාත්, පුංචි අම්මාත් ගත් මග තෝරාගත්තේ තම මෂණියන්ගෙන් පියාණන්ගෙන් කැමැත්ත බොහෝ වෙනසී ලබාගෙනයි. ඒ අනුව සියඹලාගොඩ සුලක්ෂා දීපනී සහ සියඹලාගොඩ සුදර්ශා දීපනී පොඩි මෙහෙණින් වහන්සේලාටද තම අරමුණු ඉටුකරගන්නට ලැබුණි.

“දුවලා දෙන්නත්, පුතත් මහණ වුණා නිසා ලොකු අක්කත් මහණ වෙන්න හිත හදගත්තා. අක්කා විවාහ වෙලා හිටිය අයිියගේ කැමැත්තත් අරන්, සියඹලාගොඩ සුපේත්ථ මෙහෙණින් වහන්සේ හැටියට පැවිදි වුණා. ඒ මීට මාස දෙකකට පෙරයි. ඒ වගේම මෙම ආරාමයේ තවත් කුල දරුවන් කිහිපදෙනෙකුම පැවිදිව තිබෙනවා. එම මෙහෙණින් වහන්සේලා වෙනත් පිරිවෙණ්වල අධ්‍යාපනය ලබනවා. ඒ වගේම ළඟකදි මගේ අනෙක් අක්කලා දෙන්නත් කියනවා, එයාලටත් මහණ වෙන්න තිබුණනම් හොඳයි කියලා.”

අම්මා පැවිදි වෙනවා කිව්වම මමත් ඒ පස්සෙන් ආවා

අනෙක් සහෝදරියෝ දෙන්නත් මහණ වෙන්න තිබුණ නම් හොඳයි කියලා දැන් කියනවා

මෙම පවුලේ පැවිදි චාරිකාවට තව කීදෙනෙක් එක්වේදැයි කියන්නට පොඩි මෙහෙණින් වහන්සේට තවම බැරිය. එහෙත් ජීවිතය යථාවත්ව දකිමින්, සසර මග කෙටි කරගන්නා ගමනට තව කවුරුන් එක්වුවද සසුන් කෙත තුළ ඊට ඉඩ හසර තිබේ.

තමන්ටත් තම මෂණියන්ටත්, පැවිද්ද දුන් ගුරු මෙහෙණින් වහන්සේලාට පොඩි මෙහෙණින් වහන්සේ සිහිපත් කරන්නේ ගෞරවයෙනි. ඒ දැරණියගල සුදර්ශිකා ලොකු මෙහෙණින් වහන්සේගෙනුත්, මොරටුව සුමේධා පාරම් ලොකු මෙහෙණින් වහන්සේගෙනුත් ලැබුණු, ලැබෙන ගුරුතරුකම්ද සිහිපත් කරමිනි.

“මම ඇතුළුව අනෙක් පොඩි මෙහෙණින් වහන්සේලා දෙනමත් කවි බණවලට යනවා. විද්‍යුත් නාළිකාවක කවි බණකට ගිය වෙලාවේ හඳුනාගත් ඉන්ද්‍රිය මහත්මිය පියෙක් වගේ අපේ කටයුතු සොයා බලනවා. ඒ කරුණාවන්තකම අප්පච්චි කෙනෙක්ගෙන් ලැබෙන ආදරයට සමානයි කියලයි මට දැනෙන්නේ. අවුරුදු දෙකේදි පිය සෙනෙහස අහිමිවුණු කෙනෙක් හැටියට මම ඒ බැඳීම ගැන හිතන අවස්ථා තිබෙනවා. පැවිදි වුණාට බැඳීම් කියන දේ ඉස්මතුවෙන අවස්ථා තිබෙනවා. එද මගේ ‘පවුල’ හැටියට හිටපු උදවිය අද ශාසනික පවුලකට එක්වෙලා. ඒ අරමුණු හැකිතාක් සාක්ෂාත් කරගැනීමට අපි හැමදෙනා තුළම කැපවීමක් තියෙනවා.”

පොඩි මෙහෙණින් වහන්සේ කියන්නේ, ගිහි දිවිය තරම් සසුන් දිවිය බර නැතත්, දුක සතුට තම සිත්වලටද පොදු බවයි. ඒ දහම තුළ නිවෙමින් සැතපෙමින්, වදනකින් හෝ ලොව නිවන්නට හැකිනම් ඒ නිවීමේ වටිනාකම් ලොවට සිසිලක්ම වනු ඇත.

දිනා වසන්ති එදිරිසිංහ

ලක්මණි ප්‍රථම පුතුව රිච්චි ආර්යා ළමා රෝහලට ගෙන ගියේ, දින කිහිපයක් තිස්සේ වූ නොහවතින කැස්සට ප්‍රතිකාර ගන්නටය. දරුවා පරික්ෂා කළ වෛද්‍යවරයා කී දෙයින් ලක්මණිගේ දෙනෙත් තෙත්විය.

“අම්මේ අපි දරුවා නොස්පිටල් ඇතිමිටි කරමු... එයාගේ පෝෂණ තත්ත්වයත් හොඳටම දුර්වලයි. බෙහෙත් වේල් දෙක තුනක් ගනිද්දී කැස්ස නොදවෙයි. ඒත් දරුවාගේ කෂමතාව ගැන මීට වඩා සැලකිලිමත් වෙන්න වෙනවා.”

වෛද්‍යවරයාගේ හඬ කාරුණික නමුත්, ලක්මණිට මතක් වූයේ ත්‍රිරෝද රැකියාවේ නියැලෙන සැමියා උපයන මුදලය. වෙනදා දරු දෙදෙනා ඇතුළු හතරදෙනාට ජීවත්වෙන්නට ඒ මුදල ඇති වුවත්, දින දෙකක් හැර දින දෙක තුන ඉක්මනින් පෝෂිතව සිටින්නට සිදුවෙද්දී, දවස ගෙවන්නට සිදුවන්නේ කෘවාසින් නොකෘවාසින් බව කියන්නේ කෙලෙසද?

දරු පැටවුන්ට බිත්තරයක්, යෝග්‍ය චිකිත්සා, කිරි විදුරුවක් දෙන්නට නැතිකම නිසා දුක් වූ වාර වාගේම සැමියා සමඟ බහින්නක් වූ වාර ද ලක්මණිට මතකය.

අද වනවිට මේ ප්‍රශ්න තම පවුලට, මුළුතැන්ගෙයට පමණක් සීමා වූ ඒවා නොවන බව ලක්මණිට සිතුවේ, රෝහලේදී හමුවුණු අනෙක් අම්මලා සමඟ කළ කතාබහෙනි.

“දැන් ඉතින් චිස්, බටර් බඩලට දෙන්න බෑනේ... මම නම් වත්තේ ඉඩ තියෙන තැන්වල කොළ පානි පිටවිම. නිවිති එහෙම හරි ඉක්මනට හැදෙනවා. ඒවා දරුවන්ටත් හොඳයි.”

එක මවක් කියද්දී ලක්මණිට සිතුවේ තමාත්, එසේ කරන්නට සිතා සිටි බවයි. එහෙත් දරු දෙදෙනාගේ වැඩත් සමඟ එය දිනෙන් දිනම අතපසු වූ බව ඇය සිතුවේ කණගාටුවෙනි.

මේ අතර ලක්මණිගේ පුතු වාගේම විවිධ අසනීප නිසා ඒ වනවිට ප්‍රමේ පනස්තුන් දෙනෙක් රිච්චි ආර්යා ළමා රෝහලේ ප්‍රතිකාර ගනිමින් උන්න. දින කිහිපයක සිට රෝහලට ඇතුළත් කරනු ලබන දරුවන්ගෙන් නිරීක්ෂණය වී තිබුණු කරුණු සැලකිල්ලට ගනිමින් ඔවුන්ගේ නියැදි පරීක්ෂාවකට ලක් කිරීමට වෛද්‍යවරුන් තීරණය කරන්නේ මේ අතරය.

“එම සමීක්ෂණයට ඒ මොහොතේ රෝහලේ ප්‍රතිකාර ලබමින් සිටි දරුවෝ පනස්තුන් දෙනාම අපි යොදාගත්තා. එහිදී අපට හඳුනාගන්න ලැබුණා ඉන් දරුවන් එකොළොස් දෙනෙක් මන්දපෝෂණයෙන් පෙළෙනවා කියලා. එයින් තිදෙනෙක් උග්‍ර මන්දපෝෂණ තත්ත්වයට ලක්වෙලා වගේම, අදද සමීක්ෂණයට

දෙපාරක් නොහිතා අත දරුවන්ටත් මඤ්ඤදාකකා කවන්න

විශේෂඥ වෛද්‍ය ඩීපාල් පෙරේරා

ගත් ළමුන්ගෙන් හරි අඩකගේ පමණ පෝෂණ තත්ත්වය සතුටුදායක මට්ටමක තිබුණේ නැහැ. කාබෝහයිඩ්‍රේට්, ප්‍රෝටීන්, ලිපිඩ, විටමින් සහ ඛණිජ ලවණ ලැබීමේ අඩුව නිසා දරුවන් මේ තත්ත්වයට මුහුණ දී තිබෙන්නේ.”

ඒ රිච්චි ආර්යා ළමා රෝහලේ, ළමා රෝග පිළිබඳ විශේෂඥ වෛද්‍ය ඩීපාල් පෙරේරා මහතා ඒ පිළිබඳ කී කතාවය.

සැබෑවිටම ගෙදර අඩුපාඩුකම් කොතෙක් තිබුණද වැඩෙන දරුවෙකුට අවශ්‍ය පෝෂණය නිසි පරිදි

නොලැබුණහොත් එය දරුවාගේ වැඩීමට, අධ්‍යාපන මට්ටම් හින වීමට මෙන්ම බුද්ධි වර්ධනයටද බලපානු ලබන බව වෛද්‍යවරයා සඳහන් කළේය.

ඒ වාගේම ළමුන්ට දෙන ත්‍රිපෝෂ පැකට්ටුවත් කාලයක සිටම නොලැබුණොත් එයද මෙම වයසේ දරුවන්ගේ පෝෂණයට බලපෑවේය. ඇපල් ගෙඩියට, මිදි ගෙඩියට ඇතැම් දරුවන් හුරු කළද කෙසෙල්

ගෙඩියක්, ගස්ලබු කැල්ලක්, වෙරළ ගෙඩියක් කන්නට දරුවාට හුරුවක් හෝ කැමැත්තක් නැතුවා විය හැකිය.

“ඇත්තටම දරුවන්ට චිස්, බටර්, රට කිරි, රට පලතුරු දෙන්නම ඕන කියලා දෙයක් නැහැ. දියර කිරි විදුරුවක්, බිත්තරයක්, නිවිති වැංජනයක්, කතුරුමුරුගා මැල්ලුමක් බත් එක්ක දෙන්න හැකිනම් එය ඉතා වටිනවා. කහ පාට වළවලු, පලතුරු, දඹල, මෑ, බඩඉරිඟු වගේ ආහාර කෂමවේලට එක්කර ගන්න පුළුවන් නම් හොඳයි. ඒ වගේම කෙසෙල්, ගස්ලබු, නමිනං, ජම්බු වගේ පලතුරු දරුවාට ලබාදෙන්න පුළුවන්. ඒ වගේම දරුවාට අමතර ආහාර ලබාදීම මාස හයෙන් අරඹනවා. එතැනදී බත් වගේම අල, බතල කියන්නේ පිෂ්ඨය අඩංගු ආහාර. ඉතින් මඤ්ඤදාකකා, බතල වුණත් හොඳට තම්බලා, පොකිකරලා මාස හයේ බඩට වුණත් දෙන්න පුළුවන්. එය කිසිසේත්ම දරුවාට අහිතකර නෑ. ඒ වගේම මුරුගා කොළ පෝෂණ ගුණයෙන් යුතුයි. මුකුණුවැන්න, ගොටුකොළ, නිවිති, සාරණ වගේ කොළ පළාවලත් ගුණය දරුවාට ලබාදීම මේ මොහොතේ වැදගත් වෙනවා. ඊට හේතුව තමයි නෑ, බෑ කියලා දරුවන්ගේ පෝෂණය වැඩි කාරණා උගසට තියන්න බෑ. මොන අර්බුදය ආවත් දරුවන්ගේ අනාගතය

පෝෂණය නොලැබුණහොත් අනාගතයේ රටට බිහිවන දරුවන් දුක්ඡතා අතින්, හැකියාව අතින් පසුගාමී විය හැකි බවයි. එමෙන්ම දරුවෙකුගේ පෝෂණ අවශ්‍යතා සපිරිය යුත්තේ මව්කුස සිටියදීමය. නොඑසේනම් බිහිවන දරුවාගේ වැඩීම වාගේම උස යෑමද අඩුය. එවිට ඉගෙනුම් දක්ෂතා අඩුවනවා වගේම නිතර රෝගාබාධවලට ලක්වීමේ ඉඩකඩද වැඩිය.

ඉකුත්ද වෛද්‍ය පරේශ්ණයානතය මගින් සිදුකළ සමීක්ෂණයකින්ද අනාවරණය වූයේ පාසල් ළමුන් දස දෙනෙකුගෙන් දෙදෙනෙකු මන්දපෝෂණ තත්ත්වයෙන් පෙළෙන බවයි. ඇතැම් පළාත්වල දරුවන් කුසගින්නේම පාසල් යන අවස්ථා තිබේ. ප්‍රාථමික ශ්‍රේණිවල ළමුන්ට දිවා ආහාරය ලබාදීම සිදුකළද, ආහාර දව්‍යවල මිල ගණන් ඉහළ යාම හා ගෑස් නැතිකම හේතුවෙන් එසේ ලබාදුන් ඇතැම් ආහාර වේල් නැවතී ගොසිනි. ඇතැම්විට කලින් ලබාදුන් පෝෂණීය ආහාරවේල වෙනුවට වැංජනයක්, පොල් සම්බෝලයක් එක්ක එම ආහාරය ලැබෙන අවස්ථාද තිබේ.

සමීක්ෂණයට ගත් දරුවන්ගෙන් එකොළොස් දෙනෙක්ම මන්දපෝෂණයෙන් පෙළෙනවා. ඉන් තුන්දෙනෙක් උග්‍ර මන්දපෝෂණයට ලක්වෙලා

මේ කොතැන අඩුපාඩුකම් සිදුවුවත් ගෙදර අම්මාට දරුවන්ගේ කුසගින්න වෙනුවෙන්, වැර මුරුගා අත්තක් හෝ කඩාගෙන බත්පතට එක්කරන්නට සිදුවේ. බත් නැතිදුට කොස්, දෙල්, අල, බතල ගෙඩියකින් හෝ වේලක් පිරිමසා ගන්නට සිදුවේ. වත්තේ පිරියේ එක බිම් අඟලක් හෝ හිස්ව නොතිනා මඤ්ඤදාකකා දුඩුවක් හෝ සිටුවන්නට සිදුවේ. කෂම සපයා ගැනීමට වෙනදා වඩා වෙනසෙන්නට සිදුවුවත් දුෂ්කර කාලයන් පසුකර යා හැක්කේ එය මගහැර යාමෙන් නොව ඊට හැකි පමණින් අභියෝග කිරීමෙනි. ලංකාවේ අම්මාවරුන්ට ඒ ධෛර්යය ඕනෑවටත් වඩා තිබේ. ඒ ඔවුන් තමන් කුසගින්නේ සිටියද දරුවන් කුසගින්නේ තියන්නට අකමැති බැවිනි.

ගොඩනගන එක ඒ අමාරුකම් මැද්දේ වුණත් සිදුවිය යුතු දෙයක්. විශේෂයෙන්ම වැඩෙන දරුවෙකුගේ පෝෂණ අවශ්‍යතාව කියන්නේ මග නොහැරීය හැකි කාරණාවක්.”

වෛද්‍යවරයා පෙන්වා දෙන්නේ නිසි කලට අවශ්‍ය නිසි

රිච්චි ආර්යා ළමා රෝහලේ, ළමා රෝග පිළිබඳ විශේෂඥ වෛද්‍ය ඩීපාල් පෙරේරා

පුද්ගලික සම්බන්ධතා ගත්තත්, රාජකාරි මට්ටමේ සබඳතා ගත්තත් බොහෝවිට අපි පුරුදුවී සිටින්නේ අගය කිරීමට හෝ ප්‍රශංසා කිරීමට වඩා වොදනා කිරීමටයි. එසේත් නැතිනම් මැසිවිලි නැගීමටයි. එම සබඳතා නිසා සතුටු වෙන්නට කාරණා සියයක් ඇතත්, පසුතැවෙන්නට ඇති එක් කාරණාවක් හෝ මුල් කරගෙන අපි කරන්නේ සියලුම අවුල් කරගැනීමයි. සැමියා දුනම් සහ දරුවෝ තිදෙනා සමඟ ජපානයේ ජීවත්වන නමිනි මනමේන්ද ඇගේ ජීවිත අත්දැකීම් ඇසුරින් අපිට කියාදෙන්නේ විශේෂයෙන්ම 'පවුල' නමැති සම්බන්ධතාවයට මුලිකත්වය දීම සහ එය රැකගැනීමේ ඇති වැදගත්කමයි. එමෙන්ම ඕනෑම හොඳ හෝ හරක සිදුවීමකටම පසු සතුට විය නැති කාරණා පමණක් ජීවිතයට එක් කරගැනීමෙන්, බලා සිටියදී පවුල් ජීවිතය සතුටින් පිරි ඉතිරි යන අයුරු ඇය කියන්නේ සතුටින් ජීවිතය දරණ ඇගේ ජීවන අත්දැකීම් සමුදාය මුල්කරගෙනය.

"මම හෙවත් එකට (දිව්‍යලෝකේ) යන අය කවුද? හෙල් එකට (අපායේ) යන අය කවුද?" කියලා නතාරි එකපාරටම මගෙන් ඇහුවේ, එයාගේ කොණ්ඩේ පිරි පිරි ඉන්නකොට. එයාට ගොඩක් දේවල් ගැන ගොඩක් ප්‍රශ්න තියෙනවා අහන්න. කැඩිවිලි සිංහල එක්ක ඉංග්‍රීසින් එකතු කරලා කතා කරන්න කෙල්ල දැන් හුරුවෙලා. එයා දන්නවා මට ජපන් භාෂාව ටිකක් අපහසුයි කියලා.

"දිව්‍යලෝකේ යන්නේ හොඳ වැඩ කරන අය, හරක වැඩ කරන අය තමයි අපායේ යන්නේ" කියලා මාත් උත්තර දුන්නා.

"හෙල් එක බඩි ද මම?" ආපහු ප්‍රශ්නයක් අහනවා කියලා මං දැනත් හිටපු නිසාම මගේ මුණේ පොඩි හිනාවක් ඇඳුනා.

"යුටියුඩි එකේ විඩියෝ තියෙනවා හෙල් එක මොන වගේද කියලා. පෙන්නන්නද?" මුණට ආපු හිනාව එක්කම මං නතාරි දුගෙන් ඇහුවාම, "නෝ නෝ මම අයි ඩොරි වොන්ට් ටු සි" කියලා "මම හෙවත් ෆන් ද?" කියලා ආපහු ඇහුවා. ප්‍රශ්න අහන්න ගියාම කෙළවරක් නෑ. ඒත් මං ඒවාට උත්තර දෙන්නේ ආසාවෙන්.

"මං හෙවත් ගිහින් නෑ මැණිකේ, ඒ නිසා මම ඒ ගැන දන්නේ නෑ" කියලා උත්තර දුන්නේ තව ප්‍රශ්නයක් කෙල්ලගෙන් බලාපොරොත්තු වෙත ගමන්මයි.

"නහනා කිව්වා හෙවත් එක ෆන් කියලා" ආපහු කිව්වා. නහනා කියන්නේ නතාරිගේ යාළුවා.

නතාරිගේ කොණ්ඩේ ගොතන ගමන් ඉස්සරහ කණ්ණාඩියෙන් නතාරිගේ මුණ බලන් මං කිව්වා "නතාරි අපි මේ ඉන්න ගෙදරත් දිව්‍යලෝකයක්, අපි සතුටින් ඉන්නේ කොතැනද එතන දිව්‍යලෝකයක්."

එතකොටම නතාරි පැත්ත හැරලා, "ආත්.. මම සතුටින් නම් ෆැමිලි එක හෙවත්, මම ඇන්ගු නම් ෆැමිලි එක හෙල් නේ" කිව්වා.

දිව්‍යලෝකේ කොහොමද කියලා කියන්න මම එහෙ ගිහින් නෑහේ මැණිකේ

මගේ පැත්ත හැරුණ නතාරි දුගේ නළල ඉඹලා "මම ඇන්ගු වෙන්නේ නෑ" කියලා මම කිව්වා.

"අයි ලව් යු මම, යු ආ ද බෙස්ට් මම එවර්" කියලා කෙල්ල මාව තද කරලා බදගත්තා.

ඇස් දෙක මගේ තෙත් වුණත්, මාව මගේ දරුවන්ට දැනෙන විදිය නතාරි දුගේ වචනවලින් මට දැනුණා. මගේ තරහව අපේ පවුල අපායක් කරනවා කියලත්, මගේ සතුට අපේ පවුල දිව්‍යලෝකයක් කරනවා කියලත් මට ඉගැන්නුවා.

ඇත්තමට අපේ පවුල දිව්‍යලෝකයක් වගේම අපායක් වෙන්නේ අපේ ක්‍රියාවන් එක්ක. ඒක පුංචි වුණත් දරුවන්ට හොඳටම දැනෙනවා. ඉස්සර මට පුංචි දේකට පවා නොහිතන විදියට තරහා යනවා. දැන් ඒක ගොඩාක් අඩුයි. ඒත් තව අඩු කරගන්න ඕනේ කියලා ගෙවෙන හැම දවසක දැනෙනවා.

ඔයා සතුටින් ඉන්නකොට පවුලේ සතුට රැකෙනවා කියලා දනම් කියන දේ මගේ ලොකු දුවත් එයාට දැනෙන විදියට කිව්වේ ඒකයි.

ගෙදරදෙරේ වැඩ එක්ක පුංචි පීඩනයක් අපිට එන්න පුළුවන්. ඒ පීඩනේ අපි නොදැනුවත්ව අපේ දරුවෝ පිටින් යැවෙන්නත්

පුළුවන්. අපි නොදැනුවත්වම අපි ගැන කළකිරිමක් අපේ දරුවන්ගේ හිත්වලට අපි විසින්ම ඇතුල් කරනවා ඒකෙන්. ඒක ඔයාටත් වෙලා ඇති. මටත් වෙනවා. මං ඒක පුළුවන් හැම මොහොතෙම හදගන්නවා.

මං පොඩ්ඩක්වත් කැමති නෑ මගේ දරුවන්ට මාව එපා වෙනවට. නතාරිට මහා ලොකුවට දෙයක් නොතෙරෙන කාලෙන් "මේ ලෝකේ ඉන්න නොදම අම්මා ඔයා" කියලා මට කීවාට, මං ආස එයා ලොකු වුණාම එයාගෙන් ඒක අහගන්න. ඒ සතුට මට දිව්‍යලෝකේ සතුටටවත් සමාන කරන්න බැර වෙයි. අපි අතින් වැරදි අඩුපාඩු වේවි. ඒත් පුළුවන් තරම් ඒ අඩුපාඩු දරුවෝ වෙනුවෙන් නොකර ඉන්න උත්සාහ කරන්න ඕන කියලා මට හිතුණා. ඒ නිසා මං හිතුවා මට කේන්තියක් එන හැමවෙලේම නතාරි දු මට කිව්ව වචන ටික මතක තියාගන්නවා කියලා.

"අම්මා සතුටින් නම් පවුල දිව්‍යලෝකයක්, ඒත් අම්මා තරහින් නම් පවුල අපායක්..."

මේ වචන ටික මගේ කේන්තිය නිවලා හිතට සැකසීමක් දේවි.

නමිනි මනමේන්ද

පොලී බරන්

විදේශීය

වැඩි මුදලක්

අරං යන්න

දිවයිනේ අඩුම පොලී අනුපාතිකය

0.69%

ශ්‍රී කාන්ත අපෙක්ෂා විතරයි

දැන් රන් පවුමකට රු. 150,000/- ක ඉහළම අත්තිකාරමක්

මිනිසුන් ඔබට උමනා ආහනය මුදලින් ඉටු කරන්න අපි ඉන්නෙමු.....

ශ්‍රී කාන්ත උකස් ආය සේවාව

ක්ෂණික ඇමතුම් : 077 5 529 528

බත්තරමුල්ල | මාලබේ | මහරගම | හෝමාගම | ගොඩගම | හංවැල්ල

ජොහොර චිජා වතුර කොහෙත්ම චිජා

විශ්ව ශක්ති බලයෙන් වගාව සාර්ථක කරදෙනු ලැබේ

රසායනික හෝ කාබනික පොහොර තබා තිසි ජල සැපයුමක්වත් නොමැතිව මඩ ගොවිතැනින් සේම ගොඩ ගොවිතැනින්ද සාර්ථක ප්‍රතිඵල උද්‍යෝගයෙන් දෙන විස්මිත කෘෂි උපදේශකවරයෙකු කළුතර දිස්ත්‍රික්කයේ වෙසෙන බව මට දැනගත හැකි වූයේ මීට මාස කිහිපයකට ඉහතදීය. ඔහුගේ එම හැකියාව නිසා හුදුරේදීම ශ්‍රී ලංකාව ලෝකයේ ඇති විශිෂ්ටතම කෘෂි රාජධානිය වන බවට අනාවැකියක්ද එම තොරතුර මට සැල කළ මිත්‍රයා පළ කළේය.

ශ්‍රී ලංකාව විශ්වයේ කේන්ද්‍රය හෙවත් මධ්‍ය ලක්ෂ්‍යය මුල්කොටගෙන පිහිටා ඇති බව එම පුද්ගලයා විසින් විද්‍යාත්මකව සනාථ කරගෙන ඇති බවත්, විශ්ව ශක්තිය පදනම් කරගත් කෘෂි සංකල්පයක් ඔහු විසින් හඳුන්වාදෙමින් තිබෙන බවත් ඔහු වැඩිදුරටත් කීවේය. එමෙන්ම එය හුදෙක් ශ්‍රී ලංකාවට පමණක් උරුම විශ්වීය වරප්‍රසාදයක් බැවින් ජාත්‍යන්තර ප්‍රජාව ඒ සම්බන්ධයෙන් උනන්දුවක් පළ නොකරන බවද මගේ හිතවතා කීය.

“මගේ ඉඩම් අක්කර කීපයක් තියෙනවා. මේ දක්වා කිසිම වගාවක් කරලා නෑ.”

ඔබතුමාගේ ඔය කෘෂිකර්ම ක්‍රමය භාවිත කරලා ඒකෙන් තිසි පලදවත් ගන්න ක්‍රමයක් දැනගන්නයි මම කතා කළේ.”

මගේ හිතවතා දුන් දුරකතන අංකයට ඇතුළත් වී ඒ සුවිශේෂ හැකියාවක් ඇතැයි කී පුද්ගලයාට මම කීවෙමි.

**හිටපු
කෘෂිකර්ම ඇමති
මහින්දානන්දන්
විශ්ව ශක්ති
වගාවක් බලන්න
ගිහිත්**

“මහත්මයා, අපේ මේ ශ්‍රී ලංකාව කියන්නේ මේ මුළු විශ්වයේම තියෙන කේතූමති රාජධානියට. අපි හිතනවා මේ රටේ මැණික් වගේ සම්පත් තියෙන්නෙ සබරගමු පළාතේ, රත්නපුර දිස්ත්‍රික්කයේ වගේ ප්‍රදේශ කිහිපයක විතරයි කියලා.

නෑ මහත්මයා, මේ ලක් පොළොවේ තියෙන හැම ගල් කැටයක්ම මැණික් කැටයක් බවට පත්කරගන්න පුළුවන් මානැඟි වරප්‍රසාදයක් අපි සතුව තියෙනවා. ප්‍රශ්නේ කියන්නේ ඒ මානැඟි වරප්‍රසාදය මේ දක්වා කිසිම කෙනෙක් ප්‍රයෝජනයට නොගැනීම.”

ඔහු දෙළුවානක් ගලන්නාක් මෙන් වතුර ලෙසින් කියාගෙන යන්නට වූයේ මීට පෙර ඒ වාක්‍ය පෙළ සිය දහස් වතාවක් පවසා පුරුදු බවක් අනියමින් පවසමිනි.

“හොඳයි දැන් කොහොමද මම මගෙ ඉඩමේ වගා කටයුතු කරන්න හිතේ?”

ඉන්පසුව මම ඇසීමි.

“ඒක මෙහෙමයි. බොහෝම සරලයි. පහසුයි.

ඉස්සරවෙලා ඔබතුමා ඉන්න ප්‍රදේශයේ, ගම් පළාත මට දන්නේ. ඊටපස්සෙ වගා කටයුතුවලට වෙන් කරන්න බලාපොරොත්තු වෙන බිම් ප්‍රමාණයන් මට දළ වශයෙන් දැනගන්න වෙනවා. ඊළඟට ඔබතුමා ඒ භූමියේ වගා කරන්න බලාපොරොත්තු වෙන හවබෝග වර්ග කීපයක් මට නම් කරන්න.

මට ඒ විස්තරත් වක්ක ඔබතුමාගේ කේන්ද්‍ර පිටපත හරි උපන් දිනයයි, වෙලාවයි හරි එවන්න. එතැනින් ඔබතුමාගේ සියලු කටයුතු සම්පූර්ණයි.

ඊටපස්සෙ මම ඒ සේරම විස්තර පරීක්ෂා කරලා බලලා, ඔබතුමාගේ උපන් වෙලාව, භූමිය, වගා කරන බෝග වර්ග මේ කියන සේරම විශ්ලේෂණය කරලා ඒ වගා කටයුතු ආරම්භ කරන්න පුළුවන් හොඳම වෙලාව විශ්ව ශක්තියට අනුව නම් කරලා දෙනවා. ඊටපස්සේ ඔබතුමාට තියෙන්නේ ඒ විශ්ව ශක්ති නිමේෂය තුළ ඔබතුමන්ගේ බෝග වගාව අරඹන්න.

ඒ නම් ඒ, ගොඩ ගොවිතැන් නම් ඒත් එහෙමයි. එතකොට ඒ වගාවට රසායනික පෝර ඕනෙන් නෑ. කාබනික පෝර ඕනෙන් නෑ. කෘමිනාශක ඕනෙන් නෑ. කොටින්ම වතුර ඕනෙන් නෑ. ගල් ගොඩක හරි බීජ පැළවෙලා ඒ බෝගයෙන් මේ මිනිසිටදී ලබන්න පුළුවන් උපරිම අස්වැන්න ඔබතුමාට ලබාගන්න පුළුවන්. ඒක ඒකාන්තයි.” ඔහු ඉතා වතුර ලෙසින් කීය.

“එතකොට කොහොමද ඕවයේ ගෙවිම් එහෙම?” ඉන්පසුව මම කටහඬ බාල කරමින් ඇසීමි.

“මේක කුලියක් මලියක් එහෙම නෙවෙයි මහත්තයා.” ඒ සමඟම ඔහු කියේ තම ස්වරය තවත් ස්ථාවර කරගනිමිනි.

“මගේ විශ්වීය දැනුම, එතකොට ඒ දැනුම ජොහාර්වේදී සිද්ධාන්ත මත පදනම් කරගෙන ඔබතුමාගේ ජන්ම නැකතට, භූමියට හා බෝග වර්ගවලට අදළ සුබම සුබ හෝරාවක් තනාදීම වෙනුවෙන් මට රුපියල් තිස්පන් දහසක මුලික මුදලක් අවශ්‍ය වෙනවා.

පස්සේ ඒ වගාවේ ඉදිරි කටයුතු සම්බන්ධ තවත් සුබ වෙලාවල් කිහිපයක් තනාදීම වෙනුවෙන් පස්සේ අවස්ථා දෙකකදී රුපියල් දෙළොස්දහ බැගින් මට ගෙවිය යුතුයි. ඊටපස්සෙ ඔබතුමාට තියෙන්නේ ඒ වගේ විසි තිස් ගුණයක ලාභයක් ඒ වගාවේ මුල්කරගෙන ගන්න එකයි.

ඇත්තෙන්ම මහත්තයා අද අක්කරයක දෙකක ව්‍යාපාරික වගාවකට පොහොර, කෘමිනාශක, වල්නාශක වෙනුවෙන් වුණත් මීටත් වඩා මුදලක් වැය වෙනවනේ. නමුත් මේ ක්‍රමයෙන් ඒ වගේ හත් අට ගුණයක අස්වැන්නක් ලබන්න පුළුවන්.” ඔහු කිසිදු අපහසුවකින් තොරව විනාඩියට දෙකට කියා දැමීමේය.

“මම මෙහෙම ඇනුවට සමාවෙන්න ඕනේ.” ඉන්පසුව මම හින්සිරුවේ ඔහු වෙතින් හරස් ප්‍රශ්න ඇසීම අරඹමින් විමසීමි. “දැනට ඔබතුමාගේ ඔය වගා ක්‍රමයෙන් ප්‍රතිඵල ලබපු වගාවන් එහෙම තියෙනවද?”

“බොහෝම හොඳ ප්‍රශ්නයක් මහත්මයා.” ඔහු ගත්කට්ටම කීය. “ඔබතුමාට මගේ මේ විශ්ව ශක්ති වගා ක්‍රමය පිළිබඳව දැනගන්න අවශ්‍ය නම් බණ්ඩාරගම, මිල්ලනියේ ඒ වගාව පරීක්ෂා කරන්න. පහුගිය දවසක අපේ කෘෂිකර්ම ඇමති මහින්දානන්ද අලුත්ගමගේ මහත්තයන් පුදුම වුණා ඒ ඒ වගාව දැකලා. මට හෙට අනිදිද ඇමතිතුමා විශේෂ කැඳවීමක් කරලා තියෙනවා මගේ මේ විශ්ව ශක්ති කෘෂිකර්මය රට පුරාම ව්‍යාප්ත කරන හැටි ගැන කතා කරගන්න. ඊටපස්සේ අපි හවබෝගවලින් ස්වයංපෝෂිතයි මහත්මයා.” එම තැනැත්තා කීය.

පසුව බණ්ඩාරගම, මිල්ලනිය ප්‍රදේශයේ සාර්ථකව කෙරෙන බව පැවසෙන ඒ ඒ වගාව සම්බන්ධ සුලමුල සොයා දන්න මෙන් මම ඒ ප්‍රදේශයේ මගේ හිතවත් මාධ්‍යවේදියෙකුගෙන් ඉල්ලා සිටියෙමි.

ගල් ගොඩක හරි බීජ පැළවෙලා ඒ බෝගයෙන් මේ මිනිසිටදී ලබන්න පුළුවන් උපරිම අස්වැන්න ලබාගන්න පුළුවන්. ඒක ඒකාන්තයි

“පහුගිය කාලේ ඔය මිල්ලනියේ කුඹුරු පරීක්ෂා කරන්න කෘෂිකර්ම ඇමතිතුමා ගිහින් තියෙනවා තමයි. නමුත් ඒ ගොවීන් නම් කියන්නේ ඒවට කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුවෙන් ලැබුණු කාබනික පොහොර විතරක් දැමීමා කියලයි. ඒත් තවත් පිරිසක් කියනවනේ ඒ මිනිස්සු ඒ ගොයමට හංගාගෙන හිටපු යුරියා පෝර යොදලා ඇමතිතුමා ගාණට ඇන්දවා කියලා.”

ඔහු කීය. නමුත් අද වනවිට හිටපු කෘෂිකර්ම ඇමති මහින්දානන්ද අලුත්ගමගේ මහතා පෙර මෙන් සමාජ කරළියේ දක්නට නැත. එමෙන්ම එම විශ්ව ශක්ති කෘෂි උපදේශකගේ දුරකතන අංකයට ඇතුළත් දෙන විට දැනගන්නට ලැබෙනුයේ එය තාවකාලිකව විසන්ධි කොට ඇති බවකි.

මාධ්‍යවේදී
තිලක් සේනාසිංහ

වයස අවුරුදු 16 ක් වෙලත්
**නවම ලොකු
උමයෙක්
වුණේ නෑ**

මම තරඹාරුසි පිරිමියෙක්ගේ වගේ
**දැරූ
හැමනකම
බොස් වැට්ලා**
මාස් ශුද්ධිය නැදෙනහෙත් නෑ

මම කසාද බැඳලා
දැනට අවුරුදු 6 ක් වෙනවා
**චිත්ත නවම
දරුවෙක් නෑ**

ලංකාවේ වඩාත් සාර්ථකව දරු එල
පමාවට ප්‍රතිකාර කරන
ගර්ථ චිකි
ආයතනය මෙවැනි රෝග සඳහා
විශේෂිත ප්‍රතිකාර හඳුන්වා දී ඇත

මේ සියල්ල සිදුවන්නේ හෝමෝන දුර්වලතා නිසයි

ගැණු දරුවෙකු නිසි වයසේදී වැඩිවියට පත්වෙන්න නම්

හෝමෝන හරිහැටි නැදෙන්න ඕන

මාස් ශුද්ධිය පිළිවෙලට සිද්ධ වෙන්න
මාසයෙන් මාසයට හරි විදිහට

හෝමෝන ශ්‍රාවය සිද්ධ වෙන්න ඕනේ

හෝමෝන හරි හැටි පිහිටියේ නැත්නම්,

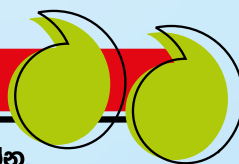
ගැහැණු දරුවන් අනවශ්‍ය

විදිහට තරඹාරු වෙනවා. ශරීරයේ තැන් තැන්වල කළු ගැහෙනවා.

රුඩුල වැවෙනවා. පිරිමියකුගේ වගේ ශරීරයේ තැන් තැන්වල රෝම වැවෙනවා.

එවැනි කාන්තාවක් කසාද බැඳලා දරුවෙල බලාපොරොත්තු වුණත් බීජ වර්ධනය
සාර්ථක නැති නිසා දරුවෙල පිහිටන්නේ නැහැ.

ඒ හෝමෝනවල දෝෂ ඇති නිසා

ඔබ හෝ ඔබේ දියණිය මේ තත්ත්වයෙන් පීඩා විඳිනවා නම් නොපමාව අපිට කතා කරන්න.
නැකි ඉක්මනින් නිවැරදි ප්‍රතිකාරවලට යොමු වන්න. සරල ප්‍රතිකාර වලින් මේ තත්ත්වය
මඟහරවා ගන්න පුළුවන්

බිබි දරුවල පහත මවක් නම්
ඔබ දැනුවත් කිරීම සඳහා
ගර්ථචිකි වෙතින් ඔබ වෙත නිවිණි කරන

**දරුවල පහත
හැම කතකටම
ඇගේම
කිරිකැටියෙක්**

පොත් පිංච ඔබ වෙත ගෙන්වා ගැනීමට
ඔබගේ නම, ගම සහ
ලිපිනය අපවෙත යොමු කරන්න

මහනුවර
පේරාදෙණිය පාරේ
කිංචුඩි විද්‍යාලය ඉදිරිපිට

අගහරුවාලා
මුහස්සනින්නාලා
ඉරිදා

කඩවත
කඩවත නුවර පාරේ 198
ESESS Health Care
නොඩනැගිල්ලේ

බදාදා
සෙනසුරාදා

ප්‍රතිකාර පිළිබඳ 077 3015122
වැඩිදුර විමසීම : 081 2224672

ගමේ, නගරයේ කොතැන ඔබ ජීවත් වුවත් ඒ ජීවත්වන ඉඩකඩ තුළ ගෙවතු වගාවට ඉඩක් වෙන්කරගැනීම කාලෝචිතය. ඔබ සිටින බිමේ සීමිත ඉඩකඩ තුළත්, බැල්කනියක, ස්ලොට් එකක වාගේම, වනලයේද සාර්ථකව ගෙදර පරිභෝජනය සඳහා එළවලු, කොළපළා ටික වගා කරගෙන සතුටින් සිටින්නෝ දැනටමත් වෙති. එවන් ගෙවත්තකින් ලබන කුඩා අස්වැන්න වුව නෙත සහසන, මනසට සුවය ගෙනෙන, පොකැට්ටුවටද ඔරක් නැති මහාරස සම්පතකි.

මෙම කලාපයේ සිට වගාවට ලැදී, ඔබ දීර් ගන්වමින්, මෙතෙක් වගාවට සිත් නොයෙදූ ඔබට අදහස් හා ඒ පිළිබඳ ප්‍රංචි ප්‍රංචි රහස්‍ය නෙළිකිරීමට මෙම පිටුව වෙන්කෙරේ.

ඔබටද ඔබේ වගාව සාර්ථක කරගත් නැට් රටට කියන්නටත් ඉන් තවත් අයෙකු දීර් ගන්වන්නටත් මේ පිටුවේ ඉඩකඩ වෙන් කරවා ගත හැකියි.

දුරකතන අංකය - 0115200900

මම කඩෙන් ගන්නේ අලයි, පරිප්පුයි විතරයි

“කඩෙන් ගේන එළවලුවලට වඩා වත්තෙන් කඩාගන්න එළවලු රසයි කියලා මට හිතෙනවා. ඒ වගේම වස වස නැති ඒ එළවලු නැවුම් ඒවා. ඒ වගේම උදේ පාන්දරට පලදව පිරුණු ගෙවත්තකට අඬිය තියනවා කියන්නේ දවසම සතුටින් ගෙවන්න පුළුවන් වෙන කාරණයක්. ඇත්තම කිව්වොත් මේ වගාවට මම දැන් ඇඬිබැනිවෙලා.”

ඒ තරු කළුආරච්චියි. විද්‍යා අංශයෙන් උසස් පෙළ සමත් වූ ඇය කලක් හෝටල් ක්ෂේත්‍රයේ රැකියාවකද නියැළීණාය. විවාහයෙන් පසුව ඇය පදිංචි වී සිටින්නේ ගාල්ල අම්බලන්ගොඩ ප්‍රදේශයේයි.

කලක් මල් වගාවට යොමුව විය ව්‍යාපාරයක් ලෙස කරගෙන ගියද මේ දිනවල ඇය වැඩි කාලයක් යොදවන්නේ ගෙදර පරිභෝජනයට ගන්නා එළවලු, කොළපළා වර්ග ටික ගෙවත්තේම සාද ගන්නටය. ඒ වගේම බීජ වර්ග හා පැළ අවශ්‍ය අයට ලබාදීමටද තරු වෙනසෙන්, ඇය වගේම වගාවට ආදරය කරන්නත්, තම ගෙවත්තටද ඒ අපූරු ආශ්චර්ය රැගෙන යනවාට කැමැත්තෙනි.

“මම එළවලු වගා කරන්න ගත්තේ මීට මාස හතකට විතර කලින්. පසුගිය කාලේ ආහාර අර්බුදයක් ගැන හිතර කියද්දී මට හිතුණා ඇයි අපට අපි කන එළවලු ටික වගා කරගන්න බැර කියලා. ඇත්තටම මගේ මිදලේ ඉඩ තිබුණත් මම කැමති වුණේ පෝච්චිවල වගා කරන්න. දැන් ඒ එළවලු අස්වැන්න ලබමින් තියෙනවා. දැන් අපි කඩෙන් ගන්නේ අලයි පරිප්පුයි විතරයි. ගෙදර කෑමට වඩා වැඩිපුර තියෙන එළවලු දන්න කියන අයට හිකන් දෙනවා. ඒ වගේම ඒ අය වගා කරලා තියෙන එළවලු, පලතුරු හුවමාරුවීමකුත් වෙනවා. ලස්සන පරිභෝජන රටාවකට අපි නොදැනුවත්වම හුරුවෙමින් ඉන්නවා.”

තරුට සතියකට පාරක් අස්වනු දෙන එළවලු වර්ග ගණනාවක් ඇගේ ගෙවත්තේ තිබේ. ඒ අතර වම්බදු වර්ග කිහිපයක්, මෑ, බෝංචි, දඹුලු, බණ්ඩක්කා, මාලුමිරස්, අමුමිරස්, කොච්චි වර්ග, තක්කාලි, ලික්ස්, රතුගුණු, රාබු මෙන්ම විවිධ කොළපළා වර්ගද ඇත. ඇය ඒවාට සත්කාර කරන්නේ දරුවන් ආදරයෙන් රැකබලාගන්නා තරමටම පරිස්සමෙනි. එමෙන්ම ඇය ඊට ඉඩකඩ ලබාගත්තේද දරුවන් හතරදෙනෙකුගේ වැඩකටයුතු හා ඉගෙනුම් කටයුතු ගැනද සොයා බලමිනි.

“ඇත්තටම වගා කටයුත්තක් සතුටින් ආසාවෙන් කරනවා වගේම ඒක ආදයම් මාර්ගයක් කරගන්නත් කෙනෙකුට පුළුවන්. මේ කාලේ

නැටියට ගෙදර පරිභෝජනයට වඩා එළවලු කොළපළා වර්ග තියෙනවානම් සාධාරණ මිලකට එය අලෙවි කරලා ආදයමක් ගන්න පුළුවන්. මම එළවලු බීජ වර්ග වගේම, තක්කාලි, මිරිස් වර්ග පැළ හදලා සාධාරණ මිලකට අවශ්‍ය අයට ලබාදෙනවා. එළවලු හිකන් දන්නට බීජ වර්ග හිකන් දෙන්න නැත්තේ සමහරු හිටවනවා වෙනුවට ඒවා පැත්තකට දන්න තියෙන ඉඩකඩ වැඩි නිසයි. බීජ සල්ලිවලට ගන්නේ හිටවන්න උවමනාව තියෙන කෙනෙක් විතරයි.”

ඇය මෙම බොහෝ බීජ වර්ග මුලදී සාදාගෙන ඇත්තේ වෙළඳපොළෙන් මිලදී ගත්, හොඳින් පැසුණු ඉඳුණු එළවලුවලිනි. දැන් තක්කාලි, වම්බදු ආදී බීජ නිපදවද්දී තම ගෙවත්තේ

ගෙවතු වගාව කියන්නේ ආසාවෙන් කළ හැකි දෙයක්. ඇත්තටම එය ඇඬිබැනියක්

ගස් කිහිපයක අස්වනු ඒ වෙනුවෙන්ම වෙන්කර ඇතැයිද ඇය කීවාය.

“දේශීය බීජ තමයි අපේ පොළොවට සුදුසු. ඒ වගේම බීජයක්, පැළයක් රෝපණය කරද්දී පස සකස් කරගැනීම වැදගත්. ඒ කොහුබත්, වැලි, මතුපිට පස් වගේම කාබනික පොහොර සමාන කොටස්වලින් අරගෙන. හොඳ අස්වැන්නක් ගන්න, සති දෙකක් දෙකට කාබනික පොහොර යොදන්න ඕන. සමහර අස්වනු වැඩිවෙන්න රසායනික පොහොරත් ඕන කරනවා. ඒ වගේම කාබනික දියර පොහොරක් සාදාගෙන එය වගාවට යොදනවා. ලබ්ධිපා කොළයි, අමු ගොමයි බැරල් එකකට දලා ඊට වතුර එක්කරලා සති තුනක් තියෙන්න හැරලා එය වගාවට යොදනවා.”

ඇය වගාවක් සාර්ථක කරගැනීමට අනුගමනය කළ හැකි විවිධ ක්‍රම ගැනද කතා කළාය.

“සමහරුන්ට බීජ සකස් කරගැනීම ගැන ගැටලු තියෙනවා. වට්ටක්කා, කැකිරි, කොමුඩු, බටනා වගේ බීජ වර්ග ගෙදරට කන්න ගේන එකෙන් හදගන්න පුළුවන්. මෙම බීජ සියයට අසුවක් විතරම පැළවෙනවා. වට්ටක්කා වගේ දෙයක් වැල බීම දිගේ හදලා වහලට යවන්න පුළුවන් නම් ඒ රස්නය එක්ක ඉක්මනින් මල් හටගෙන

වැඩිපුර තියෙන එළවලු අහල පහල අයට හිකන් දෙනවා. නැබැයි බීජ වර්ග එහෙම දෙන්නේ නැතැ

පලදව එනවා. මාලුමිරස්, තක්කාලි පැළ ගන්න බීජ හිටවද්දී පස් මිශ්‍රණය හලාගත යුතුයි. එහෙම කරන්නේ, ගල්කැට තිබුණොත් බීජය පැළවෙන්න එය බාධාවක් වෙනවා. ඒ වගේම පස සකසාගෙන පෝච්චියකට එක්කරලා දබරගිල්ලේ මැද පුරුකේ බාගයක් වෙන්න වලවල් හදලා බීජ හිටවන්න ඕන.

මෙම බීජවලටත් අඳුරයි, රස්නයයි ඕන කරනවා. ඊට කළු රෙදි කඩකින් එය වසා තැබිය හැකියි. වතුර දැමීම කළ යුත්තේත් එසේ වසා තිබියදීයි. සති දෙකකට පසු පැළ එනවා. තවත් සති දෙකකට පමණ පසුව මෙම පැළ සිටුවන්න සුදුසු තත්ත්වයට එනවා.”

ඒ වගේම මෑ වැල් ආදියට එන කුහුඹු වර්ග, කුඩා මකුණන් ආදියෙන් වගාව ආරක්ෂා කරගැනීමට දුර ලිපෙහි අළු වැදගත් බවද ඇය කීවාය.

“මේ මකුණු විශේෂයේ බහිස්ශ්‍රාවීය ද්‍රව්‍යවල සිහි අඩංගු නිසා මෑ වැල් ආශ්‍රිතව කුහුඹුවන් දඩින්න පුළුවන්. මේ ගැටලුවෙන් මිදෙන්න පැළ කාලේ ඉඳලා උදේ පින්න තියෙද්දී අළු යොදන්න පුළුවන්. එය ඒ උවදුරෙන් මිදෙන්න සාර්ථක ක්‍රමයක්.”

තරු අවශ්‍ය අයට වගා උපදෙස්ද දෙන්නීය. ඒ ඇතැම් දේ අත්දැකීමෙන් උගත් දේ ය.

ඇයගේ වගා කටයුතුවලට සැමියාගෙන්, දරුවන්ගෙන් ලැබෙන සහයෝගය ගැනද අප විමසුවෙමු.

“මගේ පොඩි බඩාට තවම අවුරුදු දෙකයි. දුවන දෙන්නයි, පුතාලා දෙන්නයි මට ඉන්නේ. දෙන්නෙක් නම් දැනටමත් මම වැඩ කරනවා දැක්කම උදව් කරනවා. මහත්තයා වගාවට අවශ්‍ය කොම්පෝස්ට්, කොහුබත් ආදී දේවල් ගෙනත් දෙනවා. එයා පැළ හිටවන්න නම් උනන්දුවක් නෑ. නැබැයි මම හිටවන පැළවල අස්වැන්න එද්දී නම් ඒ ඔක්කොම එයාගේ.”

තරු කියන්නේ හිතැනෙමිනි. ඇගලුම් ක්ෂේත්‍රයේ ව්‍යාපාරයක නියැලෙන ඔහුටද බිරිඳගේ උත්සාහය, උනන්දුව තුළ ලැබෙන වගාවේ අස්වැන්න මනසට සුවයක්, සතුටක්ම මිස අන් කවරක්ද?

“මට බෑ, මට නෑ කියනවට වඩා පෝච්චියක හරි එළවලු පැළයක් වගා කරන්න. ඒ සතුට කවදවත් සල්ලිවලට ගන්න බැහැ.”

තරු කියන්නා සේම අපට කියන්නටද ඇත්තේද අඳුරට සාප කරනවා වෙනුවට එක් පහන් සිලක් හෝ දල්වන්නට කියාය. ඔබ ඔබෙන් පටන්ගන්න. විවිධ සියල්ල ගතපත් වෙනු ඇත.

දීපා වසන්ති එදිරිසිංහ

පිළිකාවක් අරන් අහසට යන්න හදන හේලි

ඒත් තමන් පිළිකා රෝගියෙක් බව සිතමින් ඇය කොයිම මොහොතකටත් හඬා වැදුණේ නැත. හඬන්නට ඕනෑ තැන්වල පවා ඇය කළේ කඳුළු සහවාගෙන සිතාසිටියි.

මේ දීර්ඝ ජීවය ඇති කෙල්ලට අහසවකාශයට යන්නට වරමක් ලැබෙන්නේ මේ අතරය. ඒ දුලභ අවස්ථාව ඇයට හිමිවූයේ ඊලොන් මස්ක් නම් ව්‍යාපාරිකයා විසින් බිහිකළ 'ස්පේස් එක්ස්' (Space X) සමාගම හරහාය. ඔවුන් නිෂ්පාදනය කර ඇති 'Falcon 9' නම් රොකට්ටුව 2022 වසර අවසානයේදී අභ්‍යවකාශයට යැවීමට සූදනමිනි. ඉතින් එහි ඇති ආසන හතරෙන් එකක් හේලිට දෙන්නටයි ඔවුන් කටයුතු කර ඇත්තේ. මේ අතර 'Falcon 9' රොකට්ටුවේ ප්‍රධාන අණදෙන නිලධාරියා වන 38 හැවිරිදි ප්‍රකෝට්පති ව්‍යාපාරික ජාඩ් අයිසාක්මන් පවසා සිටියේ මෙවන් දුර්ලභ අවස්ථාවක් හිමිවූ හේලි සැබෑම වාසනාවන්තියක් බවයි.

පිළිකා රෝගියෙක් වුණත් මං ජීවිතය දිනා අලුත් ඇහැකිත් බලපු නිසා මට මේ අහස අවස්ථාව ලැබුණා

"පිළිකා රෝගියෙක් වුණත් මං ජීවිතය දිනා අලුත් ඇහැකිත් බලපු නිසා මට මේ අහස අවස්ථාව ලැබුණා කියලයි මං හිතන්නේ. ඒ වගේම මං දන්නවා පිළිකා රෝගයට සාර්ථකව මුහුණදුන් මට අභ්‍යවකාශ ගමන වතරම් අමාරු වෙන එකක් නෑ කියලා."

"හෙලෝ මේ හේලි ආර්සෙනෝවිච් කතා කරන්නේ?" "ඔව් මං හේලි තමයි." "අපිට ඔබේ කතාව දැනගන්න ලැබුණා. ඔබේ කතාව අහද්දී අපට තේරුණේ එකම දෙයයි. ඒ ඔබ කොතරම් දොරොසමිපන්න තරුණියක්ද කියන එක. ඒක නිසා ඔබට වටිනා අවස්ථාවක් ලබාදෙන්නයි අපි කතා කළේ."

ඇමෙරිකාවේ ප්‍රකෝට්පති ව්‍යාපාරිකයෙක්ගෙන් විසිනව හැවිරිදි හේලි ආර්සෙනෝවිච් ඒ දුරකතන ඇමතුම පැමිණියේ මීට ටික දිනකට කලින්. එහිදී ඔහු ඇයට අපූරු යෝජනාවක් කළේය. ඒ මේ වසර අවසානදී ඇයට අභ්‍යවකාශගත වීමේ දුර්ලභ අවස්ථාවක් ලබාදීමට ඔහුගේ සමාගම තීරණය කර ඇති බවත්, ඇයගේ කැමැත්ත ලැබෙනම් ගමන සුදනම් කළ හැකි බවත්ය.

"ඇත්තටම ඒ කතාව අහලා මට පුදුම හිතුණා. ඒක කොයිතරම් නම් දුර්ලභ අවස්ථාවක්ද? ඉතින් මට වැඩිය හිතන්න ඕන වුණේ නෑ. ඒක නිසා මං ඔහුගේ යෝජනාවට එකඟත්වයක් දුනෙමිනි."

ඇමෙරිකාවේ සාමාන්‍ය පවුලක ඉපදුණු හේලි සාමාන්‍ය තරුණියක් නම් නොවේ. ඇය කුඩා කල පටන්ම ඉතා දරුණු පිළිකාවක් එක්ක ඔට්ටු වෙමින් සිටින තරුණියකි. ඇයට වැළඳී තිබුණේ දරුණු අස්ථි පිළිකාවකි. ඒ පිළිකාව කොතරම් දරුණුද කිවහොත් ඇයගේ පාදවල තිබූ අස්ථි ඉවත්කර කැතිම අස්ථි යොදන්නට පවා වෛද්‍යවරුන්ට

සිදුවී තිබුණි. මේ හේතු කාරණා නිසාම ඇයට ජීවිතයේ වැඩි කාලයක් ගතකරන්නට සිදුවූයේ ඒරට ශාන්ත ජුඩ් හමැති රෝහලේය.

"මට වයස අවුරුදු දහයේ ඉඳන් මං ඉන්නේ රෝහලේ. පිළිකාව වෙනුවෙන් දිනටම බෙහෙත් කළා. අන්තිමේ මං ඒ රෝහලේම සේවයේ යෙදෙන්න තීරණය කළා. දැන් මං එහි වෛද්‍ය සහායකාවක් විදිනට සේවය කරනවා."

ලෝක ඉතිහාසය තුළ කිසිදු දිනෙක පිළිකා රෝගියෙක් අභ්‍යවකාශයට ගොස් නැත. ඇතැම්විට ඒ නාසා ආයතනය විවෘත අවදානමක් ගන්නට සූදනම් නොවූ නිසා විය හැකිය. නමුත් 'ස්පේස් එක්ස්' (Space X) නම් සමාගම පෞද්ගලික එකක් නිසා ඒ දුර්ලභ අවස්ථාව හේලිට ලැබී ඇත.

"දැන් දැන් පෞද්ගලික අභ්‍යවකාශ මෙහෙයුම් ප්‍රසිද්ධ

වීම නිසා තමයි මට මේ අවස්ථාව ලැබුණේ. කොහොමත් මං මේ ගමනට එකඟත්වයක් කැමතියි."

සිනාමුසු මුහුණින් එහෙම කියන්නේ හේලිය. මේ දිනවල ඇය අභ්‍යවකාශයට යාම සඳහා දිගින් දිගටම පුහුණුවීම් සිදුකරයි. ඒ අතරවාරයේ ජායාරූප සඳහා පෙනී සිටින්නටද ඇය දක්වන්නේ මහත් උනන්දුවකි.

"මේ වසර අවසානයේදී මං අභ්‍යවකාශගත වෙනවා. එදාට මං ගැන රටම කතා කරයි."

ඇය කියන කතාව නිවැරදිය. මන්ද ඇය අභ්‍යවකාශගත වෙද්දී එය ඇය උපන් ඇමෙරිකාවට පමණක් නොව මුළු මහත් ලෝකයටම කතා කරන්නට සිදුවෙන මානසාවක් වෙනු ඇත. ඒ ඇය එම ගමන යන්නේ දරුණු පිළිකාවක්ද සමඟින් වෙන නිසාය.

එපමණක්ද නොව හේලි එම ගමන හිඟයන් ඇය පිටුපස තවත් වාර්තාවක් ලියැවෙන්නට සූදනමිනි. ඒ අභ්‍යවකාශ තරණය කළ ප්‍රාබාලතම ඇමෙරිකානු ජාතික කාන්තාව ලෙසිනි.

ඉතින් මේ අතිදුර්ලභ වාර්තා දෙකම හේලිගේ නම ඉදිරියේ ලියැවෙන්නට තවත් ඇත්තේ මාස කීපයක් පමණි.

රැවන් එස්.සෙනවිරත්න

Advertisement for Steuarts tea. It features a large image of a tea bag and a cup of tea. Text includes: 'මාසෙටම තේ බොන්න රු. 255ක් පමණයි!', '200g', 'STEUARTS', 'තේ', 'බිඹන් අදම මිලදී ගන්න!', 'කොග අවසන් වනතුරු පමණයි!'

Advertisement for Fashion Tec. It includes a large headline: 'ඇඟළුම් විලාසිතා නිර්මාණ තාක්ෂණය පිළිබඳ උසස් ඩිප්ලෝමා පාඨමාලාව'. Below this is a portrait of a man and a list of course details: 'නුගේගොඩ - රොටර් (සමුද්‍රදේව බාලිකා විද්‍යාලය අසල) සෑම බදාදා දිනකම 8.30 - 2.30 දක්වා ආරම්භය 2022 ජූලි 06', 'ගම්පහ - සිප්සර (ගුවන්පාලම අසල) සෑම බුකරාදා දිනකම 8.30 - 2.30 දක්වා ආරම්භය 2022 ජූලි 07', 'කුරුණෑගල - ලෙක්සිකෝන් (කොළඹ පාර) සෑම සිකුරාදා දිනකම 8.30 - 2.30 දක්වා ආරම්භය 2022 ජූලි 01', 'මාතර - ජයබිම (මාතර බෝඩිය ඉදිරිපිට උද්‍යාන මාවත) සෑම සෙනසුරාදා දිනකම 8.30 - 2.30 දක්වා ආරම්භය 2022 ජූලි 02'. At the bottom, it says 'මෙහෙයවීම - ඇඟළුම් විලාසිතා නිර්මාණ තාක්ෂණය පිළිබඳ උපදේශක, සංගීත විශාරද, ජාතික ගෞරවනාම සම්මානනීය දේශමාන, පෞරුෂානිමාණී, අතුල රත්වල'.

මේ දවස්වල කාන්තාවන්ගේ ඉපදීම ගැනත් සමාජයේ විවිධ ආන්දෝලනාත්මක කතා ඇහෙන්න පටන් අරගෙන තියෙනවා.

වැරදි පසුබිමක් තුළ නික්මුණ කාන්තාවක් ඇසුරු කළ හැකි යම්කිසි සීමාවක් තිබේද? කාන්තාවක් තමන්ගේ චරිතය පිළිබඳව ධර්මයට අනුව හැසිරෙන්නට හැකි යුත්තේ කෙසේද?

මේ ඒ ගැන උමන්දව මහා විහාරයේ සහ බෙල්ලන්තර සිරි සදුමම් ආශ්‍රමයේ විහාරාධිපති සිරි සමන්තපාද ස්වාමීන්ද්‍රයන් වහන්සේ සමඟින් අප කළ සංවාදයේ සටහනයි.

අපේ හමුදරුවන් එක්තරා අවස්ථාවකදී හාගන්වනු ලබන්නේ ආනන්ද හමුදරුවන්ට අවවාද කළා “ආනන්ද ගැහැනු නම් හොඳකින තරමට හොඳයි” කියලා. පැවිද්දෙන් විදිනට ඔබ වහන්සේ හිතන්නේ එහෙමද?

ඒ කියන විදියටනම් නික්මුණ සිද්ධ වෙනවා කාන්තාවන්ට පත්සල්වල පැත්ත පළාතෙවත් වන්න වසා කියන්න. ඒක මානුෂීයද? සාධාරණද? අපි මේ පිටත් වෙන්නේ ඒදාට වඩා දියුණු සමාජයක. ඒ දියුණු සමාජයේ ගැහැනු පිරිමි දෙයාල්ලම ඉන්නවා. ගෙදර කුස්සියේ ඉඳලා රටවල් පාලනය කරන මහ පුටුවට යනකන් හැමතැනකම ගැහැනිය ඉන්නවා. ඒ නිසා මෙතැනදී සිද්ධ වෙන්න ඕන නික්මුණ වහන්සේලා විදියට අපි ඒ අයත් එක්ක පිටත් වෙත විදිය තේරුම්ගන්න වක. නික්මුණකගේ හිත පිරිසිදු නම්, ශක්තිමත් නම්, ඕන කෙනෙක්ව ආශ්‍රය කළ යුතු සීමාව දන්නවා නම් මොකද්දී ඒතැන තියෙන ප්‍රශ්නේ? අනික කෙනෙකුට තවත් කෙනෙක් එක්ක බැඳීමක් ඇති වෙන්නෙම හිත දුර්වල නිසා. ඒතකොට මේ ගිහි බන්ධන අතරලා දල විවරේ දරන්න ආපු කෙනෙක්ගේ හිතක් කම්බායක් ඉස්සරහ දුර්වල වෙන්න බෑනේ. ඒ නිසා නික්මුණත් කරන්න ඕන තමන්ගේ හිත ශක්තිමත් කරගෙන ඉන්න වක මිසක් කාන්තාව ප්‍රතික්ෂේප කරන වක නෙවෙයි. ප්‍රතික්ෂේප කරනවා කියන්නෙම නික්මුණ දුර්වලයි කියන වක.

ඔබ වහන්සේ දැන් කියන්නේ බුදුන් දේශනා කරපු ධර්මය දියුණු සමාජයට පරණ වැඩියි කියලද?

ඒකට මං මේ කියන කතාව හොඳට අහගන්න. මේ කතාව හරි ප්‍රසිද්ධයි. අර හමුදරු දෙනමක් මග වඩිනකොට වතුර තියෙන තැනකින් එගොඩ වෙන්න බැරුව හිටපු කාන්තාවක් මුණගැහුණා කියනවනේ. පස්සෙ අර දෙනමගෙන් එක්කෙනෙක් කාන්තාව කරේ තියාගෙන එගොඩට ගෙනත් තියලා, යන්න ආපු ගමන ගියා. ඕකට අකමැති වුණ අනික් නික්මුණ, අර කාන්තාව කරේ තියාගෙන වැඩිය නික්මුණට බණින්න පටන්ගත්තම අර නික්මුණ කිව්වා, “මම ඒ කාන්තාව ගඟෙන් එතෙර කරලා බිම තියලා ආවා, ඒත් ඔබ වහන්සේ තාමත් ඇයව කරේ තියාගෙන ඉන්නවානෙ” කියලා. ඒක නිසා තේරුම්ගන්න ගොඩක් දේවල් අපිට ප්‍රශ්නයක් වෙන්නෙම ඒවා දිනා මේ සාම්ප්‍රදායික කණ්ණාඩි කුට්ටම දගෙන බැලුවම. අපි ඕනවට වඩා ගතානුගතික වෙන්න අවශ්‍යත් නෑ. නිකමට හරි අපි මේවා ගිහිල්ලා යුරෝපීය සමාජයේ මිනිස්සු

ඉස්සරහ කිව්වොත් ඒ මිනිස්සු බලයි අපි ගෝත්‍රිකයොද කියලා. අන්න ඒ නිසා තේරුම්ගන්න අනවශ්‍ය හිතවත්කම්, බැඳීම් හදගන්නෙ හැකුව අතේ දුරන් ඕනෑම කෙනෙක්ව ආශ්‍රය කරන්න තරම් අපි ප්‍රබුද්ධ වෙන්න ඕන කියලා. නික්මුණත් ඕනෑම කාන්තාවක්ව තමන්ගේ අම්මා, සහෝදරයන් වගේ කියලා හිතින් හිතාගත්තම ප්‍රශ්න ඉවරනේ.

හැබැයි බුදු හමුදරුවෝ දේශනා කරලා තියෙනවා නේද හික්මුණත් තමන්ගේ අම්මා එක්කවත් තනියම ඉඳගෙන කතා කිරීම අකැපයි කියලා?

ඒ බුදු හමුදරුවෝම තමයි නික්මුණට කිව්වේ තමන්ගේ දෙමව්පියන්ට කන්න හැක්කම් පිණිසයානේ වැඩලා හරි දුනේ ගෙනැල්ලා දෙන්න කියලා. ඒ නිසා මේ ඔක්කොම ධර්ම කරුණු කියවලා නිගමනයකට එන්න බලනවා මිසක් අපි අදුරේ අතපත ගාන්න හොඳ නෑ. අනිත් එක ඕනවට වඩා හිතවත්කම් අම්ම එක්ක නෙවෙයි කාත් එක්කවත් ඕනේ නෑ. මට නම් කියන්න තියෙන්නේ ඔය ඕනවට වඩා සිල් පෙන්නන අයම තමයි සිල් කඩන්නෙ කියලත්.

පහුගිය දවස දවලා ඉපදෙන්න බොරු කිව්වම කියලා මහමෙව්නා අසපුවාසී හිමි හමක් දේශනා කරපු ධර්ම කණ්ඩායක් අල්ලාගෙන සැහෙන පිරිසක් උන්වහන්සේව විවේචනයට ලක්කළා. ඒ ගැන ඔබ වහන්සේගේ අදහස මොකද?

ඇත්තටම උන්වහන්සේ බණ කියන්නේ දහමක් ගැන, ලෝකයක් ගැන දැනුමක් හැකුව. ඇත්තටම උන්වහන්සේලා වගේ අය හොඳ නුවර යුගයේ, මීට අවුරුදු හත්සියකට වරක් කලින් තිබුණ සමාජයට බණ කියන්න. මෙව්වර මේ දියුණු සමාජයකට උන්වහන්සේලා වගේ අය බණ කියන්න ගිහාම වෙන්නේ ඒ බණ අහන විටින් මෝඩයෝ වෙන වක. අනික ඊටපස්සෙ සමාජය ඒවා ප්‍රතික්ෂේප කරන්න ගියාම ධර්මය විහිළුවත් වෙන වක. ඇත්තටම තේරෙන සුද්ධ සිංහලෙන්ම කිව්වොත් ඒ කතාව අහලා ඒක බණ කියලා හිතන විටින් අමු මිහරක්. ඒ නිසා උන්වහන්සේලා දැනගන්න ඕන විහෙම බණ කියන්න කලින් ඒවා තමන්ගේ

ගුරුවරුන්ගෙන් අහලා සමාජ භාවිතය ගැන අහලා කියන්න.

ඔන්න ඔය වගේ ඒවාට තමයි මං කලින්ම කිව්වෙ ගෝත්‍රික කතා කියලා. බුදු දහම ඇතුළේ කොනේවත් ස්ත්‍රීය පුරුෂයා කියලා වෙනසක් කරලා නෑ.

පුරුෂයාට තියෙන්නේ යම් තැනක්ද, ස්ත්‍රීයටත් ඒ තැනම තියෙනවා. නමුත් බුදු දහම පහල වුණේ බ්‍රාහ්මණ ගෝත්‍රික සමාජයක. ඒ සමාජයේ ස්ත්‍රීයට සම තැන ලබලා දෙන්න බුදු හමුදරුවෝ කොයිතරම් සටන් කරාද? ඒක නිසා මට කියන්න තියෙන්නේ විතැන තියෙන්නේ උන්වහන්සේගේ උගත්කමේ ප්‍රශ්නයක් මිසක බණේ ප්‍රශ්නයක් නෙවෙයි කියලා.

ඔබ වහන්සේ මහමෙව්නාව එක්ක තරහා නිසාද ඔහොම කියන්නේ?

දැන් විතකොට අර උන්වහන්සේට ලක්ෂ ගාණක් මිනිස්සු වෝදනා කළේ මහමෙව්නාවත් එක්ක තරහටද? මෙතෙමයි, ගොන් කතා කිව්වම ඒ ගොන් කතාව සාධාරණීකරණය කරගන්න තව හේතු ගෙනැල්ලා වැඩක් නෑ. ඒක ගොන් නම් මම කිව්වා නැත ඒක ගොන්ම තමයි.

මහමෙව්නාවත් එක්ක අපේ කිසිම තරහක් නෑ. තියෙන්නේ මතවාදී ගැටුමක් විතරයි. අනිත් පැත්තෙන් අපේ ඒ ගැටුම තියෙන්නේ මහමෙව්නාවත් එක්ක නෙවෙයි. මෝඩයෝ සහ බුද්ධිමතුන් එක්ක. ඒ දර්ශනික මතවාදය සමාජයකට අවශ්‍යයි. නැත්නම් යම් දෙයක හරි වැරැද්ද සමාජයට තේරුම් යන්න කොහොමද? අනික ඒ කාලේ පොත්වල තිබුණ සමාජ මතවාද සේරම බුදු බණ වශයෙන් කියනවා කියන්නේ

ඊටත් වඩා මෝඩකමක් තියෙනවද? කිවයුතු දේ මොකද්ද, නොකිව යුතු දේ මොකද්ද කියලා තේරුම්ගන්න බැරි ස්වාමීන් වහන්සේ කෙනෙක් කොහොමද බණ කියන්නේ? ඕකෙන්ම තේරෙනවනේ බණ කියනවා කියන්නේ ලේසි වැඩක් නෙවෙයි කියලා.

උන්වහන්සේගේ ඒ දේශනාව තුළින් සමස්ත මහමෙව්නාවම ප්‍රතික්ෂේප වුණා. ඉදිරියටත් ප්‍රතික්ෂේප වෙනවා. ඉතින් මං කියන්නේ උන්වහන්සේට එක්කෝ බණ කියන්න කලින් ආපහු ඉගෙනගන්න. නැත්නම් අඩුම තරමේ අන්තර්ජාලයෙන්වත් හොයලා බලන්න. විහෙම නැති වුණොත් ඉදිරියේදී මිනිස්සුන්ට හිතාවෙන්න වෙන විහිලු ඕනේ නැතිවෙයි.

අපේ හමුදරුවන් දැන් තියෙන සිල්මතා ආරාමවලත් හරියට රණ්ඩු සරුවල් ඇත්තටම ගොඩක් වෙලාවට ඒ අයගේ මහණකමටත් ඉහළින් ගැහුකම මතු වෙලාදෝ කියලා අපිට හිතෙනවා. ඒ නිසා දැන් තියෙන සිල්මතා අරාම ගැනයි, හික්මුණින් වහන්සේලා ගැනයි මොකද කියන්න තියෙන්නේ?

මෙතෙමයි, ඕකට මුලින්ම කියන්න තියෙන්නේ ඉතින් ‘ගැහුනේ’ කියලා තමයි. කොහොමටත් කාන්තාවෝ හය හත්දෙනෙක් එක තැනක ඉන්නවා කියන්නේ විතැන දවසකට රණ්ඩු හතළිහක් පහහක්වත් බේරන්න වෙනවා. ඒකට ඉතින් මහණකම වැඩකුත් නෑ. ආගමයි ජාතියයි වැඩකුත් නෑ. අනිත් පැත්තෙන් කාන්තාවට රටේ අගමැති, ජනාධිපති වෙන්න පුළුවන් නම් මහණ වෙන්නත් පුළුවන්. වයාලටත් විමුක්තිය හදගන්න නිදහස තියෙන්න ඕන. වයාලා කැමති කෙනෙකුට සිල් මාතාවක් වෙන්නත්, නික්මුණියක් වෙන්නත් බුදු දහම ඇතුළේ ඇයටත් පිරිමියාට වගේම අඩුවක් නැතුව නිදහස හිමිවෙලා තියෙනවා.

ඔබ වහන්සේ ගැහුනේ කිව්වට හික්මුණියක් වුණහම හික්මුණ වහන්සේ අවශ්‍ය වෙන්නේ නැද්ද? හික්මුණියක් වෙත එක් තේරුම රණ්ඩු වෙව් ඉන්න එකද?

බුදු හමුදරුවෝ අපිට ගැහු දිනා සිරි සමන්තපාද

අනිත් එක ඕනවට වඩා හිතවත්කම් අම්ම එක්ක නෙවෙයි කාත් එක්කවත් ඕනේ නෑ. මට නම් කියන්න තියෙන්නේ ඔය ඕනවට වඩා සිල් පෙන්නන අයම තමයි සිල් කඩන්නෙ කියලත්

ඒ ඔයගොල්ලො හිතන විදියෙන්. හික්මුණ්ඩා වුණත් කාන්තාවක්නේ. ඒක ඉතින් සාමාන්‍ය සමාජ කාරණාවක්. නමුත් ඒ රණ්ඩු සරුවල් අපිත් දකිනවා. ඒක ඇත්තක්. ඉතින් අපි ඒක කියලා හදගන්න වගේම ගැටුම් අවම කරගන්නත් බලනවා. මං හිතන්නේ ඕකට ලොකුම හේතුව කාන්තාවන්ට අධ්‍යාත්මික මගපෙන්වීම මදිකම. ඒක නිසා අපි ඒවා පුළුල්වත් විදියට විසඳලා දෙන්න බලනවා.

දැන් රටේ මෙව්වර යශෝදරා මහරහත් මෙහෙණිවහන්සේ ගැන බණ කියනවනේ. හැබැයි අපිට අහන්න ලැබෙන්නෙම ස්වාමියා ඉක්මවලා යන බිරිත්දැවැර ගැන. ඔබ වහන්සේ හිතන්නේ එක්කො මේ කියන බණ කතකට ගන්නේ හැද්ද? හැත්තමි අද සමාජය යශෝදරාවන් විහිළුවකට අරගෙනද?

යශෝදරා කියන්නේ අවුරුදු දස ගණනකට කලින් ජීවත් වුණ කාන්තාවක්. ඉතින් ඇය හොඳයි. නමුත් ඊකක් හිතන්නකෝ අද සමාජයට ඇයව ඕනෑවට වඩා ගලපන්න බෑනේ. අනික යශෝදරාව වගේ අපේ කාන්තාව ජීවත් වෙන්න හදන්න ඕනෑද? අනික ඒක වහෙම වුණත් අද සමාජයේ සිද්ධාර්ථලා ඉන්නවද? අපේ කාන්තාව ඒකෙන් ගන්න ඕන ආදර්ශය අරගෙන අපේ විදියට හිටියම ඇති. වහෙම හැතුව යශෝදරාගෙවත්, පුජාපතීගෙවත්, බේමාගෙවත් මොඩිල් එකක් වෙන්න අවශ්‍ය නෑ. සමාජයයි, ලෝකයයි අදුරගෙන ගැටුම් හැතුව ජීවත් වෙන්න ඒ වර්තමාන ආදර්ශ ගත්තම හොඳටම ඇති.

යශෝදරා රහත් මෙහෙණිවහන්සේ පිරිනිවන් පෑවට පස්සේ බුදු හමුදරුවෝ දේහය පිරිපස්සෙන් විතකය දක්වා වැඩියා කියන කතාව ඇත්තක්ද?

ඇත්තටම ඒක නෙවෙයි. බුදුහමුදරුවෝ අවසන් ගෞරව දක්වන්න වැඩම කළේ පුජාපතී දේවියගේ දේහය පිටුපසින්. ඒකත් වුණේ බුදුන් වුණත් සමාජ සම්මතය ඉක්මවන්න බැරකම නිසා.

අද කාලේ ගොඩක් පවුල් ජීවිත ගත කරන කාන්තාවෝ වගේම තනිකඩව ඉන්න අයත් ගොඩක් වෙලට ඒ අයගේ සීමාවල් ඉක්මවලා. පවුල් ජීවිත ගතකරන කාන්තාවන්ට ඔබ වහන්සේ දෙන අවවාදය මොකදද?

ඉතින් ඒක මේ සමාජයේ විදියෙන්. අපි මොකටද ඒවට කලබල වෙන්නෝ? වහෙම අවශ්‍ය නෑ. අනික ලෝකේ විදියයි, සමාජයේ යාර්ථරයයි තේරුම්ගත්ත අය ඒවට කලබල වෙන්නෙත් නෑ. අපි හැමතිස්සෙම රියලිටි එක ගැනයි කතා කරන්නට ඕනේ. ඒක මේ ලෝකෙයි සමාජෙයි හැටි කියලා තේරුම්ගන්නයි ඕන කරන්නේ.

ඔබවහන්සේ කියන විදියට ධර්මය කියන්නේ රියලිටි එකේම යන්න දීලා බලාගෙන ඉන්න එකද? ධර්මානුකූලව ඒවා නිවැරදි කරලා යහමාර්ගයට ගන්න අවශ්‍ය හැද්ද?

ඉතින් ලෝකේ ඇත්ත ඒක නම් අපි බොරුවට කෘත්‍රිම ලෝකවලයි, කෘත්‍රිම ධර්ම කාරණාවලයි හිරවීගෙන ඉඳලා වැඩක් තියෙනවද? අපි ප්‍රායෝගික ලෝකේ ජීවත්වෙන එක තමයි ගොඩක් ලස්සන.

ඔබ වහන්සේ කියන්නේ ධර්ම කාරණාවලින් වැඩක් හෑ කියලා?

වහෙම නෙවෙයි. ධර්ම කාරණා ජීවිතවලට බද්ධ වෙන්න කලින් ඒක අද සමාජයට බද්ධ කරන් ඉන්න ඕන. ඒකට ඉතින් විවෘතව සංවාද කරන්න ඕනේ. සංවාද කරන්නේ නැතුව ගෙඩි පිරිත් පිළිගත්තම තමයි අර මහමෙව්නාවේ හමුදරුවන්ට වුණා වගේ දේවල් වෙන්නේ. මම කියන්නේ කිසිම ආගමික පතපොතක් ගෙඩිය පිරිත් පිළිගන්න ඕනෙ නෑ. ඒවායේ තියෙන දේවල් විශ්ලේෂණය කළොත් තමයි පවුල් ජීවිත ගෙවන, තනිකඩව ඉන්න ගැනු උදවියට වගේම අනිත් අයටත් බොහෝ දේ ඉගෙනගන්න පුළුවන් වෙන්නේ. වහෙම හැතුව ඇයි අපි මෙව්වර මේ දියුණු සමාජයක තියෙන දැනුම ගන්නේ නැතුව අවුරුදු තුන්හාරදහක් පරණ දේවල් පස්සෙන් දවන්නේ?

හැබැයි ධර්මය අසාලිකයි හේ. එතකොට ධර්ම කාරණා කාලින අවශ්‍යතාවල හැටියට වෙනස් කරන්න බැහැ හේද?

ධර්මය අසාලිකයි තමයි. ඒක වෙනස් කරන්න බෑ.

නමුත් ඒ ධර්මයේ තියෙන ජාතක කතා, අවුවා කතා, ජන විශ්වාස ඉස්සරහට අරන් ජීවත් වෙන්න බෑ. වහෙම වෙන්න ඕනෙත් නෑ. ලයිට්, ටෙලිෆෝන්, ෆෝට්, ත්‍රිකුණේ හැති සමාජයක තිබුණ දේවල් අපි මේ සමාජයට ගෙනකොට බුද්ධිමත්ව ගෙනැල්ලයි කෙනෙකුට උපදෙස් දෙන්න ඕන. වහෙම හැතුව මං අර කලින් කිව්වා වගේ තව කෙනෙකුගෙ මොඩිල් එකක් වෙන්න කියලා උපදෙස් දුන්නොත් ඒවා වැඩක් නෑ.

අවසාන වශයෙන් ඇසුවොත් ඇත්තටම කාන්තාවකට පාරමිතා පුරලා බුදු වෙන්න බැරිද?

ඇයි බැරි? හොඳට පුළුවන්. මොකද බුදු වෙන්නේ කාන්තාවක්වත් පිරිමියෙක්වත් නෙවෙයි හිත. එතකොට කාන්තාවක් පිරිමියෙක් කියලා විශේෂයක් නෑ. හිතක් තියෙන ඕනම කෙනෙකුට බුදු වෙන්න පුළුවන්. ඒකට අවශ්‍ය වෙන්නේ කැපකිරීම් සහ උත්සාහය විතරයි.

ගැහැනුකම බුදුවීමට කිසිම ප්‍රශ්නයක් නෙවෙයි.

ලිහිණි මඩුසිකා

අපිට මුණුබුරෙක් දෙන්න බැරිනම් කෝටි විස්සක් දීපන් රත්තරන් පුතේ

පසුගියද උතුරු ඉන්දියාවේ උත්තරාඛණ්ඩ් ප්‍රාන්තයේ වෙසෙන යුවළක් පොලිසිය වෙත පැමිණියේ අමුතු පණේ නඩුවක් රැගෙනය. ඒ විවාහ වි හය වසරක් ගෙවුණද තමන්ගේ පුතුව දරුවෙකු නොලැබීම ගැන අවනතව පොලිසියටවත් කියා විසඳ ගන්නටය. ඒ නිසා සය වසරක් ගියත් මුණුබුරෙකු ලබානොදීම ගැන උරණ වූ එම යුවළ තම පුතාටත් ඔහුගේ විවාහක බිරිඳට වරෙහිව අදාළ පැමිණිල්ල ගොනු කළහ.

නඩුවේ මුද්‍රිතයන් වූ පුතා සහ ලේලිය

2016 වසරේ නිඩු එම විවාහයට සජීවී තෝරාගෙන තිබුණේ තරු පණේ තෝටලයකි. පුත්‍රයාගේ මධුසමයට ඔවුන් පිටත් කළේ වෙනත් රටකය. එපමණක් නොව මංගල තෑග්ගට ලබාදුන්නේ කෝටි ගණනක් වටිනා සුබෝපහෝගී මෝටර් රථයකි. මේ සියල්ල ඔහු කළේ තමාත් බිරිඳත් රැකියාවෙන් විශ්‍රාම යන කාලය වනවිට ඔවුන්ගේ තනිකම, පාලුව මධ්‍යගැහිමට මුණුබුරෙකු ලබාගැනීම වෙනුවෙනි. නමුත් හය වසරක් ගතවුණද අදටත් සාගර් සහ ශුකාංගි යුවළ දරුවෙකු ගැන සිතා නැත.

“හැම දෙමව්පියෙකුගේම හිතය තමන්ගේ විවාහක දරුවා ඉක්මණටම මුණුබුරෙක් ලබාදෙයි කියන එක. ඒත් අපේ පුතා ඒ ඉල්ලීම තුට්ටුවකටවත් ගණන් ගන්නේ නෑ. අපි එයාව සුපිරි ඉස්කෝලෙට යවලා ඉගැන්වුවා. ඕස්ට්‍රේලියාවට යවලා පයිලට් කෙනෙක් කළා. ශුකාංගි බන්දලා දීලා ජයටම මඟුලක් ගත්තා. මංගල තෑග්ග විදහට අවුඩ් කාර් එකක් තෑගි දුන්නා. වෙන අය නම් බැඳලා අවුරුද්දෙන් තමන්ගේ දෙමව්පියන්ට මුණුබුරෙක් දෙනවා. ඒත් අපි කියන එකක් අපේ පුතා කණකට ගන්නේ නෑ. අසරණ අපි ගැන එයාලා හිතන්නේ නෑ.”

මෙම අසාමාන්‍ය නඩුව තවත් දින කිහිපයකින් උත්තරාඛණ්ඩ් ප්‍රාන්තයේ හර්ද්වාර් නගරයේ ඇති ප්‍රධාන උසාවිය තුළදී විභාගයට ගැනීමට නියමිතය. මේ සම්බන්ධව සජීවීගේ නීතිඥවරයා පසුගියද විදෙස් මාධ්‍යයක් වෙත සඳහන් කර තිබුණේ මෙවැන්නකි.

“හැම දෙමව්පියෙක්ම ආසයි කෙනෙක්, ආවිච්ඡි කෙනෙක් වෙන්න.මේ යුවළත් අවුරුදු ගණනක්ම ඒ වෙනුවෙන් බලාගෙන හිටියා. මේ දෙමව්පියෝ සාගර් වෙනුවෙන් විශාල මුදලක් වියදම් කරලා තියෙනවා. ඉතින් එයාට ඒ අය වෙනුවෙන් මුණුබුරෙක් දෙන්න බැරි නම් ඒ මුදල් ආපසු ගෙවිය යුතුයි.”

බටහිර රටවලට මෙය භාසප්තක සිද්ධියක් වුවත් ඉතිහාසයේ පටන්ම ඉන්දියානු වැඩිහිටියන් වහෙමය. ඔවුන් සිතා සිටින්නේ විවාහයෙන් වසරක් ගිය තැන විවාහ වූ දුව පුතා දරුවෙකු ගැන සිතිය යුතු බවයි. එම නිසාම බොහෝ ඉන්දියානු තරුණ තරුණියන් විවාහයෙන් පසු සිටින්නේ දරුණු පීඩනයකිනි.

මේ අතර ඇතැම් වැඩිහිටියන් විලෙස බලාපොරොත්තු වෙන්නේ මුණුබුරෙකි. ඒ තම පරපුර ඉදිරියට ගෙනයාම වෙනුවෙනි. එම නිසාම කලක පටන් ඉන්දියානු තරුණ තරුණියන්ට විවාහය කියන මාතෘකාවත් වනකදුරය.

මේ අතර ඇතැම් වැඩිහිටියන් විලෙස බලාපොරොත්තු වෙන්නේ මුණුබුරෙකි. ඒ තම පරපුර ඉදිරියට ගෙනයාම වෙනුවෙනි. එම නිසාම කලක පටන් ඉන්දියානු තරුණ තරුණියන්ට විවාහය කියන මාතෘකාවත් වනකදුරය.

රුවන් එස්.සෙනවිරත්න

“මගේ පුතා බැඳලා දැන් අවුරුදු හයක්. ඒත් එයාලා තමන් දරුවෙක් හදලා නෑ. අපි දෙන්නත් ආසයි ඉක්මණින් සීයා කෙනෙක්, ආවිච්ඡි කෙනෙක් වෙන්න. ඒ හින්දා අපිට ඉක්මණට මුණුබුරෙක් ඕනේ.”

ඒ 61 හැවිරිදි සජීවී ප්‍රසාද් සින්නා සහ ඔහුගේ බිරිය වන 57 හැවිරිදි සාධනා ප්‍රසාද් සින්නාගේ වෝදනාවයි. ‘මානසික හිරහැර’ සිදුකිරීම යන වෝදනාව උඩ ඔවුන් මේ නඩුව ගොනුකර ඇති බවයි දැනගන්නට ලැබුණේ.

“එයාලා දෙන්නා පිට ගෙදරකට වෙලා සතුටින් ඉන්නවා. අපි දෙන්නා මහගෙදරට වෙලා තනිවෙලා පාලුවෙන් ඉන්න බවක් එයාලට පේන්නේ නෑ.”

එසේ කියන්නේ සජීවීවිය. ඔහු පවසන්නේ තමා හම්බකළ සියල්ල පුතු වෙනුවෙන් වියදම් කළ බවයි. ඔහු ගුවන් නියමුවෙක් කිරීමටත්, ඔහුගේ විවාහය සඳහාත් අධික මුදලක් වියදම් කළ බව පැමිණිල්ලේ සඳහන් කර තිබේ. එතරම් දේවල් කළ තමාටත් බිරිඳටත් වසරක් තුළ මුණුබුරෙකු ලබා නොදුන්නහොත් රුපියල් කෝටි විස්සකට එතා වන්දියක් ඉල්ලා මෙම යුවළ පුත්‍රයාට වරෙහිව මෙලෙසින් නඩුව ගොනුකර ඇත.

“අපිට මැරෙන්න කලින් මුණුබුරෙක් දකින්න ආසයි. අවුරුද්දක් ඇතුළත වහෙම නොකළොත් පුතා ඉපදුණ ද ඉඳන් අද දක්වා අපි එයාට වියදම් කරපු මුදලට අමතරව අපිට ඇති කළ හින් වෝදනාව වෙනුවෙන් එයාලා දෙන්නා මේ වන්දි මුදල අපිට ගෙවන්න ඕන.”

තම දෙමව්පියන් ගොනු කර ඇති මෙම නඩුව සම්බන්ධයෙන් ඔවුන්ගේ පුත්‍රයා වෙත 35 හැවිරිදි ශ්‍රේයි සාගර් සින්නා සහ ඔහුගේ බිරිඳ වන 31 හැවිරිදි ශුකාංගි සින්නා අදටත් කිසිවක් ප්‍රකාශ කර නැත.

සාගර් සින්නා ඉන්දියාවේ ගුවන් නියමුවෙකි. ඔහුගේ අධ්‍යාපන කටයුතු වෙනුවෙන් පියා වන සජීවී කෝටි ගණනින් වියදම් කළ බව පැවසෙයි. ඊට නොදෙවෙනි ලෙස ඔහු සාගර්ගේ විවාහයටද වියදම් කර තිබේ.

**ඕපන්
රිලේෂන්ෂිප්වලට හරහා
කතා කරද්දී “අපි දෙන්නට
හොඳ නම් අහිත උන්ට
මොකද?” කියලා කෙනෙක්ට
හිතෙන්න පුළුවන්. නෑ
මේක දෙන්නෙක්ට විතරක්
ආවේණික ප්‍රශ්නයක් නෙමේ,
මේක පොදු සමාජයීය
ගැටලුවක්**

ආධ්‍යාත්මිකව සිත දියුණු කළ කෙනෙක්
වෙන්න ඕනේ. විනෙමත් නැත්තම්
යම් මානසික ගැටලුකාරී
තත්ත්වයක් තියෙන්න
ඕනේ. ඒ නිසා සැමියා
හරි බිරිඳ හරි
මෙවැනි දෙයක්
යෝජනා කරනවා
නම් හොඳම
දේ ඔහුව හෝ
ඇයව මානසික
උපදේශනයට
යොමු කරන එක.

ඒ වෙනකොට
මම ඔය කිව් යුවලට
දරුවන් හිටියෙන් නැහැ.
හැබැයි තව අවුරුදු දෙක
තුනකින් දරුවෙක් හදන අදහසත්
ඔවුන්ට තිබුණා. දරුවන් ලැබුණත් මේ
සම්බන්ධතා ඒ විදිහටම තියාගන්නලු ඔවුන්
තීරණය කළේ. ඉතින් දවසක දරුවෝ මේ
ගැන ප්‍රශ්න කළොත් ඔවුන්ට දෙන උත්තරය
මොකද්ද කියලා මම මේ යුවලගෙන් ඇහුවා.
එතැනදී ඔවුන්ට දෙන්න උත්තරයක්
තිබුණේත් නැහැ. මේ වගේ දෙයකදී

දරුවන් වුණත් මව්පියන්
දෙස ගෞරවාන්විතව
බලා වි කියලා හිතන්න
අමාරුයි. අහිත
අම්මා තාත්තා පීවත්
වෙන්න ඕනේ දරුවන්ට
ආදර්ශයක් ගන්න
පුළුවන් විදිහට.

ඉතින් මේ
වගේ දේවල්
යුරෝපීය රටවල

සුලබයි, ඇයි අපිට හොඳ නැත්තේ කියලත්
කෙනෙක්ට හිතෙන්න පුළුවන්. ඒ රටවල
සමාජයීය සංස්කෘතියෙන් අපි වෙනස් බව
තේරුම්ගන්න ඕනේ. අපි හැමදම එකම
තැන ඉන්න ඕනේ කියලා නෙමෙයි මම මේ
කියන්නේ. ඒ රටවලින් අපිට ගැළපෙන
හොඳ දේ විතරක් අරගෙන අපේකමත්
රැකගෙන නේද අපි ඉස්සරහට යන්න ඕනේ?

මේ වගේ දේවල් කරන්නේ නිදහස්
විදිහට නැත්තම් රැකියාලත් විදිහට හිතන අය
කියලා හිතන අයත් ඉන්නවා. බැඳීමකට
අවංක වෙන්න බැරිනම්, ගෞරවයක්
දෙන්න බැරිනම් එතැන මොකද්ද තියෙන
රැකියාලත්වෝ? විවාහක බිරිඳගෙන්
සැමියගෙන් ඒ බලාපොරොත්තු වුණු ආදරය,
ලිංගික තෘප්තිය ලැබෙන්නේ නැත්තම් ඒ
තැන් නිවැරදි කරගන්න උත්සාහ කරන්න.
ඔවුන්ව වෙනස් කරන්නම බැරිනම් ඒ
තැන්වලින් හරි විදිහට අයින් වෙලා තමන්ට
ගැළපෙන සබඳතාවයකට යන එක තමයි
වඩා හරි.

ලිංගාශ්‍රිත සායනවලින් පවා විචල්‍යාත්මක
එක් ලිංගික සහකරුවෙක් පමණක්
ඇසුරු කරන්න කියන්නේ කට කසනවට
නෙමෙයිනේ. ඕපන් රිලේෂන්ෂිප් කියන මේ
සංකල්පය නිසා ලිංගාශ්‍රිත රෝග බෝවෙන්න
තියෙන හැකියාවක් බොහෝම ඉහළ යනවා.
ඉතින් මේ හැමදේම තේරුම් අරන් රැල්ලට
වැඩ කරන්න යන්න නැතුව හරි වැරද්ද
තෝරගන්න බුද්ධිමත් වෙන්න කියලා තමයි
අවසානදී මට කියන්න තියෙන්නේ.

**මානව හැකියා ප්‍රවර්ධන
විශේෂඥ හා ජ්‍යෙෂ්ඨ
මනෝවිද්‍යා උපදේශකා
රත්නා පුෂ්ප කුමාරි**

සෙව්වන්දි හෙට්ටිආරච්චි

වයිල්ගේ බෝයිලෙන්ඩ් එයා එක්ක තරහා වෙලා

හැමදේකම
හොඳ හරක
දෙපැත්තක්
තියෙනවනේ. ඉතින්
සමාජ විකසනය වීක්ක
ඇති වෙච්චි හොඳ දේ
වගේම අයහපත් දේත්
වෙමයි. මම අද කතා කරන්නේ අන්න ඒ
වගේ ගැටලුවක් ගැන.

මම කෙළින්ම කාරණාවට බහින්නම්.
මේ කියන්න යන්නේ ඕපන් රිලේෂන්ෂිප්
ගැන. විවාහක අශ්‍රී-සැමියන් දෙදෙනාටම
නැත්තම් එක් අයෙක්ට විවාහයෙන්
පරිබාහිරව තවත් සබඳතා පවත්වන්න
දෙදෙනා අතර සම්මුතියක් ඇති කරගන්න
එක තමයි ඔතැනදී වෙන්නේ. ඕපන්
රිලේෂන්ෂිප් කියන බටහිර සංකල්පය
ලංකාව ඇතුළේ ප්‍රචර්ධනය කරන්න දුන
කන සුප්‍රසිද්ධ වර්ත කිහිපයක්ම ඉන්නවා.
හැබැයි මේ නිසා ඇති වෙන්න පුළුවන්
අශ්‍රී-සැමි ගැටලු සහ සමාජයීය ගැටලු
ගැන ඔවුන් දැනුවත්ද කියන කාරණාව
ගැන මම දන්නේ නැහැ. හැබැයි කාරණාව
සම්බන්ධයෙන් ඇති සංකීර්ණ පවුල් ආරවුල්
කිහිපයක්ම මේ වෙනකොටත් මම අහලා,
දැකලා, විසඳලා තියෙනවා. මේ ගැන කතා
කරන්න හිතුවේ ඒ නිසයි.

දවසක් මගේ ළඟට බොහෝම තරුණ
අශ්‍රී-සැමි යුවලක් ආවා.
හොඳ රැකියා කරන,
හොඳ වැදගත් පෙනුමැති
දෙන්නෙක්. මේ දෙපළ මගේ
ළඟට ඇවිත් හිටි කාරණාව
ඇහුවම ඇත්තටම මම ටිකක්
වික්ෂිප්ත වුණා.

“මස් මේ මගේ වයින්ගේ
බෝයිලෙන්ඩ්
එයා එක්ක තරහා
වෙලා. එයාගේ නූඩ්
ෆෝටෝස් වගයක්
මගේ අම්මලාට
යවලා. දැන් ඒ අය
මට මෙයාව ඩිවෝස්
කරන්න කියලා බල
කරනවා. මිස්ට් බැරද
ඒ අයට ගෙන්නලා මේවා සාමාන්‍ය දේවල් බව
එයාලට පැහැදිලි කරන්න?”

ඔහු මට ඔහොම කිව්වේත් බොහෝම
සාමාන්‍ය ස්වරයකින්. හැබැයි බිරිඳ නම්
කතාව ආරම්භයේදීම කඳළු සලමින් අඬන්න

වුණා. එතකොට මම බිරිඳගේ පෙම්වතා
ගැන ටිකක් භාරවුස්සලා අහලා බැලුවා.

“මෙයාට විතරක් නෙමේ මටත් ගර්ල්ෆ්‍රෙන්ඩ්
කෙනෙක් ඉන්නවා.” ගත්තටම ඔහු විනෙම
කිව්ව නිසා ඔවුන් ඕපන් රිලේෂන්ෂිප් එකක
ඉන්න යුවලක් බව මට තේරුණා.

මේ යුවල විවාහ වෙලා අවුරුදු දෙකක්
විතර වෙනවලු. විවාහයෙන් අවුරුද්දක්
විතර යනකොට මේ සැමියා කාර්යාලයේ
කාන්තාවක් එක්ක සබඳතාවක් ඇති
කරගෙන. මුල් කාලෙදී බිරිඳ ඒකට විරුද්ධ
වෙලා. දැන් කාලේ විවාහ සබඳතා නැත්තම්
ඕපන් රිලේෂන්ෂිප් බොහෝම සාමාන්‍ය
බව සැමියා ඇයට තේරුම් කරලා දිලා
තියෙනවා. ඉතින් ටික කාලෙකින් බිරිඳත්
එවැනිම සබඳතාවයක් ඇති කරගෙන.

මටත් ගර්ල්ෆ්‍රෙන්ඩ් කෙනෙක් ඉන්නවා

**මේවා සාමාන්‍ය දේවල් බව
අපේ අම්මලාට පැහැදිලි කරන්න**

ඒකත් සැමියගෙම මිත්‍රයෙක් එක්ක. ඔහු
ඒ තරම් හොඳ පුද්ගලයෙක් නොවන බව
පසුවට මේ බිරිඳට තේරුණාලු. ඒ නිසා
ඇය ඒ සම්බන්ධය නතර කරන්න උත්සාහ
කරලා. එතැනදී තමයි ඔහු ඇයට තර්ජනය
කරලා අර ජායාරූප වැඩිහිටියන්ට යවලා
තියෙන්නේ. මේ පුද්ගලයා ඇති කරලා

තිබුණු ගැටලුව සුළුපටු නැති බවත්, මෙයට
වඩා සංකීර්ණ ගැටලු ඇති කරන්න ඉඩ
තිබුණු බවත් මම මේ යුවලට පැහැදිලි කළා.
සැසි වාර කිහිපයක්ම මම ඔවුන් එක්ක
මේ ගැන කතා කළා. අවසානයේදී පවුලක
වටිනාකම ගැන මේ දෙපළට පැහැදිලි
කරන්න මට පුළුවන් වුණා. ඔවුන්ගේ
දෙමාපියන් එක්කත් කතාබහ කරලා ඒ
ගැටලුවත් විසඳුවා.

ඕපන් රිලේෂන්ෂිප්වලට හරහා කතා
කරද්දී “අපි දෙන්නට හොඳ නම් අහිත උන්ට
මොකද?” කියලා කෙනෙක්ට හිතෙන්න
පුළුවන්. නෑ මේක දෙන්නෙක්ට විතරක්
ආවේණික ප්‍රශ්නයක් නෙමේ, මේක පොදු
සමාජයීය ගැටලුවක්.

ආදරෙන් එකට එකතු වෙලා ලස්සන
ගමනක් යන්න හිතාගෙනහේ
දෙන්නෙක් කසාද බඳින්නේ.
ඒ බැඳීම ඇතුළේ ඔවුන්ටම
ආවේණික හැඟීම්, ලිංගික
එක්වීම්, අගය කිරීම් සහ
ගෞරවාන්විතතාවයක්

තියෙනවා.
තමන්ගේ සැමියම,
බිරිඳට ගරු කරන
කෙනෙක්ට මේ
වගේ දෙයකට
පෙළඹෙන්න
පුළුවන් කියලා
මම හිතන්නේ
නැහැ.

කෙනෙක්ට තමන් ආදරය කරන තමන්ගේ
සහකරු වෙනත් සබඳතා ඇති කරගන්න
එක ගැන ටීර්සියාවක්, හැඟීමක් ඇති
නොවෙන්න හේතු කිහිපයක් තියෙන්න
පුළුවන්. එකක් ඔහුට ඒ සම්බන්ධය
ගැන හැඟීමක් නැතිවීම. එක්කෝ ඔහු
හෝ ඇය පීඩිත යථාර්ථය තේරුම් අරන්

මැරෙන තුරාවට මට බිසිගෙ ඇස් දෙක අමතක වෙන්නේ නෑ

කොහේ කෙතැනක ගියත් බලු යාළුවෙක් දැක්කොත් ඔලුව අතගාන පුරුද්ද හසිත මදසංක උපතින්ම ගෙනා දෙයක්. මීට අවුරුදු කිහිපයකට පෙර දවසක ඉෂාන් මුණගැහෙන්න මීපේ ඔහුගේ ගෙදරට ගිය ගමනේදී ඒ ගෙදර දුව පතිමින් හිටපු පුංචි බලු පැටික්කිව දැක්ක ගමන් වඩාගෙන හුරතල් කළොත් ඒ සංසාර පුරුද්දටමයි. ඒ පැටවුන්ගෙන් පිරිමි පැටව් සියල්ලම කට්ටිය අරගෙන ගියත් ගෘහ සතෙක් වුණ නිසා බලු පැටික්කි ඉතුරුවුණා බව මිතුරා කී විට හසිතගේ හිතට දැනුණේ දුකකි.

“ඔයා ගෙහියනවද වයාව?”

මිතුරාගේ නිවසින් වන්නට සැරසෙද්දී ඔහු හසිතගෙන් ඇසුවේය. කාත් කවුරුත් නැති අසරණ බල්ලන් හයදෙනෙක් ඒ වනවිටත් නිවසේ සිටි නිසා ඔහු මොහොතක් කල්පනා කළේය. හසිත ආයෙත් බලු පැටික්කිය දෙස බලද්දී දිප්තිමත් දෑසින් බලමින් ඇ, ඔහු ළඟ හුරතල් වුණාය.

“වහෙනම් ඔන්න ඔනේ මට දෙන්න. දුකයි දලා යන්න.”

හසිත බලු පැටික්කි ඔහුගේ ගෙදර ගෙනාවේ එහෙමය. ඒ ආවාට පසු බලු පැටික්කි එකතැනක සිටියේම නැත. සෙල්ලම් වයසේ සිටි නිසාදෝ කොච්චරවත් දැගලිල්ලය. ඒ නිසාම හසිත පැටික්කිට අමුතු නමක් දුන්නේය. ඒ ‘බිසි’ ය.

“බිසි ගෙදර ගේනකොට තව බල්ලො ගෙදර හිටියා. අවුරුද්දෙ හැම කාලයකම අපේ ගෙදර බල්ලො හත් අටදෙනෙක් හැදුනට ඒ අයට ගෙදර අයත් එක්ක ලොකුවට බැඳීම් තිබ්බෙ නෑ. ඒත් බිසි ආවාට පස්සෙ ඉක්මනටම හැමෝගෙම හිත් ආක්‍රමණය කළා. ගේ ඇතුළේ කොච්චරවත් සෙල්ලම් කළා. ගෙදර හිටපු අයවත් සෙල්ලමට එකතු කරගත්තා. විශේෂයෙන් බිසි මාත් එක්ක පුදුම එකතුවක් තිබ්බා. මං වැඩ ඇරිලා එනකල් බලාගෙන හිටියා. ඒ වගේ සතුටෙන් අවුරුදු දෙකක් වයා පිවිනේ වින්ද. හිටහැටියේම වයාගෙ හැසිරීමේ පොඩි වෙනසක් අපි දැක්කා. වෙනද එළියට ගිහිල්ලා වූ දලා ගෙට දුවගෙන එන බිසි ඒ කාලේ වෙනකොට මිදලේ දන වූ ටික වයාම ලෙවකන්න ගත්තා. දවසක් දෙකක් වයා ඒවා වතුර බොනවා වගේ බොනවත් දැක්කා. මුලින් මුලින් ජරා වැඩ කරන්න එයා කියලා තරවටු කරත් එක ටිකක් අමුතු වැඩක් හින්දා අපි බිසිව

බොක්ටර් කෙනෙක් ගාවට අරන් ගියා.”

වෛද්‍යවරයා බිසිගේ රෝග ලක්ෂණ අසා පරීක්ෂණ කීපයක් කළේය. බිසිට දියවැඩියාව වැළඳී ඇති බව කීවේ ඉන්පසුවය. ඒ වෙලාවේ හසිතගේ හිතට දැනුණේ බයකි. මිනිසුන්ට වයසක් නැතුව දියවැඩියාව හැදෙන බව අසා තිබුණත් බල්ලෙකුට එහෙම පොඩි කාලේ දියවැඩියාව හැදෙන බව ඔහු මුලින්ම ඇසුවේ විය.

“බොක්ටර්... ඒක හොඳ කරගන්න පුළුවන් නේද බොක්ටර්...?”

හිතේ ආවේගයට බිසිගේ හිස වේගයෙන් පිරිමදිමින් හසිත ඇසුවේ වෛද්‍යවරයාගෙන් හිත සැනසෙන උත්තරයක් බලාගෙනය. ඒත් ඔහුගෙන් ලැබුණේ හිත බලාපොරොත්තු වෙව්ව උත්තරය නොවේ.

“අපි බෙහෙත් කරමු. අඩුතරමේ ලෙඩේ පාලනය කරගන්න හර.”

ඒ උත්තරයෙන් හසිතගේ හිත සැනසුණේ නැත. ඔහුට උවමනා වූයේ බිසිට ආයෙත් නිරෝගිකම ලබාදෙන්නයි.

“එයාගෙ ලේවල සීනි හුගක් වැඩිවෙලා විතරක් නෙවේ ඒ දියවැඩියා තත්ත්වෙ අතුරු එලයක් විදිනට ඇතැකට සුදත් ඇවිත් තිබ්බා. එතැනින් බේත් කරන්න පටන් අරන් හොඳයි කියපු ගොඩක් පශු වෛද්‍යවරු ළගට මං බිසිව කරගහගෙන අරන් ගියා. ඒ හැමෝම බෙහෙත් දිලා කිව්වෙ ලෙඩේ පාලනය කරනවා ඇරෙන්න වෙන කරන්න දෙයක් නෑ කියලයි. ඒ පාලනයට හොඳම දේ විදිනට දන්නෙ ඉන්සියුලින් විදින එක. ඉතින් දවසට තුන්පාරක් ඒ අහිංසකීට ඉන්සියුලින් විදින. විදින්න කලින් හැමදම උදේට කන විදලා ලේ එකක් අරන් සීනි කොච්චර වැඩිද අඩුද කියලත් බලන්න ඕන. ලේවල සීනි පරීක්ෂා කරන විදියත්, ඉන්සියුලින් විදින විදියත් බොක්ටර් කියලා දුන්නා.”

හසිතට වය කිසිදු නොවිඳි අත්දැකීමක්

වුවත් තාත්තෙක් දරුවෙකු රකින්නා සේ හසිත බිසි වෙනුවෙන් කැපවුණේය. ඒ සියල්ල අතපසු නොකර ඔහු කළේ රැකියාවටද යනගමන්ය. ඒ වනවිට හසිත ඔහු සිටින පුද්ගලයෙම පෞද්ගලික ආයතනයක රැකියාවක් කරමින් සිටියේය. ඔහු බිසිගේ සීනි තත්ත්වය පාලනය කරන්නට පුළුවන් උපරිමයෙන් කැපවුණේය. පාන්දර දෙකට තුනට ඔරලෝසුවට විලාම් තියා නැගිටින හසිත ඔහුගේ ඇඳු ළඟම නිද ඉන්නා බිසිගේ කන සිදුරු කර හැමදම ලේ ගනියි. ඒත් බිසි නින්දේය.

“මං හිතන්නෙ නින්දෙ නෙවෙයි, එයා නිද වගේ සද්ද නැතුව ඉන්නවා කියලා. මොකද එයා දන්නවා, මං ඒ වයාට කරන්නෙ හොඳක් කියලා. ඔය කාලය ඔහොම දවස, සතිය, මාස ගණන් ගෙව්ලා අවුරුදු කීපෙකුත් ගෙවුණා. එහෙම ගෙවෙන කාලය අතරතුර බිසිගේ ඇස් දෙකම පේන්නෙ නැතුව ගියා. ඡායාවකට එනා දෙයක් වයාට පෙනුණෙ නෑ. ගෙදර අයිතිකාරයා වගේ ගේ පුරා දවස බිසි, තනියම එළියට යන්නත් බය වුණා. එයා එළියට ගියේ මාත් එක්ක. ගේ ඇතුළෙ කිසිම දේක හැපෙන්නෙ නැතුව ඉවෙන් තමයි ඇවිද්දෙ...”

වැඩි සීනි මට්ටම අඩු කරන්නට ඉන්සියුලින් විද්දද සමහර දිනවල ලේ පරීක්ෂා නොකර විදින ඉන්සියුලින් එක නිසා බිසිගේ සීනි මට්ටම බොහෝ අඩුවූ අවස්ථාවල විය. එවන් අවස්ථාවල බිසිගේ දිව් රැකුණේ ප්‍රාතිහාර්යයකින් සේය.

“එහෙම මැරෙන්නම ගිහින් ගොඩ ආපු ඒ වගේ වාර ගොඩක් තිබ්බා. ඒ වගේ වෙලාවට කළේ පුළුවන් තරම් ග්ලූකෝස් කවන එක. වයාට සීනිය එනකල්ම ග්ලූකෝස් කැව්වා. ඔය සීනි අඩුවුණා වෙලාවට සීනිය නැතුව ලොකු වේදනාවකින් ගේ පුරාම කෑ ගහන දවනවා. ඒ මොන අමාරුව තිබුණත් මුල් කාලෙ වගේම මං වැඩට ගිහින් එනකල් මග බලාගෙන ඉන්නවා. මං ආව ගමන් කාමරේට එනවා. ඊටපස්සෙ මුණ ඉඹිනකල් බලාගෙන ඉන්නවා. ඒ තරම් ආදරෙයි. රැට නිදගත්තෙන් මං ළගමයි. මං බිසිව බලාගත්තේ ළමයෙක් බලාගන්නවා වගේ. ඒ හින්දා වයා එක්ක ලොකු බැඳීමක් තිබ්බේ. වයා නැතිවෙන දවසක් ගැන හිනෙන්නට හිතන්න බයෙන් හිටියෙ.”

බිසි ලෙඩ වුවාට පසු ප්‍රතිකාර කිරීම කිසිවිටෙකත් කරදරයක් කියා හසිත සිතුවේ නැත. ඔහු බිසිගේ සුවය වෙනුවෙන් පමණටත් වඩා කරදර වුණේය. බිසිගේ වයස අවුරුදු හතක් වෙද්දී රෝගී වී අවුරුදු පහක් ගෙවී තිබුණි. ඒ කාලය වෙද්දී රෝගයේ තවත් අතුරු ආබාධ මතුවෙන්නටත් ගත්තේය. ඒ සමඟ රෝග, මූත්‍රා ආසාදන වැනි ඒවාය. ඒ රෝග

තත්ත්ව අඩු කරගන්නටත් ඔහු බොහෝ වෙනසුණේය.

“කොච්චර බෙහෙත් කළත් ඒවා ආයෙ ආයෙත් මතුවුණා. ඒ කාලෙ තමා දැනගන්න ලැබුණෙ වයාගේ වකුගඩු දෙකත් හරක් වෙලා කියලා. මං එයා ළගම ඉන්න ඕන වුණා. ඒ හින්දා රස්සාවෙන් අයින් වුණා. මාස අටක් මං ගෙදරම ඉදන් මගේ බිසිව බලාගත්තා. ඒත් අන්තිමට බිසි අපිව දලා යන්න ගියා. ඒ දවස මතක් කරන්නටත් මං කැමති නෑ. ඒත් අදටත් එයා ඉස්සර වගේම හිනාවෙව් අපේ හිතේ ඉන්නවා.”

මං ජීවත්වෙලා ඉන්නකල් වයාගේ ඇස් මට අමතක කරන්න බැරවෙයි. වයාව මතක් වෙද්දී මගේ ඇස්වලට තාම කැළඹී එනවා. සතෙකුට ඇත්තටම ආදරේ කරපු කෙනෙක් ඒ දුක, ඒ බැඳීම අඳුරනවා.”

ඒ වචන, ඔහුගේ හඬ තාමත් දුකින් පෙගෙන්නේ බිසිට වූ ආදරයටය. ඉන්පසුවත් හසිත බලු සුරතලුන්ට සැළකුවත් ඒ කිසිවෙක් ළඟ බිසිගේ ආදරණීය ඇස් හෝ සිනාව හසිතට හමුවුණේ නැත.

බියංකා නානායක්කාර

බිසි

හැමදාම පාන්දර දෙකට තුනට විලාම් තියලා නැගිටිනවා. ඊටපස්සෙ එයාගේ කන සිදුරු කරලා ලේ ගන්නවා. එයා නිදි වගේ හිටියට මම දන්නවා නිදි නෑ කියලා

ගෝනි නැතුව කරේ යන යක්කු යෝනියට වද්දගන්න එපා

කාන්තාවක් වුණාම ලස්සනට, පිරිසුදුවට ඉන්න ඕනේ කියලා හැමදමත් අපි උපදෙස් දෙනවා. පිරිසුදුව ඉන්න කිව්වම සමහරු හිතන්නේ ලෝකෙට පේන්න තියෙන තැන් ටික හරියට තියාගත්තම ඇති කියලා. ඔන්න ඔහොම හිතන නිසාදෝ බහුතරයක් කාන්තාවන් තමන්ගේ පෞද්ගලික ස්වස්ථතාවය නැත්තම් ස්ත්‍රී නිමිත්තේ යහපැවැත්ම ගැන හිතනවා අඩුයි කියලා වෛද්‍යවරුන් පවා කියනවා. මේ වගේ දේවල් රහසින්වත් කතා කරන්න හොඳ නැහැ කියලා හිතන උදවියත් ඉන්න නිසා ගොඩක් දෙනා මේ දේවල් ගැන නොදැනුවත්. ඒ කොයික වෙතත් නිරෝගිව, පිරිසුදුව ඉන්න කැමති කාන්තාවක් නම් මේ ලිපිය කියවන්නම ඕනේ.

ස්ත්‍රී නිමිත්ත කියන්නේ අම්මා කෙනෙක් ලෝකයට ජීවය දෙන තැන. ඉතින් ඒ නිසා මව්පියන් ගුණය ගැන දන්න අය ඒ ගැන අසහන හැඟීම් ඇති කරගන්නේ නැහැ කියන එකයි අපේ විශ්වාසය. හැබැයි බොහොම ඉස්සරින්ද ඉඳලම කාන්තා රහසග ගැන විවිධාකාරයේ කතා කිව්වා තියෙන බවත් කියන්න ඕනේ.

ඒ කාලේ ග්‍රීසියේ ඇරෙටන්ස් කියලා වෛද්‍යවරයෙක් හිටියලු. හැම කාන්තාවකගේම ශරීරයේ ස්ත්‍රී නිමිත්තට අරක්ගත්තු යක්ෂයෙක් ඉන්න බවත්, මේ යක්ෂයා විසින් කාන්තාවන්ට විවිධ ලෙඩ රෝග ඇති කරන බවටත් මේ වෛද්‍යවරයා මතයක් ඉදිරිපත් කරලා. හැබැයි නිතරම යෝනිය සුවඳවත් කරනවා නම් මේ යක්ෂයා ශරීරයෙන් ඉවත් වෙන බවත් වෛද්‍යවරයා කියලා තියෙනවා. ඉතින් ඕක අහපු කාන්තාවන් විවිධ මල් වර්ග, පැණි, ඔලිව් එහෙම භාවිතා කරලා ඔය තැන් සුවඳ කරගන්න නොසැගෙන වෙනසුණාලු.

කාන්තාවකගේ ලිංගික පෙදෙස මහා භයානක අනතුරුදායක දෙයක් කියලත් යුරෝපයේ ඒ කාලේ කසුකුසුවක් කිව්වා තියෙනවා. දුන් ඇති යෝනියක් සහිත කාන්තාවන් ඉන්න බවටත් යුරෝපයේ විශ්වාසයක් තිබ්ලා. එහෙමයි කියලා සැක කරන ඇතැම් කාන්තාවන්ව මරාදැමීමයි කියලත් පතපොතේ සඳහන්. මේ බොහෝ කතා ස්ත්‍රී දූෂණ සහ ලිංග පේදනය අවම කිරීමට ගොඩනැගුණු කතා කියලත් සමහරු කියනවා.

කොහොම නමුත් 15 සියවසේ පුනරුදයත් එක්ක ශරීර ව්‍යුහ විද්‍යාව දියුණු වුණා. ඉතින් ඊටපස්සේ කාන්තා යෝනිය හුදෙක් ශරීර අවයවයක් විතරයි කියන කාරණාව ඔප්පු වුණා. 1840 දී ජෝසප් සිමිස් කියන අමෙරිකානු වෛද්‍යවරයා යෝනි ප්‍රදේශය ආශ්‍රිත ලෙඩ රෝග ගැන සාර්ථක පරීක්ෂණ රාශියක්ම කරලා තියෙනවා. ඔහු ඒ සඳහා කිරීටි, අනර්වා සහ ලුසි කියන අප්‍රිකානු වහල් නර්ථෝයන්ව තමයි යොදාගෙන තියෙන්නේ. මේ හැම කාන්තාවක්ම නිර්වින්දනය නොකරම සැත්කම් තිහකට විතර බඳුන් කරලා තිබෙන බවයි ආරංචි. ඉතින් කාන්තාවන් විදිනට අපි හැමෝම ඔවුන්ට ස්තූතිවන්ත වෙන්න ඕනේ.

හරි, කාන්තාවක් විදිනට ලිංගික ප්‍රදේශ පිරිසුදුවට තියාගන්නේ කොහොමද කියන කාරණාවට දැන් අපි බහිමු. මේ ප්‍රදේශයේ සම බොහොම සංවේදී නිසා මේකත් මලක් වගේ බලාගන්න ඕන නැහැ. ඒ වගේම තමයි මේ ප්‍රදේශය ඕනවට වඩා පිරිසිදු කරන්න ගියොත් වෙන්නේ වැඩේ එක දෙක වෙන එකයි. ඒ නිසා හැමවෙලේම pH අගය නැත්තම් ආම්ලිකතාවය රැකගන්න එක වැදගත්.

මොකද්ද මේ ආම්ලිකතාවය කියන්නේ? යෝනි මාර්ගය ආශ්‍රිතව සමට හිතකර ලැක්ටොබැසිලස් කියන බැක්ටීරියා

විශේෂයක් ජීවත් වෙනවා. ආම්ලික තරලයක් හදලා යෝනි මාර්ගය විසඳිපවලින් ආරක්ෂා කරගන්න එක තමයි මේ අයගේ රාජකාරිය. ඉතින් ඕක නොදන්නකමටදෝ අපේ ලලනාවොත් රටේ නැති සේදුම්කාරක වර්ග දලා ඔය ප්‍රදේශය සෝදන්න යනවා. එතකොට වෙන්නේ අර ලැක්ටොබැසිලස්ලා ටික විනාශ වෙලා වෙනත් දිලීර සහ බැක්ටීරියා ආසාදනය වෙන එකයි. යෝනි ප්‍රදේශයෙන් දුර්ගන්ධයක් ඇති වෙන්නත් මේ කාරණාව හේතු වෙනවා. අනික මේ ප්‍රදේශයේ ලෙඩ රෝග ඇතිවෙන එක මානසිකවත් බලපාන කාරණාවක් නිසා මේ වගේ දේවල් ගැන අවධානය යොමු කරන එක හරි වැදගත්.

ලිංගාශ්‍රිත ප්‍රදේශයේ, යෝනි මාර්ගය (vagina) සහ යෝනි මුඛය (vulva) කියලා කොටස් දෙකක් තියෙනවා. මේ පෙදෙස්වලින් යෝනි මාර්ගය කියන කොටස ඒ කියන්නේ යෝනි අභ්‍යන්තරය නම් සෝදන්න අවශ්‍යම නැහැ. අර කිව්ව ලැක්ටොබැසිලස්ලා නිසා ඒ කොටස ස්වයංකීයව පිරිසිදු වෙනවා. ඉතින් බාහිරින් පෙනෙන කොටස විතරක් පිරිසිදු කළාම හොඳවෙම ඇති. මේ ප්‍රදේශය 3.8-4.5 pH අගයකින් යුක්තයි. ඒ නිසා සේදුම්කාරක තෝරගන්නකොට ඒ අගයට ගැළපෙනවද කියලා හොඳට පරීක්ෂා කරලා බලන්නම ඕනේ. විෂබීජනාශක කියලා ගතලා තියෙන සබන් වර්ග නම් ඔය ප්‍රදේශෙට ආලේප කරන්නම එපා.

තෝරගන්න සේදුම්කාරකය කෘතීම වර්ණක, රසායනික ද්‍රව්‍ය, මධ්‍යසාර අඩංගු නැති එකක් වෙන්නත් ඕනේ. මේ ප්‍රදේශය වෙනුවෙන්ම නිෂ්පාදනය කරපු සේදුම්කාරක එහෙමත් තියෙනවනේ. වෛද්‍ය නිර්දේශ යටතේ ඒ වගේ දෙයක් භාවිතා කරන්නත් පුළුවන්. හැබැයි ඔය මොන දේත් දවසට දෙවතාවට වඩා පාවිච්චි කරන්න නම් එපා.

රහස්‍ය ප්‍රදේශයේ පිරිසුදුකම ගැන හිතන්නෙම නැති අයත් ඉන්නවා. ඒකත් යෝනි ප්‍රදේශය දුර්ගන්ධවත් වෙන්න වගේම විවිධ ආසාදන ඇති වෙන්න හේතු වෙනවා. මුත්‍රා කළාට පස්සේ රහස් ප්‍රදේශය සාමාන්‍ය පරලයෙන් සෝදලා කපු රෙදි

කඩකින් නැත්තම් ටොයිලට් පේපර්වලින් තෙතමාත්තු කරගන්න ඕනේ. ඔය ප්‍රදේශයේ තෙතමාත්තු නොකළොත් විවිධ බැක්ටීරියා වර්ගවලට වර්ධනය වෙන්න ලේසියි.

රාත්‍රී නින්දට කලින් මද රස්සේ පරලයෙන් යෝනි පෙදෙස සෝදන එකත් හොඳයි. ඒ වගේම මේ ප්‍රදේශය සුවඳ කරන්න හිතාගෙන සුවඳ විලවුන් වර්ග, ඩියෝඩුන්ට් එහෙම ආලේප කරන අයත් නැතුවම නෙමේ. එවැනි දේ ආලේප කරනවා නම් ආසාත්මිකතා නැත්තම් අවපැහැගැන්වීම් ඇති වෙන්න ඉඩක් තියෙන බවත් මතකයේ තියාගන්න ඕනේ.

කාන්තාවන්ගේ පෞද්ගලික ස්වස්ථතාවය ගැන කතා කරනකොට අනවශ්‍ය රෝම

ගැනත් කතා නොකරම බැහැනේ. අපේ ශරීරයේ හැම කොටසක්ම හැදිලා තියෙන්නේ මොකක් හරි හේතුවකටලුනේ. රහස් ප්‍රදේශය අවට රෝම තියෙන්නේ බාහිරින් ඇතුළු වෙන්න පුළුවන් විෂබීජවලින් ඒ තැන ආරක්ෂා කරගන්නයි. ඒ වගේම මේ ප්‍රදේශයේ සමෙන් දහඩිය ඉවත් කරන්නත් මේ රෝම උපකාරී වෙනවා. එහෙම බැලුවම ඉතින් මේවට අනවශ්‍ය රෝම කියන්නත් බැහැ නේද? හැබැයි රහස් ප්‍රදේශයේ රෝම සම්පූර්ණයෙන්ම ඉවත් කරන්න ඕනෙමයි කියලා හිතෙන අයත් ඉන්නවා. ගොඩක් අය ඒකට භාවිතා කරන්නේ රේසර් එක. රේසර් එකෙන් රෝම ඉවත් කරද්දී මේ ප්‍රදේශය සියුම් කැපීම්වලට ලක්වෙන්න තියෙන ඉඩ වැඩියි. ඒ වගේම බිබිලි, විසස්පු වගේ ආසාදන ඇති වෙන්නත් ඉඩ තියෙනවා.

රහස් ප්‍රදේශයේ රෝම ඉවත් කරන්න දැනට පොත්වා දෙන හොඳම ක්‍රමය තමයි වැක්ස් කරන එක. වැක්ස් කරනකොට රෝම කුපය මුළුමනින්ම වගේ ඉවත්වෙන නිසා නැවත රෝම වැඩෙන්න වැඩි කාලයක් ගත වෙනවා. ඒ වගේම ලේසර් තාක්ෂණයෙන් මේ රෝම සදහටම ඉවත් කරලා දන්නත් බැර නැහැ.

ඊළඟ කාරණාව යටඇඳුම් භාවිතය. ගොඩක් අය ඇඟට ගැළපෙන හොඳ යටඇඳුමක් තෝරගන්න දන්නේ නැහැ. යටඇඳුම් ගන්නකොට ඇඟට කිරි කිරිසේ තද යටඇඳුම් ගන්න එපා. තද යටඇඳුම් නිසා මේ ප්‍රදේශයේ සම අවපැහැ ගැන්වෙන්න ඉඩ තියෙනවා. යටඇඳුම් ගන්නකොට පාට පාට විච්චුර්ණ සිල්ක්,

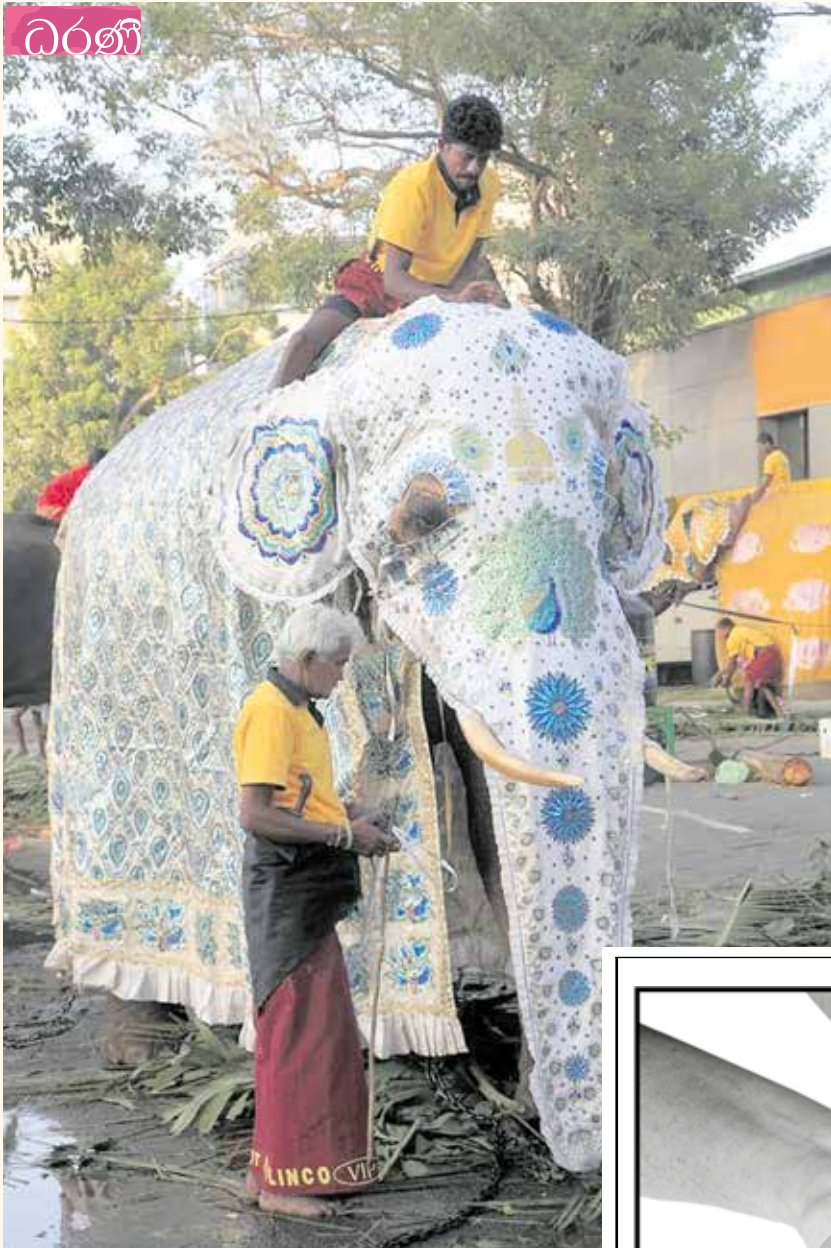
නයිලෝන් යටඇඳුම් වෙනුවට දහඩිය උරාගන්න කපු ඇඳුම්ම තෝරගන්න එක පහසුයි. ඒ වගේම එකම යටඇඳුම එක දවසකට වඩා අඳින්න යන්න එපා. ඒකෙන් වෙන්නේ නැති ලෙඩ හැදෙන එකයි. අනික හැම යටඇඳුමක්ම හොඳට සෝදලා, විසළලා, මැදලා පාවිච්චි කරන්න පුළුවන් නම් වඩා හොඳයි.

අනිත් කාරණාව තමයි සනීපාරක්ෂක තුවා භාවිතය. ඔසප් දවසට පැය ගණනාවක් එකම සනීපාරක්ෂක තුවාය භාවිත කළා නම් ඒ පුරුද්දෙන් හෙට ඉඳලම මිදෙන්න බලන්න. සනීපාරක්ෂක තුවා පැය හතරකට සැරයක්වත් මාරු කරන එක බොහොම වැදගත්. මොකද ඒකත් ඔය ප්‍රදේශයේ විවිධ ආසාදන ඇති වෙන්න හේතුවක්. දියණියක් ඉන්න අම්මා කෙනෙක් නම් පුංචි කාලේ ඉඳලම දෝණිට මේ දේවල් කියලා දෙන්න අමතක කරන්න එපා.

මේ ප්‍රදේශයේ නිරෝගිමත්කම ගැන හිතනවා නම් ආහාරපාන ගැනත් ටිකක් සැලකිලිමත් වෙන්න වෙනවා. අධික කුළුබඩු යෙදූ ආහාර, සුදුසු, ලුණු, ගෝවා මල්, රතු මස්, කිරි ආහාර නිතර නිතර ගන්නවා නම් යෝනි පෙදෙසෙන් යම් දුර්ගන්ධයක් ඇති වෙන්න ඉඩ තියෙනවාලු.

එතකොට බතල, බේර වර්ග, ඔමේගා 3, ඇපල්, සෝයා ආහාර, අලිගැටපේර සහ කොළ වර්ග මේ ප්‍රදේශයේ ස්වස්ථතාවය රැකගන්න උපකාරී වෙන බවත් කියැවෙනවා.

ශරීරයේ බර ඕනවට වඩා වැඩිවීමත් යෝනි ප්‍රදේශය අවපැහැගැන්වෙන්න හේතුවක්. ඒ නිසා හැමවෙලාවෙම උසට සරිලන බරක් පවත්වගන්න එක වැදගත් කියන එකත් අවසාන වශයෙන් මතක් නොකරම බැහැ.

යුත්තක් සිතා ගැනීමට නොහැකි විය. සෑම කළු වලාවකම රිදී රේඛාවක් ඇතැයි යන්න සිහිපත් කරන දෙයක් මහාචාර්ය දංගෝල්ල දුටුවේ එම අවස්ථාවේදීය. වෙලාවේ හැටියට එය මහත් වාසනාවකි. වේගයෙන් දුවන අලියාගේ වල්ගයේ ඇත්ගොව්වා එල්ලී සිටී. අලියා නොනවත්වා දුවයි. මහමළුවේ සිටි කිසිවකුට හෝ කිසිදු බඩු භාණ්ඩයකට හානි නැත. අලියා දිව්වා පමණි. දිවීම මහමළුවට පිවිසෙන දෙරටුව තෙක්ය. එතැනදී අලියා යළි හැරුණේය. නැවත දිවීම ඇරඹීය. චිත්‍රපටයක් මෙන් එය නරඹනවා හැර වෙනත් කිසිවක් කිරීමට තරම් කාලයක් මහාචාර්ය දංගෝල්ලට නැත. ඇත්ගොව්වා දක්ෂයෙකි. අලියා ගසක් යටින් දුවන විට හෙතෙම ක්‍රියාත්මක විය. වහාම දම්වැලෙන් ගසට තද කර අලියා බැඳ ගැනීමට ඔහුට හැකි විය. කලබලය එතැනින් නිමය.

සිද්ධියට හේතු වූ කරුණු සොයා බැලීමට මහාචාර්ය දංගෝල්ල කටයුතු කළේ තත්ත්වය සමනය වීමෙන් පසුවයි.

කලබලය ඇති කර තිබෙන්නේ ඇතින්නකි. විචිත්‍රවත් ලෙස සැරසුණු ඇස සන්සුන්ව සිට ඇත. වලාකුළු බැම්ම අසලට වී සිය අවස්ථාව එළඹෙන තෙක් ඇ රැළී සිට ඇත්තේ ඉවසීමෙනි. ඇ පූර්ණ අන්ධභාවයෙන් පෙළෙන්නියක වේ.

නමුත් ඇයට ඉදිරියෙන් සිටියේ තරුණ අලියෙකි. තරුණකමට නිකන්ම ඉන්නට බැරවුණු එම අලියා වලාකුළු

බැම්මේ ඇඳ තිබූ විදුලි රැහැන් නොඳිත් ස්පර්ශ කර තිබේ. එහිදී ඔහුට විදුලි සැරයක් වැළී ඇත. ඉන් එම අලියා නිගැස්සී ගියේය. ඉන් කලබලයට පත් අන්ධ ඇතින්න දුවන්නට වූවාය. කෙසේ වෙතත් පෙරහරටනම් ඉන් කිසිදු බාධාවක් නොවීය. එය නොනැවතී ඉදිරියට ගියේය. කිසිවකුට හානි නොවීමද වාසනාවකි.

තොරතුරු -
මහාචාර්ය අශෝක දංගෝල්ල
(ජේරාදෙණිය විශ්වවිද්‍යාලය)

රජනිකා ලියනගේ

අලිනට කරන විවෘතම ඇතින්තියන්ට දවන්න හිතෙනවාද?

මහනුවර ඇසළ පෙරහර මංගල්‍යය දෙස විදෙස් සියල්ලන්ගේ ගෞරවයට ආදරයට පාත්‍ර වූ සංස්කෘතික අංගයකි. එහි ගමන් ගන්නා අලි ඇත්තුද කාගේත් විශේෂ අවධානයක් දිනාගනී. ඔවුන් පෙරහරේ රැගෙන යාම වෙනුවෙන් කැපවන අය එමටය. පෙනෙන්නට සිටින්නේ ඇත්ගොව්වා පමණක් වුණාට මේ අලි ඇතුන් වෙනුවෙන්ම සේවයේ යෙදුණු තවත් බොහෝදෙනෙක් ඇත. පශු වෛද්‍ය සේවයද ඉන් ප්‍රධාන තැනක් ගනී. මහාචාර්ය අශෝක දංගෝල්ලටද ඇසළ පෙරහර අලුත් අත්දැකීමක් නොවේ. ඒ ඔහු නිරන්තරයෙන් ඊට දායක වන බැවිනි. මෙම කතාවට පාදක වූ සිදුවීමද ඔහුගේ

අත්දැකීමකි. පෙරහර ආරම්භ වන්නේ ශ්‍රී දළදා මාලිගාවෙනි. ඒ සඳහා වෛවර්ණ ඇඳුමෙන් සහ විදුලි බුබුලින් සැරසුණු අලි ඇතුන් වාරය එළඹෙන තුරු වලාකුළු බැම්ම ආසන්නයේ පෙළට රඳවා තැබීම සාමාන්‍ය සිරිතය. එක්තරා පෙරහර සමයක දිනක් පෙරහර ආරම්භ වී වැඩි වේලාවක් ගත නොවීය. අඩ පැයකට පමණ පසු මහා කලබලයකි. තරුණ අලියෙකු ක්ෂණිකව ඉතා වේගයෙන් මහමළුව දෙසට දිවීමට පටන්ගෙන ඇත. මහාචාර්ය දංගෝල්ල එය නිරීක්ෂණය කළේය. ඒ අනුව ඔහුද ඒ දෙසට දිවිවේය. මහමළුව බැතිමතුන්ගෙන් පිරී ගොසිනි. මහාචාර්යවරයාට කළ

ඔබට මුදල් හඳිස්සියක්ද? නැත්නම් ඔබේ වටිනා රන් භාණ්ඩ සිනින වේනින යනවාද?

ඕනෑම බැංකුවක උකස් තබා ඇති රන් භාණ්ඩ ගණුදෙනුවක් සඳහා පවුමට රු. 43,000/- ක ම වැඩිපුර 1% ක අඩුම පොලියට ලබා ගන්න ඔබ දැනට උකස්තබා ඇති රිසිට් පත අපට 0767 888 222 අංකයට WhatsApp කරන්න **විශේෂ සහන රැසක් සමගින් නැවත බේරා ගැනීමේදී පහසු ගෙවීමේ ක්‍රමයට Loan එකකුත්**

කොළඹ	0771 408 547
කොට්ඨේන	0702 539 382
වැල්ලවත්ත	0710 870 686
ගුණේසිපාස්	0742 379 739
මොරටුව	0766 227 059
පානදුර	0767 952 286
වෙන්නේපුව	0710 869 378
ගාල්ල	0705 979 274
කුරුණෑගල	0766 227 061
දිගහ	0778 156 738
බේරුවල	0740 920 356
මතුගම	0771 201 860
මොණරාගල	0771 201 852
බදුල්ල	0771 201 863
කල්පිටිය	0761 605 803
කටුගස්තොට	0779 476 206
නාදල	0763 226 230
කන්නලේ	0742 572 585
පොකුණ	0771 201 855
වැලිමඩ	0778 764 751
බගවත්තලාව	0742 588 267

මීගමුව	0766 227 056
ගම්පහ	0779 230 549
කළුතර	0776 167 149
හලාවත	0779 256 191
මාතර	0705 979 237
ගම්පොල	0710 870 735
නාවලපිටිය	0710 870 706
හැට්න්	0778 790 372
කෑගල්ල	0703 583 363
ත්‍රිකුණාමලය	0771 201 854
පුත්තලම	0771 201 861
මහියංගනය	0771 201 862
වත්තේගම	0742 551 103
හපුතලේ	0760 677 018
මාතලේ	0702 539 389
තලවකැලේ	0710 871 009
රාගල	0710 870 703
පුඩ්බිඳිය	0740 929 541
මස්කෙලිය	0760 909 822
පුස්සැල්ලාව	0742 531 360

කවරයේ කතාව

නැන්දේ මාමේ, අපේ ලස්සන පොළොව කැන කරන්න ච්ඡා

අද 'බරණි' කවරය වෙනදාට වඩා ටිකක් වෙනස් බව ප්‍රච්ඡාන අතට ගත්තු ගමන්ම හිතන්නා හේද? අනුබුදු මිහිඳු මානිමියන් ලක්දිවට වැඩම කරලා ලක්දිමේ බුදුසසුන පිහිටුවීම සිහිපත් කරන උතුම් පොසොන් පොහොය හෙට දවසට (14) යෙදිලා තියෙනවා. ඉතින් ඒ වෙනුවෙන් 'බරණි' පාඨක පවුල් දෙකකින් තෝරගත්තු පුංචි දියණියකගේ සහ පුතණුවකුගේ පැහැබර රුවන් අද 'බරණි' කවරය සරසලා විශේෂයක් කරන්න අපි හිතුවා.

කවරයේ හැඩට ඉන්න පුංචි පුතා කෙටාන් සනුක ද සිල්වා. කොළඹ සිවිස් පෙරපාසලේ ඉගෙනගන්න පුංචි පුතා ආදරණීය 'බරණි' පාඨක අනුරාධා හිමාලා විරසේකරගෙන්, සතප්පිත් කණිෂ්ඨ ද සිල්වාගේත් පුතණුවන්. කෙටාන්ට තවම හරියට බහ තෝරන්න බැරි නිසා අපි කවරය හැඩකරන සුන්දර දියණිය සනුකි බණ්ඩාර එක්ක පොසොන් පොහොය ගැන පුංචි කතාබහක නිරත වුණා. මහනුවර ස්වර්ණමාලි බාලිකා පාසලේ ඉගෙනගන්න මේ දවසේ දෙමාපියන් මහනුවර විශාලා සුවන්දරවිච්ඡා සහ වමන්ද බණ්ඩාරයි.

සනුකි දුව පොසොන් පොහොය දවසේ වැදගත්කම ගැන දන්නවද?

"ඔව්. පොසොන් පොහොය දවසේ තමයි අපේ රටට මිහිඳු හාමුදුරුවෝ වැඩම කළේ."

මිහිඳු හාමුදුරුවෝ ගැනයි, පොසොන් පොහොය ගැනයි තව මොනවද දුව දන්න විස්තර?

"ඉන්දියාවේ හිටපු ධර්මානේක රජතුමාගේ පුතා තමයි මිහිඳු හාමුදුරුවෝ කියන්නේ. ධර්මානේක රජතුමාගේ දයකන්වයෙන් පැවැත්තුව තෙවැනි ධර්ම සංභායනාවේ ප්‍රතිඵලයක් වීදියට රජතුමා මිහිඳු හාමුදුරුවන්ට ලංකාවට එවලා ලංකාවේ බුද්ධ ධර්මය ප්‍රචාරය කරන්න හිතුවලු. ඊටපස්සේ මිහිඳු හාමුදුරුවෝ

ඉට්ඨිය, උත්තිය, සම්බල, බද්ධසාල, සුමන සාමණේර, හණ්ඩුක උපාසක කියන පිරිසත් එක්ක පොසොන් පොහොය දවසක මිහින්තලාවට වැඩම කළා. මිහිඳු හාමුදුරුවෝ එනකොට දේවානම්පියතිස්ස රජතුමා මුවන් දඩයම් කරමිනුයි ඉඳලා තියෙන්නේ. ඊටපස්සේ උන්වහන්සේ රජතුමාට 'තිස්ස තිස්ස' කියලා කතා කළා. කිසිම බයක් නැතුව මගේ නම කියන්නේ කවුද කියලා බැලුව රජතුමා මිහිඳු හාමුදුරුවන්ට දැක්ක ගමන්ම දුනු ඊතල පැත්තකින් තියලා උන්වහන්සේට නමස්කාර කළා. පස්සේ රජතුමාගේ දැනුම පරීක්ෂා කරන්න හිතුව මිහිඳු හාමුදුරුවෝ ඒ වෙලාවේ රජතුමාගෙන් ප්‍රශ්න තුනක් අහලා. ඒ ප්‍රශ්න තුනටම හරියටම උත්තර දීපු නිසා රජතුමාට ධර්මය ලබාදෙන්න සුදුසු කියලා හිතුව මිහිඳු හාමුදුරුවෝ වුල්ලභත්ථපදේපම සූත්‍රය දේශනා කරලා ලංකාවේ බුදුදහම ප්‍රචාරය කරන එක ආරම්භ කළා. මහින්දගමනය නිසා අපේ රටේ උතුම් බුදුසසුන ආරම්භ වුණා. ඒ විතරක් නෙමෙයි මහාවංශය ලිවීම ආරම්භ කිරීම, එතකොට ලංකාවේ පළවෙනි මහණ උපසම්පදාව වගේ වැදගත් සිදුවීම් රැසක්ම පොසොන් පොහොය දවසට යෙදිලා තියෙනවා."

පොසොන් පොහොය දවසේ වැදගත්කම ගැන ලස්සනට කතන්දරයක් වගේ එක දිනටම කියාගෙන ගිය නිසා අපි පුංචි දුවගේ කතාවට බාධා කරන්න ගියේ නැහැ. අද බහුතරයක් දෙමව්පියන් දරුවන්ට දනම් දැනුම ලබාදෙන එක ගැන ලොකු අවධානයක් දක්වන්නේ නැහැ. හැබැයි මේ දියණිය නම් හොඳ බෞද්ධ දියණියක් බව ඇගේ කතාබහෙන්ම අපිට තේරුණා.

දුවට කවුද ඔය විස්තර කියලා දන්න?

"අම්මයි, තාත්තයිත් කියලා දන්නා. දහම් පාසලෙන් ඉගෙනගත්තා."

මහින්දගමනයෙන් පස්සේ ඇතිවෙන සංස්කෘතික නවෝදයත් එක්ක අපේ රටේ ගමයි, පන්සලයි, වැවයි, දැවැන්තිය කියන සංකල්පය ඇතිවුණා. ඔය සංකල්පය නිසා හැම දෙනෙකුම පුංචි දූලා පුතාලා කුඩා කාලේ ඉඳලම ගමේ පන්සලට

හිතවත් වුණාලු. ඒ නිසාම ඒ කාලේ උදවිය ගුණදහම් අතින් වුණත් පෝෂණීයව උන්නු බව නොදන්නා දෙයක් නෙමෙයි. හැබැයි දැන් ගොඩක් අය ගමේ පන්සලෙන් ඇත්තවෙලා. ඒ නිසාම පුංචි දරුවගේ ඉඳලා බොහොදෙනාගේ ගුණයන්පත්කම් අඩුයි. හැබැයි සනුකි දුව නම් නිතරම වගේ පන්සල් යන බව තමයි ඇය අපිත් එක්ක කිව්වේ.

"සඳහිරු සෑය තියෙන්නේ අපේ ගෙවල් ළඟ. මට තව අක්කලා දෙන්නෙකුත් ඉන්නවා. අක්කලයි, අම්මයි, මමයි ගොඩක් වෙලාවට සඳහිරු සෑය වදින්න යනවා. ගෙවල් ගාව තියෙන ගමේ පන්සලටත් යනවා. පන්සලට ගිය ගමන්ම මම කරන්නේ පන්සල් එව්වට අමතර එක. ඊටපස්සේ මල් ආයන එනෙමත් සෝදනවා. ඊටපස්සේ තමයි තෙරුවන් වදින්නේ."

දුව බුදු හාමුදුරුවන්ගෙන් ඉගෙනගත්තු හොඳ දේවල් මොනවද?

"එකක් අතින් අයට කරුණාවන්ත වෙන එක. හැකි හැමවෙලාවෙම අතින් අයට කරුණාවෙන් සලකන්න කියලා උන්වහන්සේ දේශනා කරලා තියෙනවනේ. ඒ වගේම සත්තුන්ට ආදරේ දක්වන්න කියලත් බුදු හාමුදුරුවෝ කියලා තියෙනවා. මමත් සත්තුන්ට හරිම ආදරෙයි. වෙලාවකට අපි පාථ ඉන්න සත්තුන්ට කෑමත් දෙනවා. ඒ වගේම තමයි පරිසරය විනාශ කරන්න හොඳ නැහැ. බොරු කියන්න, කේලම් කියන්න හොඳ නැහැ. ඒ හැමදේම අපිට දහම්පාසලේදී උගන්නනවා."

සත්තුන්ට කරුණාවන්ත වෙන්න ඕනේ කියලා ඇය කිව්වම මට මෙන්න මේ කතාව මතක් වුණා. මිහිඳු හාමුදුරුවෝ ලංකාවට වඩිනකොට දේවානම්පියතිස්ස රජතුමා

මුවන් දඩයම් කර කරනේ හිරියේ.

ඒක දැකපු මිහිඳු හාමුදුරුවෝ

"මහරජ, ඔබට මෙන්ම ගුවනේ

සැරසරන පක්ෂීන්ටද, වන

සතුන්ටද මේ පොළොවේ

ඕනෑම තැනක ඔබමොබ

යාමේ අයිතියක් ඇත.

පොළොව සියලු සතුන්ට

අයිති අතර, ඔබ එහි

හාරකරු පමණකි"

කියලා මිහින්තලාව

අසලදී රජතුමාට

දේශනා කළාලු. සමහර

බෞද්ධ උදවිය ඉන්නවා

කොට්ටර පන්සල්කාරිය

ගියත් සතෙක් දැක්ක හැටිය

ගල්ලුල්ලටින් දමලා ගහන. ඉතින්

පොසොන් පොහොය දවසෙවත් ඒ වගේ පුරුදුවලින් අපත් වෙන්න අධිෂ්ඨාන කරගන්න පුළුවන් නම් ඒක බොහොම වටිනි.

පොසොන් පොහොය වෙනුවෙන් අතින් අයට දෙන්න තියෙන පණිවිඩය මොකද්ද කියලත් අපි මේ පුංචි දියණියගෙන් අහලා බැලුවා.

"මම අම්මලා එක්ක මිහින්තලාව බලන්න ගිහින් තියෙනවා. එතැන හරිම ලස්සන තැනක්. හැබැයි මිහින්තලාව වදින්න එන නැන්දලා මාමලා එතැන කුණු දලා යන්න පුරුදු වෙලා. මිහින්තලාවේ විතරක් නෙමෙයි අපේ ලස්සන පොළොවේ කොතැනකවත් කුණු විසි කරන්න එපා කියලා තමයි මම ඒ නැන්දලා මාමලාට හැමෝටම කියන්නේ."

යමෙක් වයසින් කුඩා වුණත් ගත හැකි යමක් වේ නම් ඒ අවවාද පිළිගත යුතුයි කියලා බුදු හාමුදුරුවෝ දේශනා කරලා තියෙනවනේ. ඉතින් ඇය ආදරෙන් ඉල්ලුව ඒ ඉල්ලීම අපේ 'බරණි' පාඨකයන් අහක දමන එකක් නැතිවෙයි කියලා අපිත් හිතනවා. සනුකි දුව එක්ක කතාව අතරතුරේ පුංචි කෙටාන් පුතා සෙල්ලම් කර කර හරි ලස්සනට හිනාවෙලී හිටියා.

හදවතින්ම හිනාවෙන්නේ කිරි දරුවෝ විතරයි කියලා කතාවක් තියෙනවනේ. හැබැයි සියලු මිනිසුන් හදවතින්ම හිනාවෙන මෘදු හිත් ඇති අයවලුන් වේවා කියන එකයි මේ පොහොය දවසේ අපේ උතුම් පාර්ථනය.

සෙවිවන්දි හෙට්ටිආරච්චි

භාශාරූප - ප්‍රදීප් දඹරගේ

පසුතලය - ධම්ම ගවේෂී බෞද්ධ ආශ්‍රමය, කොළඹ 07

අපි අන්ධ වුණාට අපේ ආදරේ අන්ධ නෑ

සුවහසක් දරු දැරියන්ගේ දෑස් පාදන දෑස් අඳු ගුරු යුවළ

දෑස නොපෙනුණත් මගේ
වැඩිය පාඩු නෑ...
ඇඟිලි තුඩෙන් අත ගතා
ඉගෙනගන්නේ මා...

ඇන්ටන් රොද්ගේ ගායනා කරන මෙකී ගීතයේ සිටින්නේ දෑස් නොපෙනුණත් ජීවිතය ජීවත් කරවන්නට වෙනසෙන දිවිය තරුණයෙකුගේ සංවේදී කතාවකි. දෑස් නොපෙනෙන තරුණයින් සිය අසරණකම හමුවේ මුළුගැන්වී මේ සමාජයේ කොතෙකුත් සිටියද ගීතයේ කියවෙන අන්දමේ දිවිය තරුණයින් නම් මුණහැරෙන්නේ කලාතුරකිනි. එසේ කලාතුරකින් අපේ නෙත ගැටුණු තරුණයෙකි ඉෂාර ලක්මාල් නුවන්සිරි. උපතින් දෑස් අන්ධ ඔහු ජීවිතය ජීවත් කරවන්නට බොහෝ කැපකිරීම් කළ සැබෑම දිවිය තරුණයෙකි.

“උපතින්ම මගේ ඇස් දෙකම පේන්නේ නෑ. ඒක නිසා කවදවත්ම මං ලෝකය දැකලා නෑ. හැබැයි මං මතසින් ලෝකය දකිනවා. ඒ ලෝකේ මට ලස්සනයි.”

ඔහු ඉපදුණේ බුලත්සිංහල, මහගම, මොරගොඩුව නම් දුෂ්කර ගමේය. ගොවිතැනින් ජීවත් වූ එම පවුලට එද ආර්ථික අතින් නම් සහනයක් තිබුණේම නැත. එහෙත් ඒ දෙනනා දෙමහල්ලෝ පුළු පුළුවන් හැටියට ඉෂාරලා ජීවත් කිරීමට වෙනසුණේ වැලේ ගෙඩි වැලට බර නැති බව ඔප්පු කරමිනි. දරුවන් හයක් සිටි ඒ පවුලේ ඉෂාර බාලයාය. ඒ නිසාම පවුලේ ආදරය ඔහුට නොඅඩුව ලැබුණේය.

“පුංචි කාලේ නම් අපේ අම්මලා මාව එක්කගෙන ඉස්පිරිතල ගානේ ගිහින් තියෙනවා. ඒ මට පුංචි හරි පෙනීමක් ලබාගන්න පුළුවන්ද බලන්න. ඒත් එහෙම වාසනාවක් මට තිබ්ලා නෑ.”

කුමක් හෝ අවාසනාවකට ඉෂාරගේ දෙවය ලියැවී තිබුණේ එහෙමය. ඒත් ඔහු හැම මොහොතකම බැලුවේ ඒ දෙවය වෙනස්කර ගන්නටය. ඊට ඇති වැදගත්ම සාධකය අධ්‍යාපනය බව තේරුම්ගන්නට ඉෂාරට වැඩිකලක් ගියේ නැත.

“මං මුලින්ම ඉගෙනගත්තේ පොල්ගොඩ ජාතික පාසලෙන්. ඒත් ඇස් පේන්නේ නැති

පුංචි කාලේ නම්
අපේ අම්මලා
මාව එක්කගෙන
ඉස්පිරිතල ගානේ
ගිහින් තියෙනවා.
ඒ මට පුංචි හරි
පෙනීමක් ලබාගන්න
පුළුවන්ද බලන්න.
ඒත් එහෙම
වාසනාවක් මට
තිබ්ලා නෑ.

නිසා 1991 අවුරුද්දේ රත්මලාන අන්ධ විද්‍යාලයට ගියා. සාමාන්‍ය පෙළ වෙනකල් ගියේ ඒකට. මට පුළුවන් වුණා සාමාන්‍ය පෙළ ඉහළින්ම සමත්වෙන්න.”

නමුත් එතැනින් එනා අධ්‍යාපනය ලබන්නට එකල අන්ධ විද්‍යාලයේ පහසුකම් තිබුණේ නැත. ඒ නිසා ඉෂාරට සිදුවුයේ නැවත ගමේ පාසලට පැමිණ එහි උසස්පෙළ හැදෑරීමටය. එහිදී උසස් පෙළ විශිෂ්ට අයුරින් සමත්වෙන ඔහු 2007 වසරේ කොලඹ විශ්වවිද්‍යාලයට සුදුසුකම් ලැබුවේය. එහිදී ඔහු සිංහල, ඉතිහාසය සහ ජන සන්නිවේදනය යන විෂයන් හැදෑරීය. එයින් සිව්වසරකට පසු ඔහු උපාධිදරයෙකු ලෙස විශ්වවිද්‍යාලයෙන් පිටමං වුණේ දහසකුත් එකක් බලාපොරොත්තු ඇතිවය.

“උපාධියක් තිබුණත් ඒ පමාවෙන්ම මට

අපි ඉන්නේ ඒ
පාසලේම ගුරු
නිවාසේ නැවතිලා.
අපිට පාසලේ
විදුහල්පතිතුමා,
ගුරුවරු, ළමයි
වගේම දෙමව්පියෝ
ගොඩාක්
උදව් උපකාර
කරනවා. කාටවත්
කරදරයක් නොවී
අපේ පාඩුවේ ජීවත්
වෙන්නයි
අපිට ඕන

විද්‍යාලයේ ඉන්නකොට.
ඇයටත් ඇස් දෙකම
පේන්නේ නෑ. හැබැයි
පුංචි කාලේ එයාට ටිකක්
පෙනිලා. ඒත් කාලයත්
එක්ක ඒ පෙනීමත්
නැතිවෙලා.”

ඇයද ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලයේ උපාධිදරිණියකි. 2013 වසරේ මාවනැල්ල බැමිනියවත්තේ පාසලකට අභ්‍යාසලාභී ගුරු පත්වීමක් ලැබුණු ඇය ගැන ඉෂාරට ආදරයක් පහළුව තිබුණේ දෙදෙනාම අන්ධ විද්‍යාලයේ සිටියදීමය.

“මං මුලින්ම එයාගේ ආදරේ කළේ කටහඬට. ඒ කටහඬින් මං එයාව දැක්කා. ඊටපස්සේ මට එයාව හදවතට දැනුණා. ඉතින් මට එයා ගැන ආදරයක් ඇතිවුණා. එයා හරි ගුණානුපාත කෙනෙක්. අපි දෙන්නා දැන් හරි සතුටින් ඉන්නවා.”

හොඳින්ම ඇස් දෙක පෙනෙන මිනිසුන් ප්‍රේමය ගැන කියන එක කතාවක් තිබේ. ඒ ප්‍රේමය අන්ධ බවය. දෑසම පෙනෙන මිනිසුන් එසේ කීවද දෑසම නොපෙනෙන ඉෂාරත් එක්දාංගනිත් ඒ ප්‍රේමය තුළම පැහැදිලි ආලෝකයක් සොයාගෙන ඇත. එනිසාම විවාහ වී පස්වසක් ගියද තවමත් වයස අවුරුදු තිස්ගණන්වල පසුවෙන ඔවුන්ගේ ජීවිත මේ මොහොතේත් ගෙවියන්නේ පුදුමාකාර සතුටකිනි.

“අපි දෙන්නම දැන් පොල්ගොඩ

ජාතික පාසලේ ගුරුවරු. ළමයින්ට අපි බුද්ධ ධර්මය, ඉතිහාසය, භූගෝල විද්‍යාව සහ ජන සන්නිවේදනය වගේ විෂයන් උගන්වනවා. අපි ඉන්නේ ඒ පාසලේම ගුරු නිවාසේ නැවතිලා.

අපිට පාසලේ විදුහල්පතිතුමා, ගුරුවරු, ළමයි වගේම දෙමව්පියෝ ගොඩාක් උදව් උපකාර කරනවා. අපිට ඕන කාටවත් කරදරයක් නොවී අපේ පාඩුවේ ජීවත් වෙන්න.”

මේ වනවිට දෙනෙත් නොපෙනෙන ඔහුත් ඇයත් දෙනෙත් පෙනෙන සුවහසක් දරු දැරියන්ගේ ජීවිතවලට හරි පාර පෙන්වන ගුරුවරුන්ය. දෑස නොපෙනුණත් අපේ වැඩිය පාඩු නෑ කියාගෙන දරු දැරියන්ට හරි පාර පෙන්වන මේ දෙපළ සැබෑවටම සමාජයට ආදර්ශමත් යුවළකි.

“මගේ බිරිඳ එක්දාංගනි සෙනවිරත්න. එයාට මට මුණගැනුවේ රත්මලාන අන්ධ

කාව්‍යකරණය පිළිබඳව අපේ රටේ ඉතිහාසය අවුරුදු දහසකටත් වඩා අතීතයට දිව යන්නේය. එද සිහිරිය නැරඹීමට පැමිණ ඇත්තේ කවි ලියුම් සිහිරි පවුරේය. ඒ ක්‍රි.ව.700ක තරම් විසිරීය. පසුකලෙක විය සිහිරි කැටපත් පවුර විය. කෝට්ටේ යුගයේදී ශාස්ත්‍රීය අංශයට බරවූ සිංහල කවිය මාතර යුගයේදී පොදුජන හඳවනට වඩාත් සම්පතිය. එද තොරණේ විරුදාව, හිටිවන කවි මඩුව, කවි කොළය, කවි පත්තරය හරහා සිංහල කවිය ජනප්‍රිය සාහිත්‍යාංශයක් බවට පත්විය. හිටිවන කවියට පිවිස දුන් එද මෙදතුර අපේ රටේ සිටි කවීන් අතර වසර පහකක්ම කවි කී කිවිඳියක් අපට හමුවුණාය.

"මම නුවරඑළිය දිස්ත්‍රික්කයේ හඟුරන්කොත

ප්‍රාදේශීය ලේකම් කොට්ඨාසයේ බබරගම කියන සුන්දර ගම්මානයේ තමයි ඉපදුණේ. මූලික අධ්‍යාපනය ලැබුවේ බබරගම කනිෂ්ඨ විද්‍යාලයෙන්. ඒ කාලේ ශිෂ්‍යත්ව විභාගය බැලුවේ ලකුණු අසුවෙන්. මට ලකුණු හැත්තෑවයයි. නමුත් මම කොතොමහර පල්ලේබෝවිල මහා විද්‍යාලයට ඇතුළත් වුණා. වෙලෙන්, ඔයෙන්, ඇලෙන්, දෙළෙන් එතෙර වෙලා හැතැම්ම දෙකක් විතර පයින් යන්න ඕනෙ. පාන්දර ගෙදරින් පිටත්වෙලා යාවොත් එක්ක, ගුරුවරුන් එක්ක බොතොම විනෝදයෙන් පාසල් යනවා."

එහෙම කියන්නේ දශක පහක් තොරණේ කවි කියා පසුගියද රාජ්‍ය කලාතුණු සම්මානයෙන් පුද ලද පොඩිමැණිකේ චිත්‍රමයාන කවිඳියයි.

කවි කියන්නට හිත ගියේ පල්ලේබෝවිල විද්‍යාලයේ බුද්ධාගම ඉගැන්වූ සිරිරත්න කැකුළන්දල ගුරුතුමා නිසා බව ඇය අදත් සිහිපත් කරන්නේ කතාතුණ මුසුවය.

සිරිරත්න ගුරුතුමා හැමදම පන්තියට එන්නේ කවියක් කියාගෙනය. ඒ හිටිවන කවිය කියන්නේ තමාට යැයි ඇය නිතරම සිතුවාය. එයින් කවියට තව තවත් ඇගේ හිත ගියාය. පන්තියේදී කවි පදයක් දෙකක් ලිව්වාය. හිටිවන කවියක් කොතොමහර ගැටගහගන්නාය.

පාසල් කාලයේ කවි ගායනා තරඟවලට පාසල නියෝජනය කරමින් වැඩියෙන්ම ඉදිරිපත් වූයේ පොඩිමැණිකේය. බොතෝවිට එම තරඟ පැවැත්වෙන්නේ නුවරඑළියේය. පාසලේ ඥානසේන මානවසිංහ ගුරුතුමන් පියතු සේ තමාට තරඟ සඳහා කැඳවාගෙන යන ආකාරය පොඩිමැණිකේට තවමත් හොඳහැටි මතකය. ඒ යන හැම වාරයකම ගුරුතුමා යන්නේ කාරා පෙති සිනි බෝල ගොට්ටක් අරගෙන විය එකින් එක ඇයට කන්නට දෙමින්නේය. ගිය හැම දවසකම පාසලට ජයග්‍රහණයක් රැගෙන එන්නට ඇය අතපසු නොකළාය.

"දවසක් උදලමොට පන්සලේ හාමුදුරුවන් වැඩම කරලා හිටියා අපේ ගමේ දුනෙකට. එතකොටත් මම ටික ටික කවි කියනවා කියලා උන්වහන්සේ දැනගෙන ඉඳලා

ගියෙනවා. මට එන්න කිව්වා තොරණේ කවි කියන්න, බබරගම ශ්‍රී බෝධි රාජේන්ද්‍රරාම පන්සලට. ඔය ගැට ගහනා කවියක් දෙකක් කිව්වාට තොරණක හිටිවන කවි කියන්න පුළුවනෑ. එතකොට මට අවුරුදු පහළොවක් විතර ඇති. තාත්තත් එක්ක ගියා. එද තිබුණේ වෙස්සන්තර ජාතක තොරණ. එද විරුදු කියන්න ඇවිත් තිබුණේ සෝමපුර කවියා. හරි ප්‍රසිද්ධ කවියෙක්. එතුමා කවි කියනකොට මට හරියට ආසා හිතුණා. මමත් ඉතින් තොරණ ළගට කිට්ටුවෙලා මගින් එක ඉල්ලගෙන ගැට ගහනා කවි කීපයක් කිව්වා. එද තමයි මම පළමු වරට තොරණක කවි කිව්වේ. ඒක දැකපු ගමේ එක්කෙනෙක් කිව්වාල මොරද ඔය ළමයාට දුන්නේ කියලා. ඒ වුණාට අදටත් මම ගමට ගිහින් කවි කියනකොට වයාට කඳුළු වැටෙනවා."

එද පටන් පොඩිමැණිකේ හිටිවන කවි කියන පොඩි ළමයා විය. ලැබෙන අවස්ථාවන් මගනොහැර හිටිවන කවිමඩු, තොරණ ආදියේ කවි කියන්නට ගියාය. එතෙම වුණත් පාසලේ ඉගෙනුම් වැඩ අතපසු කර නොගන්නට ඇය වගබලා ගත්තාය. ඒ හැම ගමනකම ඇයගේ පසුපසින් හිටියේ තාත්තාය. කවි කියන ළමයාව ගෙන්වා ගැනීමට එකල බොහෝ තොරණ සංවිධායකවරුන් කැමැත්තක් දැක්වූහ. ඒ කවි කියන පොඩි ළමයාව බලන්නටත්, කවි අසන්නටත් රසිකයින් වැල නොකැඩී එන නිසාය.

"ඒ කාලේ මට මුලින්ම රචනක් දුන්නේ ඉස්කෝලේ ඩී.එම්.වීරසිංහ සංගීත ගුරුතුමිය. සිංහල භාෂා තරඟවලින් හැමදම දිනන්නෙ මමනේ. දවසක් පංතියට මාව නොයාගෙන ඇවිත් මට රචනක් දුන්නා. දැන් වගේ වළලු දුපු ලොකු රචනක් නෙමෙයි. ඒත් එද වීරසිංහ

පොඩිමැණිකේ කාව්වන සල්ල ඉන්න

ගුරුතුමියගෙන් අතට ගත්ත රචන තමයි අදත් අවුරුදු පහකත් පහකරගත් මගේ කලා පීචනය ඉදිරියට ගෙනියන්නේ."

පස්සෙන් පහුවෙනවිට පොඩිමැණිකේ සම්බන්ධ වෙන්නේ සුමනා මුදුන්නායක කවිඳියගේ ඇසුරටය. ඇය නුවර රෝහලේ සේවය කළ හෙදියක්ය. ඇයට ආරාධනා ලැබෙන කවි මඩුවලට පොඩිමැණිකේ නැතිවම බැරවිය. ඇය සමඟ පොඩිමැණිකේද රට වටා කවි මඩුවලට, තොරණවලට ගියාය.

මේ අතර කඳුරට කවි සමාජයට ඇය බැඳෙන්නේද සුමනා මුදුන්නායක කවිඳියගේ මගපෙන්වීම අනුවය. නෙළුම්දණ්ඩේ විමලසාර හිමියන්, රටේමුල්ලේ මුදුන්නායක, මාතාගොඩ විමලසිරි, අනුරාධ ඒකනායක, ඕවිස්සේ ප්‍රේමවර්ධන, මද්දුමඛණ්ඩාර රැකව, තලනා දසනායක ආදී කවි කිවිඳියන් සමඟ එක්ව නුවර කවි සමාජයේ නිලතල දරමින් ක්‍රියාකාරී මෙහෙවරක නිරතවන්නේ කවිය නගාසිටුවීම වෙනුවෙන්ය. නුවර තරුණ බෞද්ධ සංගම් ශාලාවට දෙමසකට පමණ වරක් කවි කිවිඳියන් පහකක් හැටක් රැස්වූ විට සභාව එකම රසගුවාවක් බවට පත්වන්නේය. ඔවුන් පාසල් දරුවන් අතර කවිය ජනප්‍රිය කරවීම සඳහා පාසල් කවි මඩු පැවැත්වීමත්, කවි තරඟ මෙන්ම කවි සංවාද පැවැත්වීමත් ඒ අතරින් කිහිපයක්ය. දෙරගමුව විද්‍යාලයේ මෙන්ම මහනුවර පුෂ්පදන බාලිකා විද්‍යාලයේද මෑතක කවි මඩු පැවැත්වූහ. කඳුරට සේවයේ පදනවලිය වැඩසටහනට ඇය දයකවන්නේ තවත් කවි කිවිඳියන් කිහිපදෙනෙකු සමඟය. වයට අමතරව අස්ගිරි පිරිවෙණ, නුවර කවිවේරිය, ගැටබේ පුස්තකාලය වැනි තැන්වල වාර්ෂිකව පැවැත්වෙන කවි මඩු සඳහා සහභාගි වන්නේද බොහෝ කැමැත්තෙක්ය.

"පහුගිය කාලේ පුරාම මම මාරස්සන, දෙල්තොට, දරාව, හඟුරන්කොත, වලපනේ, හොරණ, පිළියන්දල, සුරියවැව, ඇඹිලිපිටිය ඔය ආදී ප්‍රදේශවල කවි කියන්න ගිහින් ගියෙනවා. ඔය කොරෝනා අවුරුදු දෙක හැරෙන්න කවදවත් මට වෙසක්, පොසොන්වලට ගෙදර ඉන්න ලැබිලා නැහැ. ඒකට ටිකක් දුකයි ඉතින්. මම එතකොට දරුවෝ තනියම වෙසක් කුඩු, බකට් පත්තු කරලා ඉවරයි. මා ගැන දන්න හැමෝම කියන්නේ පොඩිමැණිකේ කට අරිනකොට කාටවත් සල්ලි ගැට ගහගෙන ඉන්න බැහැ කියලයි. පියසේන රතුචිතාන කවියා මාව දැක්කම කියන්නේ නුවරින් ආපු මැණිකේ ඇස් දෙක වාගේ කියලයි."

පොඩිමැණිකේ කියන්නේ වර්තමානයේ ළමා පරපුර ගුණාධර්මවලින් බොහෝ අතට ගොස් ඇති බැවින් ඔවුන් සුමනට ගැනීම සඳහා තමා කලාකාරිනියක් විදියට විරුදු උපයෝගී කරගන්නා බවය. තොරණ විස්තරේට අමතරව වෙලාවෙන් බාගයක්ම විරුදු කියන්නේ ළමයින් වෙනුවෙන්ය.

අවුරුදු පහකක් පුරා රට වටා ගියද කිසිදු දවසක තොරණකින් ඉල්ලා මුලක් ලබාගෙන නැත. ඒ වගේම කිසිම දවසක මුදලක්

මට මුලින්ම රචනක් දුන්නේ ඉස්කෝලේ ඩී.එම්.වීරසිංහ සංගීත ගුරුතුමිය. සිංහල භාෂා තරඟවලින් හැමදම දිනන්නෙ මමනේ. දවසක් පංතියට මාව නොයාගෙන ඇවිත් මට රචනක් දුන්නා

කට අර්නකොට ගැටගහගෙන බැරිලු

පොරොන්දු වී තොරණක කවි කියන්නට ගොස් හැර. එකල දවස් හයක් හතක් කවි කීවාම රුපියල් දෙකක් සියයක් රැගෙන ආපසු ආ අවස්ථා බොහෝය.

“තොරණක කවි කියන්න ගියහම ගම්මුත්තෙන් හොඳට සැලකිලි ලැබෙනවා. තවමත් අපේ ගම්වල මිනිස්සුන්ගේ ළග ආගන්තුක සත්කාරය හොඳට තියෙනවා. මම හැමදම යන්නේ ඔසරිය ඇඳලා, අගස්ති මාලය දලා නුවර මැණිකේ කෙනෙක් විදියටයි. තොරණ ළග ගෙදරක තමයි හවාතැන් දෙන්නේ. කෑමබීම, ඉඳුම් හිටුම් ඉහළම සත්කාර ලැබෙනවා. පොල්ගස්විටිට පත්සලට ගියහම ආගන්තුක කාමරයක් තියෙනවා. හැමදම උදුවමොඩ තොරණට ගියහම පිටහවත්තේ අම්මා තමයි සතියම මාව බලාගන්නේ. කන්න කෑමති කෑම හඳලා දෙනවා. සමහර තොරණවලට ගියාම ගමේ අයගේ කෑමබීම, රසකැවිලි පවා ගෙනත් දෙනවා. කාන්තාවක් විදියට රට වටේ යනකොට බයක් නැත්තෙමත් නැහැ. ඒත් මාත් එක්ක කවි කියන්න යන අය මාව නොඳිත් ආරක්ෂා කරගන්නවා. මේතාක් රට වටේ කොහේ ගියත් තවම කිසිම කරදරයක් වෙලා නැහැ.”

සිරි සදහම් සුවඳ ගලා බුදුරැස් විහිදෙන කාලය
නැමි නැමි මගෙ සිරි දළද සම්ඳට කරනෙම් ආලය
සිහිකොට සරසවි කුමරය මෙමට වරම් දෙන තාලය
මේ තොරණට පළඳන්නෙම් මගේ විරුද මල් මාලය

මුට් දවේ මේ අහන්න - ඔයා හොඳට ඉගෙන ගන්න
එපා නරක වැඩ කරන්න - දියණියෙ ඔබේ නම් රකින්න
හිමිදිරියම අවදි වෙන්න - දත් මැද මුව සෝද ගන්න
දෙමව්පියන් පා වැදින්න - පාසල වෙත දුවල යන්න

බෝධිසත්ව වර්තයත්, සම්බුදු වර්තයත් එකට කැටිකොට ගත් සුවර්ත සමාජයක් ගොඩනැගීමේ පරම පවිත්‍ර චේතනාවෙන් තොරණ කලාව ලාංකේය අපට දියාද වන්නට ඇත. ඇසට බුදු සිරිත පෙන්වීමත්, කණට බුදුගුණ ඇසෙන්නට සැලැස්වීමත් සිතට ශ්‍රද්ධාව, මෙහිවිය, කරුණාව වැනි ගුණාංග දැනෙන්නට සැලැස්වීමත් තොරණ තුළින් අපේක්ෂා කෙරේ. තොරණේ විරුද ගායනාවන් කෙරෙන්නේද ඒ උතුම් අරමුණු පෙරදැරිවය.

පොඩිමැණිකේ කවි කියන්නට අමතරව ලියන කවි එකතු කර කවිපොත් කිහිපයක්ද එළිදැක්වුවාය. ‘අදුර හිවන සඳ’, ‘දෙවිදුව’, ‘ජාතක කාව්‍යපල්ලි’ ඇය ලියූ කවිපොත් කිහිපයක්ය.

සම්බුලා ජාතකය නිරූපිත තොරණට ඇය කියූ කවියක් තවමත් මතකය.

පතිවත ගැන ගුණදම් ගැන තොරණේ
විස්තර වන්නේ
සම්බුලා ජාතකය තමයි මේ තොරණෙන්
පෙන්වන්නේ

“දරුවෝ කියනවා දැන් අම්මා හිඳි මරන්න යන්න එපා කියලා. තොරණවලට යන්න එපා කියලා. ඒත් මට තවමත් විරුද කවි නොකියා බැහැ. මේ වතාවෙන් මම යනවා. විරුද කියන්නත්, කවි කියන්නත් අද අලුත් පරම්පරාවක් හැදෙන්නේ නැ. එහෙම ආශාවක් තියෙන අයත් ඇත්තේ නැහැ. ඒකට පෙර පින් කරලා තියෙන්න ඕනෙ. බොරු, කේළම්, හිස් වටන, මිනිස්සු රවට්ටන දේවල් කටින්න කියන්න හොඳ නැහැ. කවදවත් මම කවියක හිස් වටන කියන්නේ නැහැ. මගේ කටින් වටනයක් පිටවුණොත් ඒක මොකක්කර අර්ථයක් තියෙනවාමයි. නැත්නම් කවි මඩුවල ඕනෙතරම් හරුප කියාගන්නේ. මම දැකලා තියෙනවා සමහර තොරණවල විරුද ශිල්පීන් අවකැපෙන කතා, විහිළු තහල, නොවැදගත් වටන කියන අවස්ථා තියෙනවා. අපි කලාකාරයෙන්, එහෙම කරන්න හොඳ නැහැ. ඒකෙන් වෙන්නේ තොරණ බලන්න ආව මිනිස්සු බැණ බැණ ආපහු යන එක. සමහරු මත්වෙලත් කවි කියනවා. එතකොටයි එහෙම වෙන්නේ.”

පොඩිමැණිකේ කවිදිය පැමිණි ගමන්මත තුළ ඇය ලබාගත් ඇගයුම්, පැසසුම් සම්මාන රැසකි. කාව්‍ය කෝකිල, කාව්‍ය ශ්‍රී සම්මාන මෙන්ම රාජ්‍ය කලාතුණ සම්මානයෙන්ද පිදුම් ලබා ඇත්තේය.

ඉන්දික සංජීව විතාන

ඔබත් පිම්පල්ස් වලින් පීඩා විඳිනවාද?

Seri
NATURALS

ඔබ තවත් ලස්සන කරයි

කුරුලෑ සහිත සමට

සේර සහ මිංචි ෆේස් වොෂ්

සේර සහ මිංචි වල ඖෂධීය ගුණය කුරුලෑ සුව කරන ඔබට ප්‍රත්‍යක්ෂයි

- සම මතුපිට කුරුලෑ ඇතිකරන තෙල් ඉවත් කරයි
- කුරුලෑ ආසාදනවලට හේතු වන බැක්ටීරියා විනාශ කර නැවත ඇතිවීම් වළකයි
- ස්වභාවික ශාකසාරවල ගුණයන්ගෙන් ආරක්ෂාකාරී ලෙස කුරුලෑ පාලනය කරයි

දවසට දෙවරක් භාවිතා කර වෙනස අත්විඳින්න

රු.160/- සිට

අදාළවීය
පේරිඑස් ස්ටුවර්ස් සන්ස්කිසම්ප් (පුද්ගලික) සමාගම
439, හංඳු පාර, පොළොම් 03, ශ්‍රී ලංකාව.
දුරකථන: 0115 66 26 26

සංගීත ගුරුවරයෙක් මෙන්ම ක්‍රීඩාකාරක ලෙසද දක්ෂතාව දක්වා ඇති කපිතාන් ජයති හේරත් කලක් අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ ක්‍රීඩා සංවිකල්ප රාජකාරි කර ඇත. 1996 දී දෙවන ලතින්වරයක ලෙස ජාතික ශිෂ්‍ය හට බළකායට එක්වූ අය 2006 වසරේදී සක්‍රීය හමුදා සේවයට එක්වී ඇත. පසුව ඇය යුද සමයේ අවසාන කාලයේදී හමුදා හරයට පත්වූ එල්.ටී.ටී.ඊ. සාමාජිකයන්ගේ පුනරුත්ථාපන රාජකාරියට එක්වූ අතර එලෙස පුනරුත්ථාපනය වූ කොටි සාමාජිකයන් ගැන කපිතාන් ජයති හේරත් කියන කතා පෙළයි මේ.

හිටපු කොටි වික කපිතාන් ජයතිට නමක් පටබැඳුම

හිටපු එල්.ටී.ටී.ඊ. සාමාජිකයන් පුනරුත්ථාපනය කිරීමේ කටයුත්තට සම්බන්ධ වූ නිලධාරීන් සංඛ්‍යාව සිය ගණනකි. නමුත් ලිපි මාලාව සඳහා සම්බන්ධ කරගනු ලැබුවේ කපිතාන් ජයති හේරත් ය. එයට කරුණු කීපයක් හේතුවක් වන්නේ තම්බිලි විසින් තම ජීවිත කතාව අලලා රචනය කරන ලද ‘නියුණු අසිපතක සෙවණ යට’ කෘතියේ කපිතාන් ජයති හේරත් පිළිබඳව විශේෂයෙන්ම සඳහන් කර තිබීමයි. නමුත් එහි ජයති හේරත් යන හැඳින්වීමට අමතරව ‘සුනාමි’ යනුවෙන් හැඳින්වීමක්ද කර ඇත. එමෙන්ම විවිධ මාධ්‍ය වැඩසටහන්වලදී හමුවූ හිටපු එල්.ටී.ටී.ඊ. කාන්තාවන් කීපදෙනෙකුම කපිතාන් ජයති මෙන්ම සුනාමි ලෙසද ඇයව හැඳින්වූහ. මේ පිළිබඳව මා කපිතාන් ජයතිගෙන් ඇසුවෙමි.

“පුනරුත්ථාපන වැඩසටහනේදී වෘත්තීය පුහුණුව වගේ දේවල්වලට ප්‍රමුඛතාවය දන්නට යහපත් සෞඛ්‍ය පුරුදු, ඇඳුම් පැළඳුම් වගේම ජීවත්වන පරිසරය පිරිසිදුව පිළිවෙලට තබාගෙන සිටීම වගේ දේවල් පුරුදු කරනවා. ටික දවසක් යඳ්දී අපට තේරුණා සමහර ළමයි අපි දෙන උපදෙස්වලට කටයුතු කළත් තවත් කට්ටියක් පරණ පුරුදු විදියටමයි කටයුතු කරන්නෙ කියලා.

ඒකට හේතුවකුත් තිබෙනවා. සේරම එල්.ටී.ටී.ඊ. අය වුණාට හොඳ අධ්‍යාපනයක් ලබා

“සංවිධානයේ පරිපාලන අංශය හා සන්නද්ධ අංශයේ රාජකාරි ස්වභාවය වෙනස්. පරිපාලන අංශයට ගොඩක් වෙලාවට රාජකාරි තිබුණො විශාල කඳවුරුවල. එහෙම නැතිනම් කාර්යාලවල. ඒ කඳවුරු වගේම කාර්යාල පිහිටලා තිබුණේ නගර කිට්ටුව. ඒ කඳවුරුවල පහසුකම් තිබුණා. ඒ නිසා ඒ තැන්වල රාජකාරි කරන අය උදේට නාලා හවසට ඇඟපත හොඳලා පිරිසිදු වෙලා පිළිවෙලට තමයි ඉන්නේ. නමුත් සන්නද්ධ අංශයේ තත්ත්වය වෙනස්. එයාලට ඉන්න තිබුණේ වනගත කඳවුරුවල. තාවකාලිකව හදපු ඒ කඳවුරුවල විදුලිය, ජල පහසුකම් මොනවත් නැහැ. HDL එකේ (ඉදිරි ආරක්ෂක වළල්ලේ) රාජකාරි කරපු අයගේ නවාතැන් වුණේ තාවකාලිකව හදපු බංකර්. ඒ තැන්වල පහසුකම් හොඳටම අඩුයි. කාන්තා අංශයේ සාමාජිකාවන්ට එයාලගේ අවශ්‍යතා සඳහා භාණ්ඩ තිකුත් කිරීමක් කළා. මේ දේවල් සංවිධානයට තියෙන ශක්තිය අනුව කාලයෙන් කාලයට වෙනස් වුණා. මම ඉන්න කාලයේ මාසයකට ඇගේ ගාන සබන් කැට 2, රෙදි සෝදන කැට 3, කොණ්ඩේ දිගට තියෙන අයට ඔරුපු බෝතල් 5, කොණ්ඩේ කපපු අයට ඔරුපු බෝතල් 3, දන්තාලේප 1, මාස 3කට සැරයක් දත් බුරුසුවක්, මාස 6කට සැරයක් සරමක්, තුවාය සහ රබර් සෙරෙප්පු ජෝඩුවක් දුන්නා. මිලිටරි ෂූ (බුට් සපත්තු) දුන්නේ විශේෂිතම මෙහෙයුම්වල ඉන්න අයට විතරයි.

යුද හමුදාවේ කෙනෙකුට යුද උපකරණවලට අමතරව සම්පූර්ණ නිල ඇඳුම වගේම ප්‍රථමාධාර පෙට්ටි, කැලෑවෙදී ආහාර සකස් කරන උපකරණ, වැනි ආවරණ, වෙඩි නොවදින කඩා, ආරක්ෂක නිස්වැසුම්, ආහාර සියල්ල අඩංගු පැක් (ගමන් මල්ලක්) තිබුණා. මේ දේවල් නිසා අමතර බරක් වනවා. නමුත් සංවිධානයට මේ දේවල්වලට පහසුකම් තිබුණේ නැහැ. අනිත් අතට අමතර බර උස්සගෙන ගියාම මහත්සි වැඩියි. හදිසියකට පැනගන්නත් අමාරුයි ඒ නිසා අපට කඳවුරේ දිලා තිබුණේ යුද උපකරණවලට අමතරව නිදගන්න

ලොජිකි ඡිවප්‍රගාසම් හිටපු එල්.ටී.ටී.ඊ. සාමාජිකා

පැදුරයි, කොට්ටයයි, නිල ඇඳුමයි, සරමයි, රබර් සෙරෙප්පු ජෝඩුවයි, වතුර බෝතලයයි, ගෝනිවලින් මැසු නිස්වැසුමයි. මේ දේවල් ළග තියාගෙන තමයි රැට නිදගන්නෙ. හදිසියකදී විනාඩි 4-5ක් ඇතුළත මේ දේවල් අරගෙන සටන් බිමට යන්න ඕන. නිල ඇඳුමට උඩින් සරම පටලවගෙන රබර් සෙරෙප්පු දෙකත් දගෙන යුද උපකරණ අරගෙන සටන් බිමට යනවා. සරම තමයි බිමට එලාගන්න, ඇඟ පිහිදගන්න, වෙඩි වැදුන කෙනෙක්ගේ ගිලන් මැස්ස හඳුන්ව වගේ හැමදේටම ගන්නෙ. හැමදේටම කකුලට දුන්නෙ රබර් සෙරෙප්පුව. ඒ නිසා රබර් සෙරෙප්පු දෙක රැට නිදගනිද්දී හොඳට හෝදලා නිදගන්න කොට්ටය ළගම තමයි තියාගන්නෙ. සෙරෙප්පු දෙක අපිරිසිදු දෙයක් විදියට සලකන්නෙ නැහැ. අනිත් අතට ඒක හොඳටම පරිස්සම් කරගන්නවා. නැති වුණොත් අලුත් දෙකක් මාස 6ක් ගියාට පස්සෙ ලැබෙනකම් ඉන්න ඕන. අලුතින් සෙරෙප්පු ජෝඩුවක් ගන්න කඩේකුත් නැහැ. සල්ලින් අපි ළග නැහැ. එක සැරයක් මගේ සෙරෙප්පු ජෝඩුව නැතිවෙලා මාස 3ක් සෙරෙප්පු නැතිව තිටියේ. ඒ කාලයේදී අත්‍යවශ්‍යම දේකට යාළුවන්ගෙන් සෙරෙප්පු ඉල්ලගෙන තමයි පාවිච්චි කළේ.

මම සංවිධානයේ ඉදිරි ආරක්ෂක වළල්ලේ කාලයක් තිටියා. අපිට පැවරුණ රාජකාරිය තමයි යුද හමුදාව කැලෑවෙන් ඇවිත් අපේ පාලන ප්‍රදේශයට ඇතුළු වෙනවද කියලා බලන්න. තාවකාලිකව හදපු බංකර්වල තමයි නැවතිලා තිටියේ. එතකොට වතුර ප්‍රශ්නය තදින්ම තිබුණා. වැනි කාලයට වැනි වතුර එකතු කරලා ප්‍රයෝජනයට ගත්තත් පායන කාලයට ඇතිත් තමයි වතුර අරගෙන එන්නෙ. ඒ නිසා පරිස්සමට වතුර පාවිච්චි කරන්නෙ. උදේට විතරක් මුණකට සෝදගන්නවා. හවසට ඇඟ සේදීමක් නැහැ. වැඩි, ඇළවල් වගේ තැන් කිට්ටුව ඉන්න අයටනම් ඉඳලා හිටලා නාන්න ලැබෙනවා. කොහොමහර කාලයක් යඳ්දී මේ ජීවිතයට අපි හුරුවුණා.”

යවනවා. ඊළගට දැකපු අඩුපාඩුව තමයි ගොඩක් ළමයි ඇඳුම් පිළිවෙලට තියන්නෙ නැහැ. ඇඳුපු ඇඳුම්, ඒ වගේම හෝදපු ඇඳුම් හැමතැනම වේලෙන්න දලා තියෙනවා. රෙදි හෝදන භාජන, කොසු, ඉඳල් වගේ දේවල් අපිළිවෙලට තැන් තැන්වල දලා තියෙනවා. ඊළගට දැකපු නරකම දේ තමයි කකුලට දන රබර් සෙරෙප්පු තියාගන්න විදිය. අපි කියලා දිලා තියෙන්නේ රබර් සෙරෙප්පු නේවාසිකාගාරයට ඇතුළුවෙන තැන දෙර ළග පිළිවෙලට තියන්න කියලා. ඒ වුණාට එයාලා කරන්නේ හැන්දෑවට රබර් පාවහන් හොඳට හෝදලා නේවාසිකාගාරයේ ජනෙල්වල කුරු අතර රඳවන එක. අපේ උපදෙස්වලට පටහැනි විදියට වැඩ කරද්දී මම යන වෙලාවට අපිළිවෙලට තියෙන ඇඳුම් පැළඳුම්, කොසු වගේ දේවල් අරගෙන අනට විසි කරනවා. නේවාසිකාගාරේ ඉහළ මාලේ ජනෙල් කුරු අතර රබර් සෙරෙප්පු රඳවලා තිබුණොත් ඒවා ඉහළ මාලේ ජනෙලයෙන් බිමට තල්ලු කරලා දනවා. සුනාමි වෙලාවේ රැල්ලට අනුවුණු භාණ්ඩ විසිරලා ගියා වගේ මම දෙන දඩුවමේදීත් භාණ්ඩ විසිරලා යන නිසා මට ‘සුනාමි’ කියලා නම දලා තිබුණේ.”

“කොහොමද මේ නම ගැන දැනගත්තෝ?”

“පුනරුත්ථාපන මධ්‍යස්ථානයේ සංස්කෘතික උත්සවයක් තිබුණා. මේ උත්සවයේදී මධ්‍යස්ථානයේ ඉන්න ගැනු පිරිමි ළමයි එකතු වෙලා හදපු නාට්‍යයක් රඟ දැක්වුවා. එතැනදී නාට්‍යයේ මාතෘකාව සුනාමිය. නාට්‍ය අනුව සුනාමියක් එනවා. ඒ සුනාමියට අනුවුණා බඩු මුට්ටු ගහගෙන යනවා. සුනාමියට බයේ ගැනු පිරිමි ළමයි හැංගෙනවා. එතකොට හමුදාවේ අය එනවා. ඔය වගේ දේවල් යනවා. මට ඒක එව්වර විශේෂයක් වුණේ නැහැ. නාට්‍ය බලන්න ඇවිල්ලා

හිටියා එතකොට මධ්‍යස්ථානයේ අණදෙන නිලධාරී වූගේඩියර් ජයසූරිය කියලා සර් කෙනෙක්. ඒ සර් කිවා,

‘ජයති ඔයා ගැන තමයි මේ නාට්‍යයෙන් කියන්නෙ’ කියලා.

නැබැයි ළමයි කීවේ බන්ධනාගාරවල එකපාරටම කඩා පැනලා පරික්ෂා කරන එකට සුනාමිය කියලා කියන නිසා ඒ වගේ දේකට සුනාමිය කියලා කියන්නෙ බව. ඒ වුණාට මම දැනගත්තා මට ‘සුනාමි’ කියලා නමක් දලා කියලා. මම දවසක් යඳ්දී තම්බිලි තව කට්ටියක්

අනුව ඇතැම් අය සතියේ සිකුරාදා විතරක් නාලා කෝවිල් යනවා කියලා. ඉතිරි දවස්වල ඇඟ විතරක් සෝදලා ඉන්නවා කියලා. ඒත් පිරිසක් නාන්නේ නැතුව ඉන්න ඇත්ත හේතුව තමයි අවුරුදු ගණනක් සටන්කාමීන් විදියට කැලෑවල ගත කරපු ජීවිතේ පුරුදු පුනරුත්ථාපනයට එද්දීත් තිබුණා. ඒ නිසා මම හවසට ළමයි නැවතිලා ඉන්න තැනට

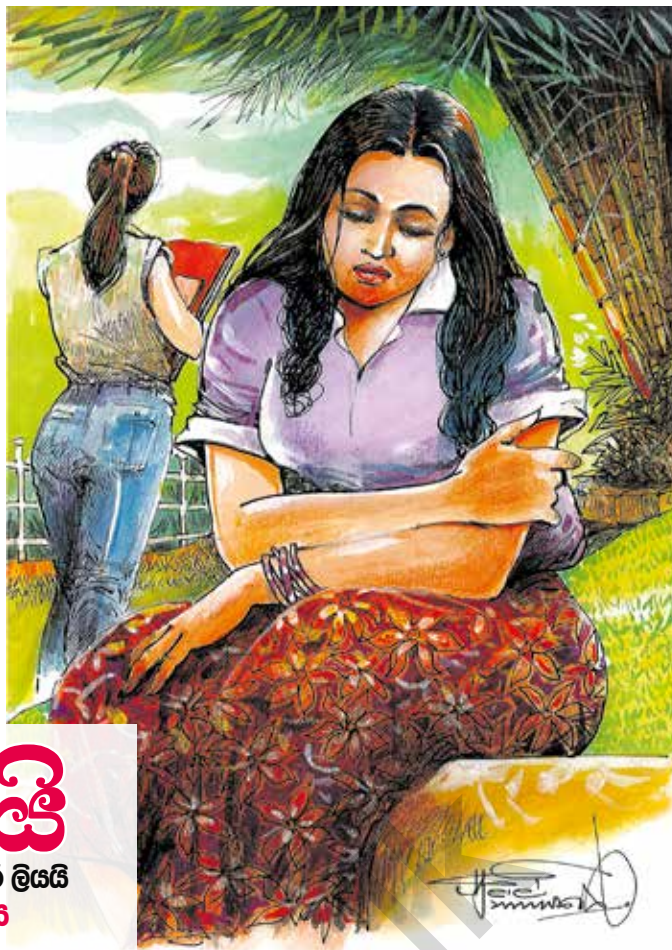
ගිනිත් පරික්ෂා කරනවා. ළමයි සේරම වගේ උදේට නාලා පිරිසිදු වෙලා හිටියත් හවසට ඇඟපත සෝදගන්නෙ නැති අයව පරික්ෂා කරලා එයාලට ඒ අවස්ථාවේදීම ඇඟපත හෝදන්න යවනවා. සමහර ළමයි ඉන්නවා එහෙම යැව්වට පස්සෙන් වතුර ටිකක් බොරුවට මුහුණ අතපයේ ගාගෙන එන අය. එයාලට නැවත ඇඟපත හෝදන්න

එක්ක ලොකු කතාබහක. මම දෙර ළග ඉඳලා ‘සුනාමි වාරෙන්’ (සුනාමි එනවා) කියලා දෙමළෙන් කියාගෙන ගියා. එද්දීත් පස්සේ මගේ මුණට නොකිව්වට සමහර තැන්වල ඒ නම කියන්න බයවුණේ නැහැ.”

මෙතෙක් කතාව

විදුහල්පිතිවරයෙකු වූ සෙනරත් ඇල්ලේපොලගේත්, සේපාලිකා ඇල්ලේපොලගේත් වැඩිමල් දියණිය වන අංජනා සරසවි සිසුවියකි. ඇමතිවරයකු වන බණ්ඩාර තෙන්නකෝන්ගේත්, සෙනෙහෙලනා මැණිකේ තෙන්නකෝන්ගේත් බාල පුතා වූ තේනුක ඇය හා පෙමින් බැඳෙන්නේ දුටු සියලු තරුණියන් අතරින් ඇය ළඟ හිත සෙවූ පෙම්වතියකි...

අද එතැන් සිට

ආචාර්ය ඩයොනා නානායක්කාර ලියයි 73 කොටස

අප්පච්චිට කියන්න එපා මට කොහොම හරි ලක්ෂ දහයක් ඕන

විශ්ව විද්‍යාල බිමට පා තැබූ අංජනාට මෙතුටක් කලක් නොදැනුණු අවිනිශ්චිත බවක් දැනුණේය. අම්මා උඩුමතලට යනතුරු හිඳ රහසේම කමල් ලව්වා යළි විශ්ව විද්‍යාලයට යන්නට තේනුක තමන්ට ත්‍රිවිලරයකට නැංවූයේ ඇයිදැයි ඇය සිතුවාය. ඔහු සැබෑවටම තමන්ට ආදරය කරන්නේ නම් මේ ඇයුරින් පිටතට නොකර අම්මාට අඳුන්වා දෙන්නට පුලුවන් නොවේදැයි කියාත් ඇගේ හිත කියන්නට විය.

ලේන්සුව ඇත තබාගෙන දෙන්නා දෙසම බලාගෙන සෙනෙහෙලනා මැණිකේ ඇසු ප්‍රශ්නය බලාපොරොත්තු නොවූවකි. ලේන්සුව අංජනා විසින් එතැන තැබූවා තේනුක තෙන්නකෝන්ට මතකය. තේනුකට කමල් දෙස බැලූනේ අම්මාට කියන්නට උත්තරයක් ගලපන අතරේය. ඒ සමග දුරකතනය හැඩවෙනු දැනුණි. ඔහු ඇත වූ දුරකතනයේ තිරය බැලුවේ යාන්තමිනි. කතා කරන්නේ අංජනාය. ප්‍රමිති දෙන්නෙකු සේ අම්මාගේ ප්‍රණාමවලියට මැදිව සිටින අවස්ථාවේ ඒ ඇමතූම ඔහු මගහැරෙන්නටම දුන්නේ කතා කළොත් අම්මා තවත් සැකක් ඇති කරගන්නා බවයි.

“ලොකු නෝනා... ඒක මගෙ ලේන්සුව...” සෙනෙහෙලනා මැණිකේගේ හිතේ සැකයක් ඇතිව ඇති බව හැඟුණේ කමල් වනා කීවේ තේනුක බේරා ගැනීමටය.

“කමල් කඳ දුරද දැනු ලැබුණු ලමයියෙ ලේන්සු පාවිච්චි කරන්න ගත්තේ...”

සෙනෙහෙලනා මැණිකේ කීවේ විය විශ්වාස නොකරන ලෙසිනි. තේනුකට සිතූණේ ඔහු උත්තරයක් දෙන්නට පෙර ඉස්සර වී කමල් සියල්ල අවුල් කළ බවයි. ඔහු කමල් දෙස බැලුවත් ඒ මුණේ කිසිම කලබලයක් නැත.

“ඇයි ලොකු නෝනා, අර ජපන් නෝනා ආව වෙලාවේ මට දෙන්න දෙයක් නෑ කියලා ඒ නෝනා ළග තිබ්බ ලේන්සු පෙට්ටියක් දුන්නා. ගර්ල් ෆ්‍රෙන්ඩ්ට හරි දෙන්න කියලා... මං ආසාවට එකක් තියාගෙන වින්දනට ඉතුරු වක දුන්නා වයාගෙන ගැනු ලමයට දෙන්න කියලා...”

තේනුකට සිතා නැඟුණේ ඔහු අතක බලා ගත්තේය. කමල් තවත් ප්‍රශ්නයකට ඉඩ නොතබා ඉතුරු ලේන්සු වින්දනට දුන් බව කීවේ සෙනෙහෙලනා මැණිකේ ගැන දන්නා නිසාමය.

“ඒක මිසක්... ඒත් මේ ලේන්සුවෙන් වන්නේ ගැනු ලමය පාවිච්චි කරන කොලොන් සුවඳක් කමල්... ජපන් නෝනා කොලොන් දලම දෙන්න ඇති නේ...”

ඒත් මේ ලේන්සුවෙන් වන්නේ ගැනු ලමය පාවිච්චි කරන කොලොන් සුවඳක් නේ

අම්මා රැවටීම ලේසි නැති බව තේනුකට තේරුණේ දැන් කරන්නට දෙයක් නැත. මොනැතින්ම ඒ සැකය ගොඩ දැමිය යුතුය.

“ඕන්... මගෙ ළග තව එක ලේන්සුවක් තිබ්බනම් පෙන්නවා ලොකු නෝනට ඒක අලුත් පිටත් කොයිතරම් සුවඳ කියලා. මං හිතන්නේ සුවඳ කවලා වෙන්න ඇති...”

කමල් සිතාසෙමින් කියද්දී තේනුක ගොස් සෙනෙහෙලනා මැණිකේගේ උරහිසින් ඇල්ලුවේය.

“අම්මා... ඔය කමල් කියන්න ඇත්ත... එද ටොෂිකෝ ලේන්සු පෙට්ටියක් දුන්නා තමයි. ඔන්න ඔය ලේන්සුව කමල්ටම දිලා අම්මා යමු නේ බොන්න.”

ඔහු අම්මාට උරහිසින් අල්ලා ගෙනුළු තල්ලු කළේ ඒ කතාවට විරාමයක් තබන්නටයි. සෙනෙහෙලනා මැණිකේ කමල් දෙසට ගැඹුරු බැල්මක් හෙලා ලේන්සුව තිබූ ස්ථලය මතටම ඇත හැරියාය.

“මං ආයෙ ලංකාවෙන් ගියොත් අම්මට පාඨ දැනෙයිද...?”

තේ මේසයට ඉඳගෙන කමල් සෑදූ අග්ගලාවක් හපන සෙනෙහෙලනා මැණිකේගෙන් හිටිතැටියේම තේනුක ඇසුවේය. ඇය ඒ ඉරියව්වෙන්ම තේනුක දෙස බැලුවාය.

“මොකද්ද කිව්වේ...?” ඇය ඇසුවේ සිනාවක් හෝ කිසිම මෘදු බවක් නැති ස්වරයකිනි.

“නිකමට ඇහුවේ... මං ආයෙ ලංකාවෙන් ගියොත් අම්මට පාඨ වෙයිද...?”

එවර තේනුක සිතාසෙමින් ඇසුවේය.

“පොඩි පුතා... ඔයාට ඕන තැනක යන්න පුළුවන් මං එනා ලෝකෙට ගියාම. එනෙම නැතුව ඒ ගමන ඉක්මන් කරන්නත් පුළුවන් ඔයාට

ලංකාවෙන් යන්න ගියොත්.”

සෙනෙහෙලනා මැණිකේගේ කතාව තේනුකගේ හිත රිදෙව්වේය. ඔහු අම්මාගෙන් එවන් සැර උත්තරයක් ඊට බලාපොරොත්තු වූණේ නැත.

“අම්මා තාම ඉන්න කේන්තියෙන්. අනේ ඉතින් ඔය කේන්තිය අයින් කරගන්නකෝ... අපරාදේ ඔයා ඉක්මන්වෙලා දුවගෙන ආවේ. ඒකෙන් ඔය කේන්තියෙන් ඉන්නේ...”

තේ බිච් හිස් කෝප්පය මේසය මත තියා නැගිට සිටි තේනුක කීවේය.

“ඔව් ඔව් ඔයා කියන විදිනට ගෙදරට වෙලා හිටියනම් මගෙ නතරයක් පුපුරනවා...”

ඇයද තේ මේසයෙන් නැගිට ඔසර පොට හැදුවාය.

“මේ ඔක්කෝටම අර වතුම්ණින් වග කියන්න ඕන. අනේ මන්ද... ඔක්කොම අවුල්වෙලා ගියා. මාසෙකට දෙකකට කලින් තිබ්බ හිතේ සැනසිල්ල දැන් නෑනේ...”

සෙනෙහෙලනා මැණිකේ කීවේ පශ්චාත්තාපයෙනි. අම්මාගේ කතාව ඇත්තක් කියා තේනුකටත් සිතූණේය.

අංජනා හමුවෙන්නට පෙර තමන්ගේ පීච්තයත් ගෙව්ගියේ නිදහසේ කියා ඔහුගේ හිත මතක් කළේය.

“අක්කා කතා කළාද...?”

සෙනෙහෙලනා මැණිකේ විසින් කාමරය දෙසට යන ගමන් ඇසුවේය.

“ඇත්තමයි අම්මා... මට කාටවත් ළඟකදී කතා කරන්න බැරවුණා. මට දේවානුත් ළඟදී කතා කරලා බැන්නා. ඉස්සර හිතර කතා කරනවා, දැන් සතියකට පාරක්වත් කතා කරන්නෙ නෑ කියලා...”

“ඒක තමයි මං කියන්නේ.. ඔයා සල්ලි හොයන්න කියලා කොච්චර මහත්සි වෙනවද පොඩි පුතා...”

මං ආයෙ ලංකාවෙන් ගියොත් අම්මට පාඨ දැනෙයිද?

“මට කොහෙද මගෙ පුතේ සල්ලි...?” ඔහුගේ කපටිකම හා බොරු ආදරය ඇය සිතුවා සේම නිවැරදි විය.

“ඔන්න බොරු කියනවා. මං ඉල්ලුවොත් තමයි ඔයාට නැත්තේ. වෙන අයට නම් ලස්ස ගණන් දෙන්නේ...”

සෙනෙහෙලනා මැණිකේගේ වගේම ඒ කතාව ඇසුණු තේනුකගේ හිතටත් පහද දිය නොහැකි සිතුවිල්ලක් ඇති වූණේය.

“මං කාටද දුන්නේ...? මං කාටවත් සල්ලි දිලා නෑ. ඊටත් මට සල්ලි කොහෙන්ද අහික ඔයාට සල්ලි මොකටද...?”

නිශ්ශංක රාජපක්ෂ ගැන ඇති කරගත්තා වූ විශ්වාසයෙන් ඇය කීවාය.

“අම්මේ මට බිස්නස් එකක් කරන්න ඕන. පරණ ඒවා වගේ නෙවේ... මේ පාර කරන්නෙ මගෙ යාථවෙක් එක්ක...”

දුරකතනය කතා තබාගෙනම ඇය තේනුක දෙස බැලුවාය. ඔහුද සිටින්නේ ඇමතූමට සවන් දිගෙන කියා ඇයට තේරුණි.

“මං අප්පච්චිට කියන්නම් පුතාට සල්ලි ටිකක් දෙන්න කියලා. ඔහොම පලක් ඇති දෙයක් කරනවනම් අප්පච්චි වුණත් කැමතිවෙයි...”

“අප්පච්චිට කියන්න එපා. කොහොම හරි මට ලක්ෂ දහයක් ඕනිමයි අම්මා.”

“ලොකු පුතා, මොකද්ද ඒ කතාව? හරියට කප්පම් ඉල්ලනවා වගේනේ...”

“කප්පම් නෙවේ. අම්මට පොඩි පුතාට දෙන්න පුළුවන් ගෙවල් ගන්න. මං ඉල්ලුවොත් තමයි කප්පම් වෙන්නේ...”

සෙනෙහෙලනා මැණිකේ කේන්තියෙන්ම දුරකතන ඇමතූම විසන්ධි කොට තේනුක තෙන්නකෝන් දෙස බැලුවාය.

ලබන සතියට...

උකස් රත්තරන්

ඔබගේ සින්නවීමට
යන රන් නාණ්ඩ
පැමිණා බේරා දී වැඩිම
මිලට ගනු ලැබේ.

දිවයින පුරා සේවාව

071 720 5121 / 077 824 2352

උගස් රත්තරන්

සින්න වීමට යන රන් නාණ්ඩ අප ආයතනය
විසින් ඔබ උගස් කළ ආයතනයට
පැමිණා බේරා දී පොරොන්දු වූ මිලටම
මිලදී ගනු ලැබේ.

දිවයින පුරා සේවාව,

බොරැ වලට නොරැවවෙන්න.

පවුම - 180,000/-

070 155 22 60

(පහරේ රන්-විද්‍යාකූල) මනාලයන් කැඩගැස්වීම හා කොණ්ඩා කැපීම

මැනුම් රූපලාවන්‍ය

සහතිකපත්‍ර පාඨමාලා

අවස්ථාවේලේ සමාධි	ප්‍රති 19	සෑම ඉරිදා ප.ව. 4.30 ට
අක්ෂර රත්තරන්	ප්‍රති 19	සෑම ඉරිදා ප.ව. 8.30 ට
අක්ෂර රත්තරන්	ප්‍රති 20	සෑම සඳුදා ප.ව. 10.30 ට

රත්නපුර අක්ෂර 18 සෑම සෙන. ප.ව. 11.30 ට

අවස්ථාවේලේ සමාධි 19 සෑම ඉරිදා ප.ව. 11.30 ට

සාර්වභූමි ප්‍රවේශන ප්‍රති 21 රත්නපුර අක්ෂර සෑම සෙන. ප.ව. 8.30 ට

සාර්වභූමි ප්‍රවේශන - නිර්දේශ, මධ්‍යස්ථ, පැවරීම, සාර්වභූමි දූෂණ

නොමිලේ පාඨමාලාවක් - NVQ Level - 4 රූපලාවන්‍ය හා කේලාවන් පාඨමාලාව NVQ Level 4 - TVC NVQ Level 4 Assessor

071 6159759, 077 5956756 කඩවනආරච්චි

කර්තෘ, ධරණී පුවත්පත
ලිබර්ටි පබ්ලිෂර්ස් ප්‍රයිවට් ලිමිටඩ්
අංක 91, විජේරාම මාවත,
කොළඹ 07.

දුරකථන: 0115 200 900
ෆැක්ස්: 0112 673 451
ඊ මේල්: dharanee.editor@liberty.lk

දැන්වීම් :
0112 672601,
0112 672603
ෆැක්ස් : 0112 672648

බෙදාහැරීම් :
0112 127204,
0112 127210
ෆැක්ස් : 0112 455134

ප්‍රවීණ
රූපලාවන්‍යභාරයකට
රූපලාවන්‍ය ශිල්පිනියන්
අවශ්‍ය කර ඇත.
ඉහළ වැටුප්.
ඉක්මනින් අමතන්න.
071 10 27 634
077 24 23 313
ගල්කිස්ස

මනෝ විද්‍යාත්මක ප්‍රතිකාර කායනය

සබකෝලය, ගෞතම, දුක, කලකිරීම, අනියත බිය, නින්ද නොයාම,
අධිකරු දරුවන් සඳහා, සැකය, ඇතිවැඩිවීම, ලිංගික ගැටලු, පවුල්
ආරවුල්, තරඟා ගැනීම, අමතක වීම, තුන දෝෂ ලෙස සැලකෙන
රෝග, සියලුම මානසික හා මනෝ කායික ගැටලු සඳහා ප්‍රතිකාර

මනෝවිකල්පක, ජී.එන්. විද්‍යාකූලපති මහතා සහ වම
වෛද්‍ය මණ්ඩලය සහභාගිවන විශේෂ මනෝ ප්‍රතිකාර සායනය.

අභ්‍යන්තරව - පාරම්පරික හා ආයුර්වේද වෛද්‍ය මධ්‍යස්ථානය
(දඹුල්ල, කුරුණෑගල පාර - අධිවේගී පිවිසුම අසල)

සිකුරාදා / සෙනසුරාදා - ශ්‍රී සෙන් මෙඩිකල් සෙන්ටර් - අනංගම
ඉරිදා - කෙන්ට් මෙඩිකල් සෙන්ටර් - රාජගිරිය
ඉරිදා / සඳුදා - සෙන් පාරම්පරික රෝහල - නෝමාගම

වමසම් - 0725 40 40 40

ස්ථිර රැකියාවක්

රත්මලානේ ප්‍රමුඛතම බිස්කට්
නිෂ්පාදන ආයතනයේ ඇසුරුම්
අංශය සඳහා වයස
අවු. 18-35 අතර තරුණියන්

වැටුප රු. 45000/-

සම්මුඛ පරීක්ෂණ සතියේ සෑම දිනකම උදේ 8.00 ට
077 244 43 76 (සම්පත්) / 077 534 20 00 (ගිණාන්)
011-4 386 427 (කාර්යාලය)

ආදරය නිසා කඳුළු සැල මට පිහිටවූ එකම තැන

- පවුලේ ඇති වන සියලුම ගැටලු වලට විසඳුම්
- මත් කුඩු සුරාව නවතා දැමීමට
- පෙම්වතා/පෙම්වතිය ලගා කර ගැනීමට
- අඩු සැමියන් අතර ආරවුල් වලට විසඳුම්
- ව්‍යාපාර දියුණුවට හා නොවිකිණෙන ඉඩම් විකිණීමට
- 2022 / 2023 සියලු විභාග සමත් වීම සඳහා විමසන්න
- නිවාස ආරක්ෂාවට හා පවුලේ දියුණුවට
- රැකියා ලබාගැනීමට
- නැරඟිය අය ගෙන්වීමට
- අයුතු සබඳතා නැවැත්වීමට

ක්ෂණික ඇමතුම් - 0777 444908

බිංගිරියේ ගුරු හාමුදුරුවෝ
සමග සේන මහතා 037 22 48 828
(පූජා නාණ්ඩ ඔබ විසින් සැපයිය යුතුය)

හමුවීම

සෙනසුරාදා - ඉරිදා
උදේ 8.00 සවස
- 3.00 දක්වා

ගමන් මාර්ගය නාරම්මල සිට කුලියාපිටිය පාර, වැඩගම හෙට්ටිපොළ කුලියාපිටිය බසයක
නැගෙනොම්බා හන්දියෙන් බැස මැටිවල හෙදර පාරේ මීටර් 50 ඉදිරියෙන්
ගුරුගල්ගොඩ මෝලවත්ත කාර්යාලය පිහිටා ඇත.

careteker
— Guru Dewa Shanthy Services —
Post Code No ' 60181
Gurugalagoda "Molawatta"
Horombawa

භාරකාරතුමා
"ගුරුදේව ගාන්ති සේවාව"
තැ. ස අංකය 60181
ගුරුගල්ගොඩ
මෝලවත්ත
නොරොම්බාව

විදේශගත අයගේ රැකියා,
ගේ දොර ඕනෑම ප්‍රශ්නයක් සඳහා
මුහුදෙන් වතරට බලපාන පරිදි
සකසා DHL මගින් ඔබ අතට
ඉක්මනින් විසඳුම්
0094 37 22 48828

වෙළඳ සහයකාවක්

කෝට්ටේ පිහිටි ප්‍රදර්ශන ඇඳුම් ප්‍රදර්ශනාගාරයකට
සාමාන්‍ය මැණුම් උතුමැති, අර්ධ හෝ පූර්ණ කාලීනව
වැඩකිරීම සඳහා වෙළඳ සහයකාවක් අවශ්‍යයි.
කාර්යාල වේලාවන් තුළදී අමතන්න.

011 2473493 / 077 7769034

බැංකු ඇවැරුණු

- ★ දිස්ත්‍රික්ක මට්ටමින් පොදුගලික බැංකු කිහිපයක පුරප්පාඩු සඳහා අයදුම්පත් ඉතා ඉක්මනින් කැඳවේ.
- ★ අවම සුදුසුකම් 0/L වේ.
- ★ වැටුප් සමග ප්‍රමුණුව.
- ★ රැකියාව තම ප්‍රදේශයවම. (මෑන් පවර් නොවේ)

0712 564 715 | 0702 725 731
0742 916 140 | 0702 231 694
0761 125 624 | 0718 853 997

සෞභාග්‍ය වැඩිහිටි හා ආබාධිත නිවාසය සඳහා ඉදුම් හිටුම් නිබේ. හෝමාගම

අලංකාර වූ මැදුරක් සහිත අක්කරයක තුළ
ප්‍රමාණයක ආරක්ෂිත වට තාප්පයක් සහිත හයිලෙවල්
පාරට සමීපව සමස්ත ලංකා සමාජ සේවා සංවිධානය
මගින් පවත්වාගෙන යන සෞභාග්‍ය වැඩිහිටි හා
ආබාධිත නිවාසයට ආබාධිත චිත්තයන් වූ රෝගී
නිරෝගී වැඩිහිටියන් සහ මන්ද මානසික ආබාධ සහිත
අය බඳවා ගනු ලැබේ. සියළු වෛද්‍ය පහසුකම් සහිත
24 පැය සාත්තු සේවය සමගින් ජීවිතාන්තරයතක්
රැක බලාගැනීම සඳහා අප අමතන්න.

077 402 4553 / 076 902 4553

උකස් රත්තරන්

බේරාදී වැඩිම මිලට
මිලදී ගනු ලැබේ.
කැරඩ් 24 - 184,000/-
කැරඩ් 22 - 160,000/-
කැරඩ් 21 - 142,000/-
කැරට් 20, 18, 14, 09. රජයේ සේවයේ සේවය
074 281 93 70

උකස් රත්තරන්
ඔබ උකස් කළ
ආයතනයට පැමිණ
බේරාදී වැඩිම මිලට
මිලදී ගනු ලැබේ
රන්
පවුමකට 175000/-
0773109112

විදේශ රැකියාවක නිරතවීමට සූදානම් වූද?

Unique Training Institute

විදේශ රැකියාවක නිරතවීමට සූදානම් වූද? අපගේ විශේෂ
උපදේශන ක්‍රමවේදය මගින් ඔබට විදේශ රැකියාවක නිරතවීමට
සූදානම් වීමට ඉඩ ඇත.

1. Advanced Secretarial Practice and Office Management [පුද්ගලික සේවක සහ සේවකයින්]
2. Certified Business Administrator [පාලක සහ සේවකයින්]
3. General English language Courses and Business English Course [ඉංග්‍රීසි සහ ව්‍යාපාරික ඉංග්‍රීසි]
4. Certificate of Purchasing Professional

විදේශ රැකියාවක නිරතවීමට සූදානම් වූද? අපගේ විශේෂ
උපදේශන ක්‍රමවේදය මගින් ඔබට විදේශ රැකියාවක නිරතවීමට
සූදානම් වීමට ඉඩ ඇත.

We are a team of Experienced Professionals.
Industry Experts and Businessmen work in Abroad.
We established Unique Training Institute in
Horoma to train, guide and help you to work
abroad.

We share our knowledge in a standard
quality online platform.
We serve our nation.

අපගේ Website එකට පිවිසෙන්න.
www.unique-training-institute.com
E-mail: info@unique-training-institute.com
දුරකථන: 074 261 7061 WhatsApp: 074 222 3763
අංක 123/1A, මාලුපිටිය, හොරොබාව.

Unique Training Institute
We Unlock Your Potential

පාඩම් අංක 24

හිතේ හයිසෙන් පිටියක දිනෙන් කැමති කොයිකාටත් අතතින දෙන්න 'ධරණි' හැමදමත් කැමතියි. නිකරුණේ ගෙවිලා යන කාලය තමන්ගේම කියලා ස්වයං රැකියාවක් වෙනුවෙන් යොදවන්න කැමති කාන්තාවන්ට හොඳ ඉල්ලුමක් තියෙන විවිධ දෑ පියවරෙන් පියවර ගෙදරදීම හදගන්න හැටි කියලා දෙන්න අපි හිතුවේ ඒකයි. කඩදසි, මැටි, රෙදි, විවිධ ආහාර, සබන් ඇතුළු විවිධ දේ නිර්මාණය කරන විදිය ගැන සහ ඒවා වෙළඳපොළ වෙත යොමු කරන ආකාරය ගැන මේ ලිපි මාලාව හරහා ඔබව දැනුවත් කරනවා. අද කියලා දෙන්නේ කොස් පිටි හදන හැටි.

1940-50 ලෝක යුද්ධ කාලෙදි ලොකේ ගොඩක් රටවල මිනිස්සු කන්න බොන්න නැතිව තාමතේ මියගියා. යුද්දේ නිසා ඔය කාලේ අපේ රටට ආනයනය කරපු ආහාරපානත් සීමා වුණා. ඉතින් ඒ දවස්වල එක පවුලකට ලැබුණේ හාල් සේරු 2ක් විතරයිලු. 1970දී මැතිනිය ආනයන සීමා කරලා දේශීයත්වය මුල් කරගත්තු ආර්ථික ක්‍රමයකට ගිය වෙලෙන් ජනතාව අතර ආහාර හිඟකමක් ඇතිවුණා. හැබැයි ඒ කවමදකවත් අපේ රටේ මිනිස්සු කන්න බොන්න නැතිව ධඩගින්නේ මැරුණා කියලා නම් අපි අහලා නැහැ. අපේ පොළොවේ අපුරුදුව වැවෙන අල, ධනල, කොස්, දෙල් ඒ හැමවතාවකදීම අපිට පිහිට වුණා. ඒ අතරින් කොස් ගහ බොහොම විශේෂයි.

කොස්වලින් කරගන්න පුළුවන් ස්වයං රැකියා කිහිපයක් ගැන මීට කලින් අපි කතා කරලා තියෙනවා. හැබැයි ඉතින් කොස්වලින් කරන්න පුළුවන් වැඩ හිසේ කෙස් ගාණාට තියන නිසා අදත් අපි කතා කරන්න හිතුවේ කොස්වලින් කරන තව නිෂ්පාදනයක් ගැන.

පාන්පිටිවල හිඟකම නිසා මේ දවස්වල පාන්පිටි බොහොම ගණන්. ඒ නිසාම පාන්පිටිවලින් හදන ආහාර ආදියත් අහස උසට ගණන් ගිනිත්. හැබැයි ඒ වෙනුවට විකල්පයක් විදියට කොස් පිටි යොදගන්න අපිට පුළුවන්.

බේකර් නිෂ්පාදන, රොටි වර්ග සහ විවිධ අමතර ආහාර නිෂ්පාදනයට මේ හදන කොස් පිටි භාවිතා කරන්න පුළුවන්. පාන්පිටිවලට වඩා පෝෂණීයබවෙනුත් ඉහළ නිසා මේවට හොඳ වෙළඳපොළක් හදගන්න එක අමාරු නැහැ.

කොස් පිටි හදගන්න අපිට අවශ්‍ය වෙන්නේ හොඳින් පැසුණු කොස් විතරයි. කොස් 1kgකින් අපි මුලින්ම මේ වැඩේ කරලා බලමු.

පියවර 1
මුලින්ම කොස් මදල ටික වෙන් කරගෙන තීරුවලට කපාගන්න.

පියවර 2
කොස් ටික රෙදි කැල්ලක පොට්ටනියක් විදියට බැඳගෙන උතුරන වතුර පාජනයකට දලා විනාඩි 2ක් විතර තම්බගන්න. ඒ ක්ෂණිකවම සීතල වතුරට දලා විනාඩි 15ක් විතර තියන්න.

පියවර 3
කොස් විජලන යන්ත්‍රයක් තියෙනවා නම් සෙන්ට්‍රේෆී අංශක 55-60ක උෂ්ණත්වයකින් පැය 10ක් විතර වේලගන්න.

පියවර 4
විජලන යන්ත්‍රයක් නැතිනම් සුදු යකඩ වගේ පෘෂ්ඨයක අතුරලා එකඳිගමම අවි වැබෙන ස්ථානයක තියලා දවසට පැය 8 බැගින් දවස් 4-5ක් වේලගන්න.

පියවර 5
පස්සේ බ්ලෙන්ඩර් එකකින් මේ ටික පිටි කරගන්න.

පොලිපොපිලීන්(PP) ගේජ් 300 පොලිතින් බැග්වල අසුරලා හොඳට සීල් කරලා වෙළඳපොළට නිකුත් කරන්න. කොස් පිටි පැකට්

බනිස් කන්න ඕනනම් ඉඟම තියෙන කොස් ගහට නගින්න

එකක් කිසිම කරදරයක් නැතිව අවුරුද්දක් විතර කල්තියාගන්න පුළුවන්. කොස් පිටි 1kg ක් රුපියල් 300-400කට අලෙවි කරගන්නත් පුළුවන්.

වැඩි විස්තර දැනගන්න ඕන නම් 0714766819 අංකයට කතා කරන්න.

පොලිපොපිලීන්(PP) ගේජ් 300 පොලිතින් බැග්වල අසුරලා හොඳට සීල් කරලා වෙළඳපොළට නිකුත් කරන්න

සීතා පොන්නම්පෙරේ ස්වයං රැකියා පාඨමාලා උපදේශකා

සෙව්වන්දි හෙට්ටිආරච්චි

FIBRE | දේශයේ
තයිබර් බලවේගය

දැන් FIBRE අධිවේගයෙන් ONLINE BUY කරන්න

අදම www.sltmobitel.lk වෙත පිවිසෙන්න

සුවිශේෂී වට්ටමක් ලබාගන්න

කොන්දේසි සහිතයි.